LLEI 8/2019, DE 19 DE FEBRER, DE RESIDUS I SÒLS CONTAMINATS DE LES ILLES BALEARS[1]

(BOIB núm. 23, de 21 de febrer de 2019)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 19 de novembre, anomenada Directiva marc de residus, incorpora les polítiques de prevenció i les obligacions de reciclatge, i estableix una jerarquia nova en matèria de gestió de residus inserint els principis del Sisè Programa Comunitari en Matèria de Medi Ambient.

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, transposa a l'Estat espanyol com a norma bàsica la Directiva marc de residus i deroga la llei anterior de 1998. La Llei 22/2011 estableix els instruments de la política en matèria de residus, com són els plans i programes de prevenció i de gestió de residus, el seu contingut i l'obligatorietat d'aprovació i actualització periòdica per a les comunitats autònomes.

La Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears pretén ser una llei per a la gestió sostenible de residus, així com una eina jurídica per fer un gir cap al nou paradigma europeu, i mundial, de l'economia circular. La generació de residus ha de disminuir, i els que es generin han de deixar de ser un residu per ser un recurs.

Cal una norma específica, adaptada a les peculiaritats de l'arxipèlag balear, per afrontar els reptes que hi ha, no només en residus, sinó també en sòls contaminats, una temàtica potser no tan coneguda, però no per això menys important.

[1] Aquesta Llei s'ha vist afectada per les disposicions següents: Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat - Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació amb la Llei 8/2019, de 19 de febrer, de residus i sòls contaminats de les Illes Balears (BOIB núm. 77, d'11 de juny de 2019); Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat-Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació amb la Llei 8/2019, de 19 de febrer, de residus i sòls contaminats de les Illes Balears (BOIB núm. 164, de 5 de desembre de 2019); Llei 19/2019, de 30 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2020 (BOIB núm. 175, de 31 de desembre de 2019); Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19 (BOIB núm. 180, de 20 d'octubre de 2020); Llei 5/2021, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2022 (BOIB núm. 180, de 30 de desembre de 2021); Decret llei 3/2024, de 24 de maig, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 71, de 28 de maig de 2024); Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 162, de 13 de desembre de 2024); Decret llei 6/2025, de 5 de setembre, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears (BOIB núm. 119, de 6 de setembre de 2025); Decret llei 8/2025, de 5 de desembre, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears (BOIB núm. 161, de 6 de desembre de 2025), i Llei 4/2026, d'11 de juny, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears i altres mesures de simplificació i racionalització administratives (BOIB núm. 74, de 13 de juny de 2026). Vegeu, també, la Resolució del Parlament de les Illes Balears per la qual, no havent estat convalidat el Decret llei 6/2025, de 5 de setembre, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears (RGE núm. 13877/25) queda derogat (BOIB núm. 134, de 9 d'octubre de 2025).

El legislador autonòmic, en virtut del que disposa l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, ha optat en aquesta matèria per completar la legislació bàsica estatal i per millorar el nivell de protecció mediambiental. Es tracta, en definitiva, d'una norma de desplegament d'especial qualitat, avançada i en línia amb la nova Directiva europea marc de residus (UE) 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, que modifica la Directiva 2008/98/CE, atès que pretén millorar la legislació bàsica estatal en matèria de gestió de residus per preservar de la millor manera possible el medi ambient i contribuir de manera eficaç a la implantació d'un nou model de desenvolupament i creixement que permeti optimitzar l'ús de recursos, les matèries i els productes disponibles.

II

La Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears s'estructura en nou títols, sis disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals. Aquesta llei conté un total de vuitanta-un articles i vuit annexos.

Per a la redacció de la norma s'han seguit els principis de bona regulació —necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència—, enumerats en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

S'ha involucrat administracions públiques, ciutadans, entitats socials i empreses del sector privat en totes les fases de redacció, des de les etapes embrionàries fins a la proposta final. Per fer-ho, a més dels tràmits requerits per llei —consultes prèvies, informació pública i audiència als interessats—, s'han obert altres vies de participació addicionals que han garantit la participació real i operativa de tots els agents.

D'aquesta manera, s'ha tingut en consideració la informació recopilada a través de consulta ciutadana formulada al portal web del Govern de les Illes Balears, mitjançant preguntes concretes de qüestions relacionades amb els residus, de desembre de 2015 i de febrer de 2018, objecte de més de 5.000 visites i més de 1.000 participants, i que ha recollit un total de 3.489 opinions.

Durant la fase de consulta pública prèvia s'han rebut 13 aportacions i 623 visites al web. S'han realitzat 34 entrevistes a diferents professionals, públics i privats, de les diferents illes, dedicats a la gestió de residus, i s'han mantingut reunions amb els consells insulars per consensuar els temes importants de la Llei, especialment el de la distribució competencial de les diferents administracions balears. S'ha activat un lloc web específic per al procés participatiu (<http://www.residus.es/lleiresidus/>), el qual ha rebut 2.859 visites i 883 usuaris únics durant el procés de participació i a través del qual s'han recopilat 45 respostes de l'enquesta en línia dissenyada específicament per a la llei. A més, s'han realitzat 6 tallers a totes les illes, en els quals han participat 127 persones, que han fet un total de 334 aportacions presencials a partir d'un primer esborrany de la llei. També s'han enviat 25 aportacions escrites.

En el tràmit d'informació pública de l'avantprojecte de llei s'han rebut 757 visites al web i s'ha consultat un total de 77 entitats públiques i privades durant el tràmit d'audiència pública. En conjunt, s'ha rebut un total de 420 al·legacions i suggeriments de millora per part de 77 entitats diferents, les quals s'han examinat i valorat en la seva totalitat, i s'han acceptat un total de 222 propostes.

Finalment, també s'ha realitzat un tràmit de consulta a les altres conselleries del Govern de les Illes Balears, amb un resultat de 37 aportacions de 9 procedències diferents. D'aquestes aportacions, se n'han tingut en compte 26.

D'altra banda, s'han mantingut reunions sectorials per tractar qüestions específiques que afecten diferents sectors, com per exemple el d'hostaleria o el comercial i, finalment, s'ha pres en consideració, a més de tota la legislació sectorial, estatal i europea vigent i en tramitació, els dos esborranys anteriors, de 2001 i 2012, de propostes d'aprovació d'una llei balear de residus.

També en la redacció de la norma s'han tingut en compte el Pla d'Acció d'Economia Circular de la Unió Europea, que afecta les diferents normatives en matèria de residus, així com les propostes de modificació de la legislació ambiental en matèria de residus: Directiva marc de residus 2008/98/CE, Directiva 1994/62/CE d'envasos i residus d'envasos, Directiva 1999/31/CE d'abocadors, Directiva 1987/101/CEE de gestió d'olis usats, Directiva 2006/66/CE de piles i acumuladors, Directiva 2000/53/CE de vehicles al final de la seva vida útil, i Directiva 2012/19/UE sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics, així com la seva recent modificació. Amb això, el legislador pretén renovar els objectius de reutilització i reciclatge, actualitzar la responsabilitat ampliada del productor, consolidar alguns conceptes clau com el de subproducte, establir instruments comuns de mesurament i control, augmentar les restriccions a l'abocament de determinats productes i substàncies contaminants i, en definitiva, millorar el tractament i la gestió dels residus produïts; tot això, amb ambició pròpia de millora ambiental i des de la nova perspectiva de la Unió Europea.

En l'exposició de motius de la Directiva del Parlament Europeu i del Consell (Brussel·les 2015.12.02) 2015/0275 (COD), per la qual es modifica la Directiva 94/62/CE, relativa als envasos i residus d'envasos, s'afirma que l'economia de la Unió perd actualment una quantitat significativa de possibles matèries primeres secundàries que es troben en els fluxos de residus, i que «la Unió desaprofita així oportunitats importants per millorar l'eficiència en l'ús dels recursos i per crear una economia més circular».

Efectivament, l'adopció de les mesures efectives que proposa el legislador autonòmic, així com l'aplicació de les millors tècniques disponibles, persegueixen avenços reals i significatius en l'ús eficient dels recursos, dels quals cal obtenir avantatges econòmics, ambientals i socials importants en el marc de les noves directives europees. El motiu essencial és la conversió dels residus en recursos, que constitueix una part essencial de l'augment de l'eficiència en l'ús dels recursos i del «tancament del cercle» en una economia circular. La fixació d'objectius jurídicament vinculants en la legislació de la Unió Europea sobre residus ha estat clau per millorar les pràctiques de gestió de residus, estimular la innovació en el reciclatge, limitar l'ús d'abocadors i crear incentius per modificar el comportament dels consumidors.

La Unió Europea entén que la gestió de residus s'ha de millorar amb vista a protegir, preservar i millorar la qualitat del medi ambient i protegir la salut humana, garantir la utilització prudent i racional dels recursos naturals i promoure una economia més circular. Per a això, entén que convé modificar els objectius establerts en les directives en matèria de valorització i reciclatge dels envasos i residus d'envasos, fomentant la preparació per a la reutilització i el reciclatge de residus d'envasos per tal de reflectir millor l'ambició de la Unió d'avançar cap a una economia circular, així com en la lluita contra la contaminació ambiental per plàstics.

En aquesta línia convé assenyalar que a l'Assemblea del Programa de Medi Ambient de les Nacions Unides (UNEP) més de 200 països van aprovar una resolució històrica davant la «crisi planetària» que comporta la contaminació dels oceans, especialment de plàstics (molts d'aquests provinents d'envasos i productes d'un sol ús). El document inclou deu recomanacions per posar fi al problema, una de les quals és una crida a la indústria de l'alimentació i la beguda i als grans supermercats per aplicar «pràctiques innovadores com l'ús de sistemes de responsabilitat ampliada del productor com els sistemes de dipòsit», i preveuen en el punt 4.c) que s'elaborin i apliquin «plans d'acció per a la prevenció de les escombraries marines i els microplàstics, fomentant l'eficiència en l'ús dels recursos, en particular mitjançant activitats de prevenció; incrementant els percentatges de recollida i reciclatge de deixalles de plàstic; redissenyant i reutilitzant productes i materials; i evitant l'ús innecessari de productes de plàstic i plàstics que contenguin substàncies químiques que són motiu d'especial preocupació, quan sigui procedent».

En aquest mateix àmbit, la Comissió Europea (CE) va arribar a un acord el 18 de desembre de 2017 amb representants del Parlament Europeu sobre mesures legislatives en matèria de residus, que es plasmaran en les noves directives que modifiquen aquelles aprovades en matèria de residus apujant l'objectiu de reciclatge de residus urbans i endurint el sistema de càlcul de material reciclat. També cal esmentar la Resolució del Parlament Europeu sobre la governança internacional dels oceans, aprovada el 16 de gener de 2018: una agenda per al futur dels oceans en el context dels ODS 2030 (2017/2055 INI), que destaca el compromís de la Unió Europea d'aconseguir la conservació i l'ús sostenible dels oceans i els mars, i els recursos marins identificats en l'ODS 14 de l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides. En aquest document es reconeix la naturalesa transversal de la matèria i la necessitat d'un enfocament coordinat i integrat per garantir una millor governança; es demana a la Comissió que presenti propostes legislatives i treballi amb els estats membres per millorar-la i per implementar amb èxit les accions enumerades en la comunicació conjunta, destacant les disposicions sobre els principis de precaució i de qui contamina paga, i s'insta els estats membres riberencs que respectin el deure que els imposa Nacions Unides de prevenir i controlar la contaminació marina.

Efectivament, aquests precedents serveixen per orientar la nova política ambiental autonòmica. El legislador autonòmic pretén encertar amb mesures i sistemes més efectius, que facin possible la consecució dels objectius que marqui la futura legislació de la Unió Europea en matèria de residus.

III

El títol I conté les disposicions i els principis generals, l'objecte i la finalitat de la llei, i els principis que han de regir la planificació i la gestió dels residus, com els d'autosuficiència i proximitat, la jerarquia, les accions de sensibilització, l'educació i conscienciació, i la necessitat de la implementació progressiva del pagament per generació, real i efectiu, a través dels preus públics, tarifes i taxes.

Reduir, reutilitzar, reciclar, valoritzar energèticament i eliminar: aquesta és la jerarquia pel que fa a la gestió de residus que s'ha d'aplicar de manera tangible i que la llei potencia des de diferents vessants. És a dir, primer de tot s'ha de prevenir la producció de residus i, com a darrera opció, que s'hauria de reduir al màxim, abocar-los en dipòsits controlats. Entremig hi ha la resta d'opcions.

Si bé els criteris de jerarquia de residus fixats per la Unió Europea i traduïts en l'àmbit estatal, fonamentalment en la Llei 22/2011, que prioritza la valorització davant l'eliminació, es materialitzen just per a algunes categories de residus, com és la dels residus domèstics mesclats, es considera necessari estendre aquesta prioritat per a tots els residus en general, llevat d'excepcions justificades plenament. Al mateix temps, cal distingir entre la valorització material (reciclatge) i energètica (incineració amb recuperació d'energia), així com l'eliminació mitjançant incineració (sense recuperació energètica) i disposició en abocador.

Per al 2020, la Unió Europea marca com a objectiu arribar al 50 % del reciclatge dels residus generats. Les conseqüències de l'incompliment sempre són més greus que l'esforç d'assolir els objectius marcats, i així cal fer-ho.

A la llei, però, no només s'hi incorporen els objectius —ja de per si molt ambiciosos— que marca necessàriament la normativa europea, sinó que avança i s'hi adopten objectius aprovats recentment pel Parlament Europeu, malgrat que encara no han estat traslladats en forma de directiva. És el cas de l'establiment d'un objectiu del 3 % per al 2025 de preparació per a la reutilització dels residus municipals d'origen domèstic, i un 5 % per a l'any 2030, per tal de fer valer al màxim la jerarquia indicada abans.

El primer gran repte per complir els objectius és la recollida selectiva i el tractament diferenciat de la matèria orgànica d'origen domiciliari, que implica, segons dades del Pla Estatal Marc de Gestió de Residus 2016-2022 (PEMAR), el 42 % dels residus de competència municipal. L'aprofitament d'aquesta fracció, compost en potència, no només és importantíssim pel que fa als objectius, sinó també per a la recuperació imprescindible de sòl fèrtil, perdut a causa de la desertificació provocada pel canvi climàtic.

Analitzant la composició de la fracció resta segons dades del PEMAR, els bioresidus són la fracció majoritària, que representen de mitjana estatal un 47 % de la fracció que no és objecte de recollida separada, tot i que en alguns llocs com Formentera arriba al 54 %, segons l'estudi de la Fundació per a la Prevenció de Residus i el Consum Responsable. És cert que en alguns municipis i, també en alguns establiments comercials, ja es recull separadament, com és el cas d'algunes zones de Mallorca on s'ha doblat la recollida selectiva d'aquesta fracció en el període 2010-2017, que ha passat d'onze a vint-i-dues mil tones anuals. Un altre problema en el qual cal avançar és el de la quantitat d'impropis que inclou la dita fracció orgànica i que, en ocasions, produeix que no sigui apta per a la seva valorització material.

Malgrat els avenços assenyalats, a les Illes Balears, segons dades de 2017, la fracció orgànica tractada va ser just un 2,59 % del total de residus domèstics generats.

Per tot això, s'incorpora a la llei l'obligatorietat de la recollida selectiva i eficient de la matèria orgànica, es potencia el compostatge domèstic o domiciliari (a vegades anomenat *autocompostatge*) i el compostatge comunitari, la qualitat dels bioresidus, i s'incideix en el llindar màxim d'un 5 % d'impropis per assegurar que el tractament sigui de qualitat, i un 10 % en casos justificats.

Igual d'important és l'obligatorietat de recollir de manera diferenciada el tèxtil, ja que representa un 5,5 % de la fracció resta segons el PEMAR. En aquest sentit, s'ha valorat la tasca feta per entitats socials en la recollida i la reutilització del tèxtil, els residus d'aparells elèctrics i electrònics i els voluminosos.

Dues fraccions més s'han de recollir separadament: l'oli vegetal, a causa de la problemàtica que origina en la contaminació de les aigües residuals i en l'embossament de les canonades, i els residus perillosos d'origen domiciliari.

Atesa la seva rellevància en aquest text, es recullen algunes de les definicions contingudes en la Llei estatal 22/2011, i se n'incorporen altres de noves, als efectes de la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears.

Tota la llei, no just aquest títol, té en compte els principis d'autosuficiència i proximitat, és a dir, prioritza que el màxim de residus es tractin a les Illes Balears i preferentment que cada illa pugui gestionar correctament els propis *in situ*.

Un altre aspecte fonamental és l'obligació de dur a terme accions d'educació, formació i conscienciació per part de les administracions, en l'àmbit de les pròpies competències, ja que la sensibilització en bones pràctiques de residus és una feina imprescindible que ha de ser constant per assolir un canvi d'hàbits a tots els nivells i a totes les edats. En aquest sentit Menorca, com a Reserva de Biosfera, ha de ser l'illa on s'experimenti i s'estudiï el desenvolupament sostenible, tot tenint en compte que una de les funcions de les Reserves de Biosfera és tenir la funció logística de suport a la investigació, a la formació i a la comunicació.

En relació amb els preus públics, les tarifes i les taxes, es vol deixar molt clar que les administracions, cada una al seu nivell competencial, però especialment la municipal en l'aprovació d'ordenances fiscals, hauran d'aplicar el principi de pagament per generació i aplicar tarifes diferenciades, reduïdes, en cas de bones pràctiques i per motius d'urgència social.

Un principi bàsic en aquest sentit és la transparència: la ciutadania ha de rebre de manera clara i desglossada què paga i per què ho fa, i ha de veure recompensat l'esforç propi vers una actitud positiva, solidària i respectuosa amb el medi ambient. Per això, caldrà plasmar tots els conceptes i els serveis que, en cada cas, inclouen els preus públics, les tarifes o les taxes de recollida i tractament de residus.

IV

El títol II estructura el règim competencial en matèria de residus partint de la situació actual i aportant-hi claredat i seguretat jurídica.

El Govern de les Illes Balears manté la competència en planificació de residus perillosos, la d'autorització, vigilància, inspecció i sanció de les activitats de producció i gestió de residus, la de trasllat de residus i la potestat reglamentària i de desplegament normatiu en l'àmbit regulat per aquesta llei.

Els consells insulars mantenen la competència en planificació de residus no perillosos que estan exercint, el tractament insularitzat i obligatori dels residus domèstics mesclats, i els ajuntaments, en recollida i també en vigilància, inspecció i sanció en l'àmbit dels residus domèstics.

La planificació en matèria de residus comença a les Illes Balears l'any 1989 quan el Ple del Parlament, en sessió de 23 de novembre, aprova els «Criteris generals per a la redacció del Pla Director per a la Gestió dels Residus Sòlids Urbans de les Illes Balears».

El criteri tercer (marc competencial), d'un total de vint, estableix les directrius següents:

La gestió unitària i integrada per a cada una de les illes, amb caràcter de servei públic obligatori insularitzat, que prestarà el consell insular respectiu, amb la peculiaritat que a l'illa de Formentera aquest servei serà donat per l'ajuntament. Igualment serà

competència dels consells insulars respectius el transport des de les estacions de transferència a la planta de tractament i el tractament en si mateix. Serà competència dels ajuntaments respectius la recollida domiciliària, el transport a les estacions de transferència o, en el seu cas, a la planta de tractament.

En altres (criteri número deu) ja es preveu, de manera avançada, que «els plans hauran de promoure mesures per tal de fomentar els sistemes de separació domèstica dels residus, per aconseguir una aplicació eficaç del reciclatge».

I, finalment, els criteris del dotzè fins al vintè preveuen, per a cada illa, els sistemes de tractament dels residus que es duran a terme, aplicant-hi principis de màxima economia i eficàcia i de mínim impacte ecològic i social.

Així, en aplicació d'aquests criteris, s'elaboren i s'aproven, fonamentats en la Llei 8/1987, d'1 d'abril, d'ordenació territorial de les Illes Balears, els primers plans directors sectorials per a l'illa de Mallorca, l'illa de Menorca i per a les illes d'Eivissa i Formentera, successivament entre els anys 1990 i 1994. Sota el mateix títol s'aprova l'any 2000 el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus Urbans de Mallorca, i el 30 de març de 2001 el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus Urbans d'Eivissa i Formentera. El motiu de la seva aprovació és precisament la seva adaptació a la Llei estatal 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, i a la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

En el moment en què s'aprova la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, i que es fa efectiva el 31 de març de 2001, s'atribueix als consells insulars la competència relativa a l'elaboració i aprovació dels propis plans directors sectorials de residus sòlids no perillosos. Ho fa apel·lant als plans en vigor, per una banda, que ja eren l'instrument que marcava la política i la gestió dels residus a cadascuna de les illes, i per una altra, a les competències pròpies dels consells insulars segons l'article 39 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, que incloïa medi ambient i ecologia). Els precedents sobre el contingut que tenien en aquell moment els plans directors sectorials de residus apunten que l'abast de la transferència no es circumscriu a la vessant territorial, sinó al conjunt de la matèria de residus no perillosos, encara que sigui sota la figura d'un pla director sectorial.

Així, cada consell insular, en el marc dels plans directors sectorials aprovats com a instruments de la política de residus, ha gestionat i gestiona els serveis insularitzats. Aquests plans, sota el paraigua de l'ordenació territorial, disposen al llarg del seu articulat d'uns continguts que entrellacen aspectes de planificació d'infraestructures juntament amb aspectes pròpiament de gestió, i aborden aspectes com la reducció, la recollida de residus, l'assoliment d'objectius de reciclatge i subministrament d'informació, entre d'altres, competències que, per actes propis, assoleixen i exerceixen així els consells insulars.

L'any 2002 el Consell Insular de Mallorca aprova el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus de Construcció-Demolició, Voluminosos i Pneumàtics Fora d'Ús de l'illa de Mallorca, i el 2006 el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus Urbans de l'illa de Mallorca (PDSGRUM). L'any 2006 el Consell Insular de Menorca aprova el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus No Perillosos de Menorca.

Que la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, reconegui que correspon a la comunitat autònoma l'elaboració dels plans autonòmics de gestió de residus i els programes de prevenció de residus no aporta cap novetat en relació amb la

Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus. En aquest sentit, a més de tot allò exposat anteriorment, s'ha de tenir present que els consells insulars són també administració autonòmica, tal com recull explícitament l'article 61.3 de l'actual Estatut d'Autonomia de les Illes Balears (Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer). En aquest context, el Consell Insular de Mallorca va iniciar la revisió del PDSGRUM el gener de 2015.

En definitiva, mantenim la tramitació dels plans com s'ha fet fins ara però amb la introducció d'alguns matisos com el canvi de nom, plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus, i l'aclariment que han d'incloure totes les previsions contingudes a la normativa actual de residus, com per exemple que la seva revisió s'ha de fer cada sis anys.

Per tant, la planificació de residus a les Illes Balears es concreta en els següents plans: a) els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, de competència dels consells insulars; b) El pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, de competència del Govern i l'Administració autonòmica de les Illes Balears; c) Els programes locals de prevenció i gestió de residus, si escau, en el marc de les seves competències.

La llei prohibeix la importació de residus per tractar-los en instal·lacions públiques de les Illes Balears i, a més, els plans de residus hauran d'incloure, entre d'altres, necessàriament, i tal com exigeix fins i tot la llei estatal de residus i el reglament europeu de trasllats, disposicions relatives a la limitació de l'entrada de residus provinents d'estats membres de la Unió Europea i d'altres estats amb destinació a instal·lacions de l'àmbit privat. S'estableix també que, per la seva rellevància a la comunitat autònoma, els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos regulin altres fluxos de residus, com poden ser els dels envasos generats pels sectors de l'hostaleria, restauració, servei d'àpats, bars i cafeteries, conegut com a sector HORECA.

Atesa la importància que té el transport en tots els àmbits de les Illes Balears i, per tant, també en el dels residus, es possibilita una futura declaració de servei públic, sense que signifiqui excloure la lliure iniciativa privada, al transport de deixalles, ja que a vegades ha resultat problemàtic i/o excessivament car i, en canvi, és un servei necessari.

D'altra banda, per evitar situacions que deixen sense marge l'Administració i que condicionen el desenvolupament de l'activitat a empreses privades, només hi podrà haver concessions públiques en règim de monopoli quan hi hagi una previsió legal expressa. És a dir, hi haurà d'haver una llei que ho justifiqui i ho possibiliti.

V

El títol III vol garantir els objectius de la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears i establir mesures adients per arribar a assolir-los. Conté mesures per a la prevenció, la reutilització i la disminució de la condició de perillositat dels residus, reducció qualitativa i quantitativa, així com per evitar el malbaratament alimentari, reduir la generació de residus d'envasos o garantir-ne la gestió efectiva.

Cal tenir en compte una problemàtica que causa estralls ambientals i prendre mesures per evitar-la: l'abandonament de residus no biodegradables en el medi natural, especialment en el mar i el litoral, cosa que provoca la mort o el patiment de molts organismes i la introducció d'elements nocius en la cadena tròfica; si no es posa remei a aquesta situació, acabarà repercutint també sobre la salut de la població. Més endavant se'n posen exemples.

Per tant, el legislador autonòmic pretén articular mesures que serveixin de manera efectiva per lluitar contra els efectes adversos de la contaminació de plàstics en el medi natural i especialment en el medi marí —mesura que afavoreixen i impulsen les Nacions Unides i la mateixa Comissió de la Unió Europea—, alhora que pretén complir de manera coherent la jerarquia en la gestió de residus com a eina de transformació cap a una economia circular, que passa necessàriament per prevenir i reduir aquells productes que generen dificultats especials o els que la complexitat i la difícil valorització material dels quals ha estat advertida pels mateixos gestors de residus.

Les restriccions o limitacions que el legislador estableix als productes de plàstic més contaminants es basen en els principis bàsics de protecció de la salut humana i del medi ambient, en els criteris de minimització dels impactes de producció i gestió de residus i en la necessitat d'orientar la política de residus de les Illes Balears d'acord amb el principi de jerarquia en la producció i gestió de residus que es recullen en l'apartat 1 del preàmbul de la llei estatal de residus i sòls contaminats, en el qual literalment s'afirma que:

> La modificació necessària del nostre marc legislatiu intern en matèria de residus [...] fa necessària l'actualització del règim jurídic de la producció i gestió de residus tenint en compte l'experiència adquirida, les llacunes detectades, i l'evolució i modernització de la política de residus. A més, aquesta llei, en el marc dels principis bàsics de protecció de la salut humana i del medi ambient, orienta la política de residus conforme al principi de jerarquia en la producció i gestió dels residus, i maximitza l'aprofitament dels recursos i minimitza els impactes de la producció i gestió de residus [...]. Finalment, forma part de l'esperit de la Llei promoure la innovació en la prevenció i gestió dels residus, per facilitar el desenvolupament de les solucions amb més valor per a la societat en cada moment, aspecte que sens dubte [...] ha de contribuir a la conservació del clima.

En aquesta mateixa línia, el legislador autonòmic va més enllà del legislador bàsic estatal, per tal de preservar millor el medi ambient, establint un seguit de mesures que es qualifiquen de protecció addicional. Es justifiquen així les obligacions que s'imposen als responsables de la primera posada en el mercat dels productes o envasos corresponents, amb l'objectiu que les autoritats ambientals puguin arribar a verificar el compliment efectiu dels objectius prevists en els programes de prevenció i plans de residus.

Efectivament, s'ha d'assenyalar que la unitat en l'Estat no significa una uniformitat total, i encara cal destacar-ho més quan el nou model de «societat del reciclatge» al qual es vol arribar respon a raons d'interès general. Resulta oportú assenyalar que la Sentència recent del 22 de juny de 2017 del Tribunal Constitucional, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1397/2017, interposat pel Parlament de Catalunya contra la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat de mercat, declara inconstitucionals les lletres b), c) i e) de l'apartat 2 de l'article 18, així com els articles 19 i 20 i la disposició addicional desena, i també l'apartat 2 de l'article 127 quart de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJC-A), en la redacció del punt 3 de la disposició final primera de la Llei 20/2013, únicament en la seva aplicació a actes o disposicions de les comunitats autònomes.

Són especialment interessants les apreciacions al voltant de l'article 5 de la llei, segons el qual les autoritats reguladores competents poden establir límits a l'exercici o exigir el compliment de requisits per al desenvolupament d'una activitat econòmica, per

salvaguardar alguna de les raons imperioses d'interès general, com ho és la protecció del medi ambient. Segons la Sentència, les comunitats autònomes tenen capacitat per elaborar polítiques pròpies:

> […] quan una Comunitat Autònoma decideix orientar una regulació cap a un determinat fi, elabora polítiques i, amb això, desplega el sentit genuí que la Constitució i el seu Estatut li hagin atribuït sobre competències en l'àmbit regulat (STC 41/2016, FJ 4). La capacitat per decidir políticament fins i orientar cap a ells la regulació d'una matèria no és just una manifestació del dret a l'autonomia política constitucionalment proclamada, sinó que és, a més, un reflex del principi democràtic mitjançant el qual el legislador, en aquest cas autonòmic, disposa d'un marge de configuració a l'hora de decidir les seves legítimes opcions polítiques.

És per això que s'entén que la imposició d'obligacions específiques a certs agents econòmics és una conseqüència de la pluralitat reguladora, que prové de l'exercici legítim per part de la comunitat autònoma de la seva competència ambiental estatutàriament atribuïda. Es pot concloure que la mateixa doctrina constitucional validaria que el legislador autonòmic pogués establir limitacions als agents econòmics esmentats en l'exercici de la seva competència específica. En particular, la competència d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient és una qüestió que s'enllaça amb la possibilitat d'establir limitacions proporcionals per raons d'interès general, del qual el medi ambient és una manifestació concreta.

Pel que fa a la prevenció, s'estableixen pautes i recomanacions i es fixen objectius qualitatius en la producció de residus, incorporant criteris de reducció en origen, en la contractació pública i establint l'obligació, per a tot establiment públic o privat, de separar en origen els residus propis.

S'estableixen també altres mesures importants, en consonància amb la proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa a la reducció de l'impacte ambiental de determinats productes de plàstic que va presentar la Comissió Europea al maig de 2018, com les restriccions de lliurar bosses de plàstic lleugeres o molt lleugeres, d'un sol ús, als establiments comercials, i la venda i la distribució de vaixelles de plàstic d'un sol ús, entre d'altres, ja que s'entén que no són productes de primera necessitat, sinó que hi ha substituts ambientalment més respectuosos i, a més, alternatives reutilitzables.

Segons les Nacions Unides, en el cas que no es produís un canvi radical del model de consum i, també, de gestió de residus, el 2050 hi haurà més plàstics que peixos a la mar. Els nostres mars i oceans s'han convertit en un contenidor gegant de fems. Més de vuit milions de tones de plàstic hi arriben cada any, xifra que equival a abocar un camió de fems de plàstic cada minut, segons un estudi de 2017 publicat pel programa de Nacions Unides per al Medi Ambient. Un dels residus més problemàtics són les bosses de plàstic, element principal d'aquest dany ecològic que amenaça unes 600 espècies d'animals marins.

Segons dades de 2014, la Unió Europea genera anualment al voltant de 25 milions de tones de residus plàstics, i només el 30 % del total es recicla. Un 30 % s'incineren i la major part acaba en abocadors, fet que comporta un problema seriós per a la terra i per als oceans i mars.

La Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears manté, a través de l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental (ABAQUA), un servei públic i integral de neteja per mar, únic al Mediterrani, que actua durant quatre

mesos de la temporada d'estiu. La temporada de 2017 va retirar 44 tones de residus del litoral de les illes. Això vol dir que, de terme mitjà, s'han tret 468 kg diaris de residus. Entre aquests residus, els plàstics són la matèria predominant, amb un 42,7 %.

Altres sistemes, molt innovadors, com el de papereres que recullen els residus flotants utilitzat a 21 ports d'arreu del món, entre els quals un de les Balears, permeten la retirada, cada any, de 90.000 bosses, 12.000 botelles grosses de begudes (d'entre 1,5 i 2 litres), i 50.000 botelles petites d'aigua (de 0,33 l), 33.700 tassons, 117.600 utensilis petits, com bastonets per a les orelles, i una gran quantitat de microplàstics.

Segons un informe de desembre de 2016 sobre la ingestió de residus plàstics pels vertebrats marins elaborat pel Servei de Vida Silvestre de la Generalitat Valenciana, la ingestió de plàstics causa problemes a aus marines, cetacis (23 espècies en l'àmbit global) i tortugues marines (6 espècies en l'àmbit global). Al Mediterrani occidental s'han trobat residus plàstics en un 76 % de les tortugues marines estudiades. Pel que fa al virot petit (*Puffinus mauretanicus*), espècie emblemàtica de les Illes Balears i l'au marina més amenaçada d'Europa, la ingestió de plàstic fou la causa més probable de la mort de 4 dels 7 cadàvers estudiats.

Segons un estudi dut a terme per l'Institut Espanyol d'Oceanografia (IEO) i publicat a la revista *Marine Pollution Bulletin* el 2016, a partir de mostres de peixos recollits a diferents zones costaneres de Mallorca i Eivissa, es determina que el plàstic constitueix entre el 42 % i el 80 % de les preses ingerides. L'informe determina que un de cada sis peixos comercials que habita a les aigües de les Illes Balears conté microplàstics en el seu estómac.

Cada dia en tot el món s'utilitzen mil milions de canyetes per beure. S'usen i es llencen immediatament, en 20 minuts aproximadament, mentre es torben centenars d'anys a degradar-se. Són una de les deu categories d'objectes que més contaminen el mar i, en canvi, es tracta d'un producte totalment innecessari, excepte per a persones amb exigències mèdiques específiques, i que a més es poden fabricar amb material compostable.

Entre la gran diversitat de residus plàstics que arriben als oceans i platges, els bastonets per a les orelles i per a caramels són cada vegada més nombrosos. En un estudi realitzat per l'ONG Surfrider a cinc platges europees, el 80 % dels residus trobats eren de plàstic, i hi destacava la presència de bosses i bastonets. La campanya de neteja «Millor sense plàstics», de Greenpeace, a 20 punts de la costa i de l'interior d'Espanya, els apunta entre les principals restes trobades. El programa de neteja de les platges britàniques de la Societat de Conservació Marina del Regne Unit assegura que la quantitat de bastonets s'ha duplicat entre 2012 i 2016, i que són el primer residu plàstic localitzat a mars i rius.

Encara que no ofereixin una problemàtica tan severa, atesa la seva àmplia distribució i augment de l'oferta comercialitzada en els darrers anys, cal establir alguna regulació relativa a les càpsules de cafè d'un sòl ús, especialment pel fet de trobar-se, a diferència d'altres països, excloses de l'àmbit d'aplicació de la Llei espanyola 10/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, i el seu reglament de desplegament, publicat en el Reial decret 782/1998.

Atenent raons d'interès general, les mesures adoptades per al comerç tradicional s'estenen al comerç electrònic.

Des de fa uns quants anys, el consum que fa la població de tovalloletes higièniques s'ha generalitzat. La indicació errònia per part d'alguns fabricants de biodegradabilitat i,

per tant, d'eliminació a través de la xarxa de clavegueram, ha provocat, primer, confusió als ciutadans usuaris i, segon, greus problemes en les xarxes municipals de sanejament i estacions depuradores d'aigües residuals.

La solució a aquests problemes (neteja, desembossament, etc.) va comportar, només per a Palma, una despesa de 325.000 euros el 2017.

Estudis de l'Associació Espanyola d'Abastiment d'Aigua i Sanejament (AEAS), en col·laboració amb l'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU), demostren la desintegració baixa i lenta de les tovalloletes humides, fins i tot de les catalogades com a *biodegradables* pel fabricant. Els percentatges de desintegració en aigua, en el termini de dos dies, en el millor dels casos no arriben fins i tot al 50 %, quan, en el cas del paper higiènic, arriben al 95 % en mitja hora.

La presència de fibres sintètiques és la causa principal d'aquesta resistència a la descomposició. Fins i tot les constituïdes per fibres naturals (cel·lulosa) tampoc no es degraden per mor de substàncies conservants, surfactants i hidratants que les impregnen, cosa que provoca una inhibició dels bacteris encarregats de la descomposició de la matèria orgànica.

Altres aspectes igualment importants que cal abordar són la lluita contra el malbaratament alimentari. La Comissió Europea estima que cada any es desaprofiten en el món més de 1.300 milions de tones d'aliments, és a dir, 1/3 de la producció mundial, de les quals 89 milions de tones de menjar en bon estat corresponen a la Unió Europea. Pel que fa a l'àmbit de les llars, l'estudi publicat el 2013 per la Confederación Española de Cooperativas de Consumidores y Usuarios (HISPACOP) i avalat per l'Institut Nacional de Consum (INC), indica que el malbaratament mitjà a una llar espanyola (2,7 persones de mitjana) és d'1,3 kg/setmana o 76 kg/any, cosa que equival a més de mig quilogram d'aliments per persona i setmana.

Amb la finalitat de disminuir la gran quantitat d'envasos generats, s'estableixen algunes mesures com les previstes en l'article 23 d'aquesta llei, sense que es posi en entredit la singularitat de les aigües minerals com a font d'hidratació, les quals segueixen els controls necessaris per garantir les seves característiques naturals, com es reconeix en la Directiva 2009/54/CE, sobre explotació i comercialització d'aigües minerals naturals.

Tot això sense perjudici de les competències que, sobre vigilància sanitària, estableix la normativa vigent. Com és el cas del Decret 53/2012, de 6 de juliol, sobre vigilància de les aigües de consum humà de les Illes Balears, i que, duits a terme els controls de qualitat pertinents, les qualifica d'«aptes per al consum humà».

Davant una situació d'alerta o incompliment, la Direcció General de Salut Pública i Consum actual ha de valorar la possibilitat de prohibir el subministrament o consum d'aigua, restringir-ne l'ús o aplicar-hi tècniques de tractament apropiades per modificar la naturalesa o les propietats de l'aigua abans de subministrar-la, a fi de reduir o eliminar el risc potencial per a la salut de la població.

Per tant, en cas que l'aigua subministrada implicàs un risc per a la salut, es faria saber immediatament als establiments amb activitat pública o comercial i, per tant, s'entén que l'obligació de subministrar l'aigua no embotellada als clients quedaria suspesa fins que finalitzàs l'alerta sanitària.

Com s'ha explicat abans, la capacitat d'establir normes addicionals de protecció al medi ambient i per raons d'interès general és el criteri que s'ha seguit a l'hora de legislar aspectes de la responsabilitat ampliada del productor amb vista a la nova Directiva del

Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE relativa als residus, que modifica expressament l'article 8 d'aquesta i estableix els requisits mínims generals de la responsabilitat ampliada del productor.

S'assenyalen obligacions exigibles quan es regulin els sistemes de responsabilitat ampliada del productor, en els quals s'han de definir de manera clara les funcions i responsabilitats de tots els agents implicats; hi ha d'haver un sistema d'informació adequat i eficaç que permeti recopilar de manera efectiva dades sobre els productes comercialitzats al mercat pels productors subjectes a la responsabilitat ampliada del productor, així com les dades sobre la recollida i el tractament de residus procedents d'aquests productes que especifiquin de manera adequada els materials de rebuig.

En aquest sentit, resulta d'una importància cabdal que els envasadors o distribuïdors de productes envasats, acollits a un sistema integrat de gestió dins el marc dels sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada, hagin de subministrar, de manera desagregada i per l'àmbit territorial de la comunitat autònoma (i no pel conjunt de l'Estat espanyol), les dades corresponents als envasos o productes que posin al mercat. D'altra manera, mai no es podran calcular els percentatges de reciclatge o recollida selectiva d'aquesta fracció i, per tant, no se'n podrà comprovar el compliment o no d'objectius.

S'han de poder adoptar les mesures necessàries per garantir que les càrregues financeres pagades pel productor s'ajustin a les seves obligacions de responsabilitat ampliada del productor i, en particular, que cobreixin els costs de recollida selectiva de residus i el transport i tractament posteriors.

En aquest context, es redacta la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears, partint de la consideració del principi d'autonomia institucional i distribució de competències entre l'Estat i la comunitat autònoma.

D'altra banda, a l'hora d'abordar el compliment actual de la responsabilitat ampliada del productor a través dels sistemes col·lectius actuals o SCRAP, el legislador autonòmic també ha tingut en compte les demandes de transparència que sobre aquests es van enunciar en la «Ponència d'estudi per a l'avaluació de diversos aspectes en matèria de residus i l'anàlisi dels objectius complerts i de l'estratègia a seguir en el marc de la Unió Europea», elaborada per la Comissió de Medi Ambient i Canvi Climàtic del Senat, i que va ser aprovada pel Ple de la Cambra en la sessió del dia 12 de novembre de 2014. En particular, té en consideració la demanda que fa referència a la posada en marxa de les mesures d'homologació de dades, estadístiques, de traçabilitat, seguiment i control dels residus, per millorar els sistemes de gestió i els resultats d'aquests i, també, aclarir el conjunt del sistema i augmentar-ne la transparència i el control públic, seguint també la recomanació del Senat «que els sistemes assumeixin el cost total de la recollida separada i, si escau, de la selecció dels residus».

El sistema de dipòsit, devolució i retorn és l'opció més eficaç per lluitar contra l'abandonament de residus de plàstic en el medi ambient i de residus a la mar Mediterrània (*littering* marí). Disposa de cobertura en l'article 8 de la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre; en l'article 31 de la Llei estatal 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats (LRSC); en l'article 6 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos; en l'article 9 de l'annex I de la Decisió IG.21/7 en la 18a reunió de les parts contractants del Conveni de Barcelona (3-6 de desembre de 2013, Turquia) del Pla Regional sobre la Gestió de les Deixalles Marines en el Mediterrani, en el marc de l'article 15 del Protocol de fonts situades en terra («Land based sources Protocol»). Tal com s'ha tingut oportunitat d'exposar, en

l'Assemblea del Programa de Medi Ambient de les Nacions Unides (UNEP) s'ha aprovat una resolució davant la «crisi planetària» que comporta la contaminació dels oceans —en la qual els sistemes de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) és una de les recomanacions per retallar el problema—, i es fa un toc d'atenció a la indústria de l'alimentació i begudes i a les grans superfícies d'alimentació perquè apliquin «tècniques innovadores», com ara l'ús de sistemes de responsabilitat ampliada del productor com els de dipòsit. Igualment, en la Resolució del Parlament Europeu, de 16 de gener de 2018, sobre la governança internacional dels oceans, en el context dels ODS 2030 (2017/2055 INI), i concretament en el punt 59, s'insta el Consell a considerar la introducció d'un sistema europeu de dipòsit per als envasos de begudes no reutilitzables com l'alemany, atès que la contaminació per ampolles de plàstic no reutilitzables és una de les fonts principals de contaminació marina.

En aquest sentit, el legislador autonòmic, en l'exercici de les competències estatutàries pròpies i en compliment de la legislació bàsica estatal, fa una aposta per una política mediambiental que pretén donar resposta als problemes que es creen en la interacció entre l'activitat econòmica i un medi físic especialment fràgil a les Illes Balears, a fi d'evitar-ne l'alteració i degradació ambiental. Per aquest motiu es fa necessari donar impuls a mesures específiques addicionals de protecció que impliquin activament la ciutadania i resultin més eficaces per a la consecució dels objectius que estableix la Llei, prenent de referència, precisament, els models i sistemes seguits en altres països europeus.

Sobre aquesta darrera particularitat cal recordar que la memòria de l'Avantprojecte de la llei estatal de residus i sòls contaminats de 2011 afirmava que «l'eficiència en la recuperació del sistema integrat de gestió és menor que la del SDDR, amb un índex de recuperació d'un 84 % a Suècia, un 95 % a Finlàndia o un 98 % a Alemanya. És per això que en aquest Avantprojecte de llei s'impulsa la implantació de sistemes de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) per a residus d'envasos de més consum, de manera que s'augmenti l'eficàcia i eficiència de les alternatives de gestió de residus d'envasos, amb els objectius d'optimitzar els nivells i resultats de la gestió esmentada».

S'ha d'assenyalar que ni la modificació de la Llei pel Reial decret llei 7/2012, de 4 de maig, ni la posterior Llei 11/2012, de 19 de desembre, de mesures urgents en matèria de medi ambient, no han qüestionat les apreciacions i conviccions sobre l'eficiència més gran del nou sistema que ha tingut sempre el legislador estatal.

En aquest títol, com una eina més de gestió adient, en aquest cas per a la recollida dels residus domèstics que no són objecte de recollida domiciliària o porta a porta, s'estableix l'obligació que els municipis de les Illes Balears han de disposar, individualment o mancomunadament, d'un servei de deixalleria.

Especialment rellevant ha de ser el paper dels municipis en la recollida dels residus perillosos generats en els domicilis particulars, que tindran l'obligació d'acceptar per evitar que la ciutadania es trobi sense alternatives a l'hora de gestionar-los i els acabi abandonant en el medi.

Igual d'important serà l'aportació de les deixalleries en el camí que cal recórrer en la recepció i la preparació de residus destinats a ser reutilitzats. Així ho reconeixen, en un primer avanç, les normes europees i estatals recents en matèria de residus d'aparells elèctrics i electrònics.

Darrere una llei hi ha d'haver recursos per fer-la complir. Per això es crea el Fons de Prevenció i Gestió de Residus, destinat a mitigar els impactes adversos sobre la salut

humana i el medi ambient associats a la generació i la gestió de residus, concretament de tots els aspectes que articula el text actual.

El Fons es nodrirà d'aportacions del Govern de les Illes Balears i d'altres administracions, de la recaptació per imposició de sancions, de les fiances no retornades i de donacions o romanents, entre d'altres. També vol ser una eina més eficient d'aprofitament de molts recursos econòmics, els quals, a causa de l'estructura administrativa, no es poden recuperar.

VI

El títol IV es dedica a la futura creació de l'Ens de Residus de les Illes Balears, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient, amb personalitat jurídica pròpia i responsable de l'execució del Fons de Prevenció i Gestió de Residus, d'acord amb les directrius establertes pel Govern de les Illes Balears.

No és menys important la creació de l'Oficina de Prevenció de Residus, dependent de l'anterior, com a òrgan dinamitzador, assessor i gestor en matèria de prevenció de residus i impulsor de l'economia circular.

VII

Els títols V i VI, dedicats a la regulació del règim administratiu de la producció, la possessió i la gestió de residus a les Illes Balears, i quant al règim aplicable per a determinats residus, com els de construcció i demolició, els llots de les aigües residuals urbanes o els vehicles fora d'ús, pretenen complementar i adequar a la realitat i als problemes de la comunitat autònoma les previsions, més generals, de la normativa estatal.

Els aspectes relatius al règim d'autoritzacions per a les empreses d'activitat professional en l'àmbit dels residus s'han d'adaptar a la realitat insular i a la normativa actual, tant autonòmica com estatal. Per això, es crea el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, com demana la Llei 22/2011; s'estableixen obligacions per als productors i els gestors de residus, i es regula el règim de registre, autorització i funcionament per a aquestes activitats desenvolupades per empreses de manera professional.

S'incideix en la necessitat de disposar de la informació suficient, que han d'aportar tant productors com gestors, per al control efectiu de l'origen i la destinació dels residus, perillosos i no perillosos, generats a les Illes Balears, i per elaborar estadístiques, plans de prevenció i gestió o control de l'acompliment d'objectius.

A aquest efecte, es preveu l'aplicació progressiva de l'administració electrònica, que ha de desenvolupar eines de tramitació electrònica i de reserva de dades i d'informació.

Igualment important és l'obligatorietat, per als grans generadors de residus, de dur a terme, periòdicament, estudis de minimització i avaluació contínua dels objectius assolits.

Un aspecte que cal explicar és el de l'aplicació del Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat. Aquesta norma, aplicable al moviment de residus entre comunitats autònomes (trasllat), preveu que, en cas que aquestes no regulin el moviment de residus dins la pròpia comunitat autònoma (transport), serà igualment aplicable. També explicita que, en tot cas, s'hauran de respectar alguns preceptes, provinents de la reglamentació europea en aquest àmbit, com els relatius a l'obligació, en tot cas, de notificació prèvia de trasllat.

La particularitat insular de la comunitat autònoma de les Illes Balears i la de la seva distribució competencial en matèria de residus i descentralització en favor dels consells insulars en la planificació de residus, que ha donat lloc a un esquema de tractament obligatori, insularitzat, com a servei públic a cada illa, fa que des del moment de l'aprovació dels plans directors sectorials, definitoris pel que fa a infraestructures, els residus produïts i recollits en cada municipi tenguin una destinació inequívoca de manera ja preestablerta.

Així, per tant, la finalitat de l'obligació d'una notificació prèvia per tal que el destinatari d'un residu es pugui oposar a rebre'l resulta sense sentit i innecessària, per la qual cosa se suprimeix i, d'aquesta manera, s'assoleix més simplificació administrativa.

Això no incompleix l'esperit de la llei estatal i el desplegament, ni el del reglament europeu, sinó que es podria dir que la necessitat de notificació prèvia es produeix d'una vegada i per sempre en el moment de l'aprovació dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus a l'hora de delimitar els fluxos de recollida i destinació dels residus.

Aquesta obligació sí que es manté en cas de trasllat de residus entre illes, si es fa excepcionalment i en cas de força major, ja que, en aquesta situació, la destinació no és la prèviament establerta.

També es pot parlar d'una obligació de notificació prèvia sense sentit quan un gestor d'emmagatzematge (recollidor-transportista), seguint un procés habitual a les Illes Balears, du a terme una recollida itinerant amb destinació a les pròpies instal·lacions, prèviament autoritzades.

En el títol VI es preveuen alguns aspectes necessaris per regular la gestió de residus a través del rebliment de pedreres, actives o inactives, o espais degradats, especialment mitjançant residus de construcció i demolició, però també d'altres, com els llots de dragatge o escòries de la incineració, per posar-ne algun exemple.

Abans d'això, però, es vol incidir en la necessitat d'incloure en els projectes d'obra, i la seva supervisió pertinent, els plans de gestió de residus, especialment en els casos més rellevants i significatius.

S'ha de tenir en compte també la previsió relativa a les consideracions d'obra menor i la tramitació que en fa la Llei 12/2017, de 29 de desembre, d'urbanisme de les Illes Balears, amb relació a actes subjectes a comunicació prèvia de l'article 148, i aspectes ja inclosos abans en la Llei autonòmica 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl.

Resulten vigents en l'àmbit de la comunitat autònoma de Illes Balears el Decret 10/2000, de 4 de febrer, pel qual es fixa, provisionalment i amb caràcter d'extrema urgència, el triatge i l'abocament dels residus de construcció i demolició; l'Ordre de la consellera de Medi Ambient, de 28 de febrer de 2000, de mesures transitòries per a l'autorització d'instal·lacions de valorització i eliminació de residus de construcció i demolició, i la Resolució de la consellera de Medi Ambient de 26 de febrer de 2001, en aplicació de la disposició addicional de l'Ordre anterior, que regulen la necessitat d'una separació en origen i triatge previ a qualsevol altra operació, com el rebliment de pedreres. També és vigent el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus de la Construcció i Demolició, Voluminosos i Pneumàtics Fora d'Ús de l'Illa de Mallorca, aprovat l'any 2002, que estableix la declaració de la seva gestió com a servei públic insularitzat obligatori, de manera diferent a la prevista per l'article 13 d'aquesta llei.

D'altra banda, s'han de respectar les previsions del Reial decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, promulgat posteriorment i, per tant, s'inclouen determinades puntualitzacions a través dels articles 52, 53, 54 i la disposició transitòria primera en l'apartat 5 d'aquesta llei.

VIII

El títol VII es dedica als aspectes relatius al control dels sòls afectats per contaminació antròpica, a la declaració de sòls degradats i contaminats, al seu registre i als procediments per a la recuperació.

De manera concordant amb el Reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, es puntualitzen els procediments que ha de seguir l'administració autonòmica i els agents privats afectats, precisament segons el nivell d'afecció.

En aquest àmbit, es defineix una categoria no prevista en la norma anterior, com és la de sòl degradat, a mig camí entre el terreny sense cap afecció i el contaminat, per superar els valors de referència de la norma estatal, i s'estableixen les obligacions inherents a la nova categoria.

També es regula el procediment que s'ha de seguir en cas d'una reparació voluntària dels danys per part de l'obligat, figura prevista per la Llei 22/2011 i el Reial decret 9/2005, però no regulada en detall en les normes esmentades, i la creació de l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears, amb un registre de processos de recuperació voluntària, un altre de declaracions de sòls contaminats i finalment un de declaracions de sòls degradats.

Finalment, atenent els criteris i la previsió del Reial decret 9/2005, s'estableixen els nivells de referència de metalls pesants per a les Illes Balears, que es concreten, per a diferents usos del sòl, en l'annex 6.

Aquests valors provenen de l'estudi ad hoc realitzat pel Govern de les Illes Balears durant el període 1999-2000, amb ajuda d'una assistència tècnica especialitzada, i que va permetre determinar els nivells de fons en metalls pesants dels sòls de les Illes Balears diferenciant les distintes zones del territori en funció de la litologia del substrat geològic.

A partir d'aquí, i atenent una presa de mostres suficientment representativa dels sòls en zones no contaminades de les illes, tant superficial com en perfil, se'n du a terme l'anàlisi en laboratori, i es determinen els continguts de fons en 18 espècies metàl·liques (Al, As, Ba, Bi, Cd, Co, Cr, Cu, Fe, Hg, Mg, Mn, Mo, Ni, Pb, Ti, V i Zn), de les quals 11 es consideren contaminants del sòl: As, Ba, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mo, Ni, Pb i Zn.

Un tractament estadístic dels resultats permet concloure els nivells de fons en metalls pesants per als sòls de les illes i finalment establir els nivells de referència A i B per a la identificació, classificació i gestió dels sòls contaminats de les Illes Balears.

Els NrA acoten superiorment l'interval de variabilitat natural (actual) dels valors de fons. Per tant, uns valors de contaminants superiors als NrA impliquen una degradació antròpica del sòl on es troben.

Els NrB representen les concentracions màximes, o càrrega crítica, de substàncies considerades com a contaminants. S'estableixen per a escenaris d'ús predeterminats i receptors de risc específics, i la seva superació implicaria, com a mínim, la necessitat d'una avaluació de riscs associada a la contaminació.

La delimitació dels NGR per a metalls pesants per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears obeeix a la previsió del Reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats (BOE 18/01/2005), en què es defineixen els NGR (annex V) per a contaminants orgànics, però es deixa a mans de les comunitats autònomes (annex VII, 3) l'establiment d'aquests per a contaminants inorgànics, tot seguint les pautes que, efectivament, s'han adoptat.

IX

En el títol VIII es vol donar la importància que ha de tenir la informació en matèria de residus.

Disposar de dades suficients, contrastables i estandarditzades, a les quals la població ha de tenir accés, permetrà un seguiment real i efectiu dels plans de residus i un compliment dels objectius propis o demanats per l'Estat espanyol o la Unió Europea.

A més, d'aquesta manera es dona compliment a l'article 130 de la Llei 39/2015, pel qual les administracions públiques revisaran periòdicament la pròpia normativa comprovant la mesura en què les normes en vigor han aconseguit els objectius prevists. Són especialment importants en aquest sentit els articles 69 i 70.3 d'aquesta llei.

X

Finalment, el títol IX, dividit en dos capítols, es deixa per a aspectes relatius al règim de vigilància, control i inspecció d'infraccions en matèria de residus i sancionador de la llei.

Pretén una millora de la coordinació entre el personal amb funcions inspectores de les diferents administracions i nivells, agents de medi ambient, policia local i nacional i Guàrdia Civil (SEPRONA), i l'impuls dels programes de vigilància de les actuacions incíviques, sancionables, d'abocament i mala gestió de residus.

El règim infractor i sancionador previst per la Llei estatal 22/2011 es manté i s'adequa a les necessitats de la comunitat autònoma de les Illes Balears i a les circumstàncies específiques de l'àmbit insular.

XI

En la part final hi consten les disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals, així com els annexos a la llei.

Les disposicions addicionals fan referència als mitjans necessaris per assegurar el compliment de la Llei, la tramitació electrònica i els registres informàtics, la declaració de subproductes i la fi de la condició de residu, les entitats col·laboradores, les llicències d'activitats i el cànon sobre l'abocament i la incineració de residus, que només s'aplicaria en cas de no complir els objectius marcats per la llei.

La previsió de la disposició addicional sisena és d'especial importància, ja que la imposició d'un cànon a l'abocament i/o incineració s'ha demostrat com un dels millors instruments per redirigir la gestió dels residus cap a tractaments més respectuosos i adequats als principis de l'economia circular i esperit de la normativa en desenvolupament. Els imposts o cànon a l'abocament s'ha imposat en diferents territoris autonòmics de l'Estat espanyol, si bé amb diferències significatives sobre aquesta figura tributària quant a la recaptació de l'impost, el tipus de gravamen, el fet imposable i, segons tot això, els resultats aconseguits.

S'ha de destacar el paper rellevant que ha tingut el cànon a l'abocament i a la incineració en la gestió dels residus municipals a Catalunya, particularment pel suport econòmic a la recollida separada de bioresidus i altres materials. Creat a Catalunya a través de la Llei 16/2003, de 13 de juny, de finançament de les infraestructures de tractament de residus i del cànon sobre la deposició de residus, i ampliat l'any 2008 també a la incineració (Llei 8/2008, de 10 de juliol), és suficient veure l'increment espectacular en la recollida selectiva de la fracció orgànica dels residus municipals (FORM) entre aquests anys per adonar-se de la seva importància: 105.530 tones l'any 2002 a 315.804 l'any 2008, i més de 378.000 l'any 2016.

Precisament per això, i en aquest mateix sentit, durant la tramitació de la nova Directiva (UE) 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE sobre els residus, s'han introduït esmenes relatives a l'obligació d'aplicar incentius que afavoreixin la jerarquia de residus i instruments per promoure un canvi real cap a l'economia circular, entre els quals es troben taxes específiques sobre l'abocament de residus, augment de taxes i imposts a la incineració i sistemes de pagament per generació. Aquests temes es troben igualment en discussió, actualment, per l'Estat espanyol.

D'altra banda, la Comissió Europea, en un document de treball dels serveis de la Comissió de revisió de l'aplicació de la normativa ambiental de la Unió Europea a l'Estat espanyol amb data de 2 de febrer de 2017, entre d'altres mesures, proposa el següent:

Introduir un impost nacional sobre els abocaments o harmonitzar els impostos regionals per eliminar gradualment l'abocament de residus reciclables o recuperables. Utilitzar els ingressos per donar suport a la recollida selectiva i infraestructures alternatives, però evitant la construcció de massa infraestructures per al tractament de rebutjos residuals.

Les disposicions transitòries es refereixen fonamentalment a establir terminis en l'àmbit de la planificació, la tramitació electrònica, la recollida de noves fraccions de residus, l'adaptació de tributs i la regulació de deixalleries.

La disposició derogatòria única es refereix a un aspecte concret de derogació normativa, i les quatre disposicions finals, a l'habilitació per al desplegament reglamentari de la norma, a la modificació de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, a la modificació de la llei 5/2005, de 26 de maig i a l'entrada en vigor.

Els annexos estableixen el contingut del Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears (annex 1), el model de declaració responsable per al trasllat de residus (annex 2), la documentació per adjuntar a la sol·licitud d'autorització per a instal·lacions de gestió de residus (annex 3), la comunicació de transportista amb caràcter professional (annex 4), el contingut del Registre de sòls contaminats, de sòls degradats, de processos de recuperació voluntària i de declaració de sòl contaminat (annex 5), els nivells genèrics de referència per a metalls pesants a les Illes Balears (annex 6), el model per a la declaració de dades relatives als residus municipals (annex 7) i la placa identificativa per a les instal·lacions de gestió de residus (annex 8).

TÍTOL I
DISPOSICIONS I PRINCIPIS GENERALS

CAPÍTOL I
OBJECTE, FINALITAT I DEFINICIONS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és l'ordenació del règim de prevenció en la producció i la gestió dels residus i la regulació dels sòls contaminats en l'àmbit territorial de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica estatal i de la legislació comunitària.

Article 2. Finalitat i objectius

1. L'ordenació del règim de prevenció i de gestió dels residus pretén assolir una major qualitat del medi ambient i una major protecció de la salut humana, garantir un ús prudent i racional dels recursos naturals i promoure una economia més circular.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, i de conformitat amb la legislació bàsica estatal i la legislació comunitària, s'estableixen a les Illes Balears els objectius següents en matèria de prevenció, reutilització, preparació per a la reutilització i reciclatge:

a) Reduir un 10 % abans de 2021 i un 20 % abans de 2030 la generació de residus respecte a l'any 2010, basant-se en els kilograms per habitant i any calculats d'acord amb l'índex de pressió humana (IPH).
b) Augmentar, abans de l'any 2021, com a mínim, fins a un 50 % del pes i per a cada fracció, la preparació per a la reutilització i el reciclatge conjuntament de materials com paper, metalls, vidre, plàstic i bioresidus dels residus domèstics i comercials. Aquest percentatge haurà de ser d'un 65 % l'any 2030.
c) Reciclar com a mínim, abans de l'any 2030, un 75 % dels residus d'envasos no industrials, entenent com a tals la valorització material dels generats.
d) Augmentar, abans de l'any 2021, fins a almenys un 70 % del pes, la preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització material dels residus no perillosos de la construcció i la demolició, amb exclusió del material en estat natural definit en la categoria 17 05 04 de la Llista europea de residus. Aquest percentatge haurà de ser del 80 % el 2030.
e) Assolir, abans de l'any 2025, l'objectiu del 3 % de preparació per a la reutilització del total de residus domèstics gestionats, i un 5 % l'any 2030. Aquests percentatges s'hauran d'assolir igualment i separadament per als residus comercials i per als residus industrials, sense tenir en compte la fracció orgànica dels residus domèstics ni la poda.
f) Reduir fins al 50 % el malbaratament alimentari per a l'any 2030 en relació amb el 2020.
g) Donar compliment, pel que fa als residus d'aparells elèctrics i electrònics, als objectius mínims anuals de recollida separada fixats per l'Estat tant per als domèstics com per als d'origen professional.
h) Establir, amb relació als vehicles fora d'ús, uns percentatges de preparació per a la reutilització i la comercialització de peces i components que comportin, almenys, un 10 % l'any 2021 del pes total dels vehicles tractats. Per al 2026 aquest percentatge haurà d'augmentar fins el 15 %, i per al 2030 fins el 20 %.

i) Establir un percentatge màxim del 10 %, abans de l'any 2030, en l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador.
j) Assolir per a l'any 2030 els següents objectius de reutilització d'envasos de beguda en el canal HORECA:
   i. Aigües envasades: reutilització d'un 40 % dels envasos.
   ii. Cervesa: reutilització d'un 80 % dels envasos.
   iii. Begudes refrescants: reutilització d'un 70 % dels envasos.
k) Assolir per a l'any 2030 un 15 % de reutilització per als envasos emprats en canals de consum diferents del canal HORECA.

3. Aquests objectius seran aplicables per a la comunitat autònoma, per a cada illa i per a cada municipi de les Illes Balears, i de compliment obligat.

4. Per calcular els objectius fixats en aquesta llei, s'ha d'utilitzar la metodologia de càlcul més recent que hagi elaborat la Comissió Europea. La metodologia de càlcul es publicarà a l'Institut Balear d'Estadística de les Illes Balears i a la pàgina web de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears.

5. A més de les fraccions previstes per la normativa europea i estatal, és obligatòria per als ens locals de les Illes Balears la recollida diferenciada de matèria orgànica compostable (fracció orgànica dels residus domèstics) i poda, de l'oli vegetal usat, dels residus dels tèxtils i dels residus perillosos, tots d'origen domiciliari.

De la mateixa manera que ho preveu la Llei 9/2017, de contractes del sector públic, o l'Acord del Consell de Govern de 29 d'abril de 2016, de directrius per a la inclusió de clàusules de caràcter social en la contractació de l'Administració de la Comunitat Autònoma, de manera prioritària i en la mesura que sigui possible, s'ha de potenciar la intervenció d'entitats de caire social en la recollida i la preparació per a la reutilització dels residus tèxtils, els d'aparells elèctrics i electrònics, els voluminosos i, també, per al tractament de la matèria orgànica en la producció de compost.

6. Queda prohibida l'eliminació i la valorització energètica dels residus recollits separadament i selectivament, a excepció dels casos en què el contingut d'impropis en faci impossible la valorització material.

Això no inclou els que hagin passat per una planta o procés de tractament prèviament i als que, per tant, els correspon un codi diferent de la Llista europea de residus.

7. Atesa la necessitat de produir un compost de qualitat que compleixi els requisits de la normativa agrícola aplicable, els ens locals han d'establir els sistemes adequats perquè la fracció orgànica dels residus municipals en la recollida no contingui un percentatge d'impropis superior al fixat en la normativa estatal en matèria de residus.[2]

Article 3. Àmbit d'aplicació

S'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei els residus que es generin o es gestionin en el territori de les Illes Balears, amb les exclusions i les excepcions establertes per l'article 2 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

Article 4. Definicions

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Residus domèstics: els residus generats a la llar com a conseqüència de les activitats domèstiques. Es consideren també residus domèstics els semblants als anteriors generats en serveis i indústries.

[2] Apartat modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

b) Residu: qualsevol substància o objecte que el seu posseïdor rebutgi o tengui la intenció o l'obligació de rebutjar.
   S'inclouen també en aquesta categoria els residus que es generen a les llars provinents d'aparells elèctrics i electrònics, roba, piles, acumuladors, mobles i estris, així com els residus i els enderrocs procedents d'obres menors de la construcció i la reparació domiciliària.
   Tenen la consideració de residus domèstics els residus procedents de la neteja de la via pública, zones verdes, àrees recreatives i platges, els animals domèstics morts i els vehicles abandonats.
c) Residus comercials: els residus generats per l'activitat pròpia dels comerços, a l'engròs i al detall, dels serveis d'hoteleria, restauració, servei d'àpats, bars i cafeteries (HORECA), d'oficines i mercats, així com de la resta del sector dels serveis.
d) Residus industrials: els residus resultants de processos de fabricació, de transformació, d'utilització, de consum, de neteja o de manteniment generats per l'activitat industrial, excloses les emissions a l'atmosfera regulades per la normativa específica.
e) Residus perillosos: els residus que presenten una o diverses de les característiques de perillositat incloses en l'annex III de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, així com els que pugui incloure el Govern de l'Estat, de conformitat amb el que estableix la normativa europea o els convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, així com els recipients i els envasos que els hagin contingut.
f) Residus impropis: els residus que, com a conseqüència d'una separació incorrecta, no corresponen a la fracció de residus en la qual han estat incorporats.
g) Generador singular: els productors o els posseïdors de residus d'origen comercial o industrial, però equiparables als domèstics, i que donen compliment als criteris fixats en les ordenances municipals als efectes de la seva gestió.
h) Posseïdor de residus: el productor de residus o una altra persona física o jurídica que estigui en possessió de residus.
i) Minimització de residus: qualsevol actuació que tendeixi a la reducció, quantitativa o qualitativa, dels residus, especialment dels considerats perillosos, i englobi aspectes relacionats amb canvis de procés, reciclatge intern o adopció de bones pràctiques.
j) Bossa de plàstic: bossa, amb nansa o sense, feta de plàstic, proporcionada als consumidors en els punts de venda de béns o productes, incloses la venda en línia i el lliurament a domicili.
k) Bossa de plàstic lleugera o bossa de plàstic d'un sol ús: bossa de plàstic amb una espessor inferior a 50 micres.
l) Bossa de plàstic molt lleugera: bossa de plàstic amb una espessor inferior a 15 micres, que és necessària per qüestions d'higiene o que és subministrada com a envàs primari per a aliments al detall, quan el seu ús contribueix a prevenir el malbaratament alimentari.
m) Microplàstics: partícules sòlides de mida superior a 0,1 micres i inferior a 5 mil·límetres, constituïdes per materials sintètics fets de polímers derivats del petroli o de base biològica que no són solubles en aigua i de baixa degradabilitat.
n) Nanoplàstics: aquelles partícules de plàstic de mida inferior a 0,1 micres, segons la definició de l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària (EFSA).

o) Malbaratament alimentari: tractament com a residus, per part dels operadors de la cadena agroalimentària i els consumidors finals, de productes alimentaris descartats per raons econòmiques o estètiques o per la proximitat de la data de consum preferent o caducitat, malgrat que segueixen sent perfectament adequats per al consum humà pel fet de mantenir el seu valor nutritiu.
p) Compostatge domèstic o domiciliari: tractament dels propis bioresidus que realitzen les persones o famílies individualment, en el propi habitatge, terrassa, jardí, hort, etc., que du associat el consum del compost resultant.
q) Compostatge comunitari: gestió dels bioresidus per part de diverses persones o usuaris en un espai comú mitjançant compostatge, que poden incloure entre els subjectes actius del compostatge establiments com centres educatius, establiments turístics, restaurants, comerços, etc. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per compostatge comunitari el que compleixi les condicions i els límits establerts en l'article 30 següent d'aquesta llei.
r) Àrea d'aportació: àrea de recollida de diferents fraccions de residus domèstics no perillosos, de competència i sota vigilància municipal, més àmplia que els contenidors en voravia, amb superfície protegida i tancament perimetral, però sense consideració d'instal·lació d'emmagatzematge i preclassificació, com les deixalleries. Tendrà una superfície màxima de 50 metres quadrats, en cap cas no substituirà l'obligació de disposar d'una deixalleria municipal com preveu aquesta llei i no permetrà la recollida de residus d'aparells elèctrics i electrònics.
s) Deixalleria: instal·lació de recepció, emmagatzematge selectiu i preclassificació de productes usats destinats a la reutilització, així com de residus municipals en espera de tractaments posteriors, com la preparació per a la reutilització, la valorització i l'eliminació.
t) Centre de transferència: instal·lació en la qual es descarreguen i s'emmagatzemen els residus per transportar-los a un altre lloc perquè se'n faci la valorització material o la disposició del rebuig, amb agrupament previ o sense.
u) Moviment de residus: transport de residus a l'interior del territori autonòmic de les Illes Balears.
v) Sòl degradat: sòl que ha vist alterades negativament les seves característiques naturals a causa de l'activitat humana, sense arribar a comportar un risc per a la salut de les persones i el medi ambient.
w) Productor de residus: qualsevol persona física o jurídica l'activitat de la qual produeixi residus (productor inicial de residus) o qualsevol persona que efectuï operacions de tractament previ, de mescla o d'un altre tipus, que ocasionin un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus.

2. Per a la resta de definicions, s'atendrà el que disposa la legislació bàsica estatal en matèria de residus i, si és el cas, la legislació comunitària.

CAPÍTOL II
PRINCIPIS DE LA POLÍTICA DE RESIDUS

Article 5. Determinacions generals

1. La gestió dels residus s'ha de dur a terme sense posar en perill la salut de les persones i sense crear riscs per a l'aigua, l'aire, el sòl, la fauna o la flora, eliminant

molèsties per sorolls i olors, i respectant els paisatges i els espais naturals, especialment els protegits.

2. La gestió dels residus ha d'estar regida pels principis de precaució i sostenibilitat en l'àmbit de la protecció mediambiental, de proximitat, de la viabilitat tècnica i la protecció dels recursos i del principi de qui contamina, paga.

Article 6. Jerarquia de residus

1. El principi de prevenció en la producció de residus i de disminució de la seva perillositat a través de la intervenció en les fases de planificació, disseny, fabricació i comercialització dels productes i béns, prestació de serveis, inclosa la reutilització, ha d'orientar qualsevol activitat susceptible de generar residus. L'aplicació d'aquest principi és prèvia a la jerarquia de residus.

2. La gestió dels residus s'ha de dur a terme seguint l'ordre de prelació següent:

1r. Preparació per a la reutilització.

2n. Reciclatge.

3r. Altres formes de valorització material.

4t. Valorització energètica.

5t. Eliminació.

3. Atenent criteris de sostenibilitat i cicle de vida, amb la finalitat d'aconseguir resultats ambientals millors en determinats fluxos de residus, es pot establir de forma justificada i amb l'elaboració d'anàlisis de l'impacte ambiental i la salut realitzats per organismes oficials independents, una alteració de l'ordre de prelació anterior.

4. La jerarquia de residus ha de ser tinguda en compte tant per les administracions, en qualsevol exercici de les competències en matèria de residus, com pels particulars.

Article 7. Principis d'autosuficiència i proximitat

1. Els principis d'autosuficiència i proximitat s'han d'entendre, com a tals, en primer lloc, aplicables a l'àmbit de cada illa i, en segon lloc, dins l'àmbit autonòmic en el conjunt de les Illes Balears.

2. Aquests principis s'han d'aplicar necessàriament en l'elaboració dels plans insulars i autonòmic de prevenció i gestió de residus. Les instal·lacions per al tractament s'han de planificar amb capacitat suficient per atendre les necessitats en l'àmbit insular.

3. Les instal·lacions de tractament de residus autoritzades a les Illes Balears hauran d'atendre, de manera preferent, les necessitats de gestió dels residus generats en l'àmbit insular, en primer lloc, i autonòmic, en segon lloc.

4. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus elaborats en l'àmbit insular i autonòmic han d'incloure la prohibició de la importació de residus a plantes públiques ubicades a les Illes Balears tal com ja es recull a l'article 50.1 d'aquesta llei.

Article 8. Accions d'educació, formació i conscienciació

Les administracions, en el marc de les seves competències, han de dur a terme les accions següents per aconseguir els objectius establerts en aquesta llei:

a) Informar de les conseqüències negatives per al medi derivades de l'ús incorrecte de productes que generen residus perillosos i de l'augment de la producció de residus, i informar dels beneficis derivats d'un consum responsable.
b) Millorar la informació a disposició de la ciutadania sobre prevenció en la generació de residus, la seva separació correcta en origen, possible reutilització i el seu reciclatge.

c) Promoure la participació activa en les accions de reducció de la producció de residus i llur perillositat, en accions de reutilització i en la implementació de la recollida selectiva.
d) Dur a terme actuacions concretes d'informació a la ciutadania respecte de la necessitat de no confondre la recollida selectiva dels olis vegetals i minerals, en tant que els segons mai no s'han de dipositar en els contenidors prevists per a la recollida dels primers.
e) Promoure accions de sensibilització per evitar l'abandonament de residus i evitar la degradació d'espais naturals terrestres i d'ecosistemes marins, així com urbans, per tal de garantir la conservació dels sòls i promoure'n la regeneració.
f) Promoure accions de sensibilització i formació per fomentar mesures per a la prevenció i la preparació per a la reutilització dels residus.
g) Promoure actuacions de conscienciació ciutadana i per a la recollida del material d'interès històric o cultural, com llibres o arxius, que es pugui acabar dipositant en un contenidor de paper i cartó.
h) Preveure, en els contractes de recollida i/o tractament de residus motiu de licitació pública, un 1 % destinat a mesures de formació i sensibilització, que haurà d'executar l'adjudicatari en relació amb els punts anteriors.
i) Promoure cursos de formació i especialització tant per al personal de l'administració, especialment per als funcionaris que hagin d'actuar en l'àmbit de la vigilància i la inspecció, com per al de les empreses productores i els gestors professionals de residus.

Article 9. Pagament per generació[3]

1. La prestació dels serveis de gestió de residus del sector públic, objecte de sol·licitud voluntària o de recepció obligatòria per les persones administrades, merita els preus públics, les tarifes i les taxes corresponents, les quals n'han de garantir l'autofinançament. Els serveis de gestió, que no podran ser deficitaris, han de tenir en compte els costs reals, directes i indirectes, de les operacions de recollida, transport i tractament de cadascuna de les diferents fraccions dels residus, incloent-hi les despeses administratives en accions de conscienciació i comunicació relacionades amb les bones pràctiques en la gestió dels residus i assoliment d'objectius, en infraestructures, en la vigilància i la inspecció de les operacions anteriors i en el segellat i manteniment posterior al tancament dels abocadors.

Els preus públics, les tarifes i les taxes regulades en el paràgraf anterior no poden incloure conceptes diferents dels estrictament vinculats al servei.

2. En aplicació del principi de pagament per generació, els preus públics, les tarifes i les taxes de recollida i de tractament de residus s'han de determinar per a cada tipologia de residu i en funció de la quantitat generada i dels residus impropis, i s'han de posar en coneixement de la ciutadania, separadament, d'aquesta manera.

3. Els preus públics i les tarifes dels serveis prestats pels ens locals s'han de fixar per les ordenances corresponents, les quals han de tenir en compte, a més, les particularitats següents:[4]

a) La inclusió de sistemes per incentivar la recollida selectiva en habitatges de lloguer de vacances i similars.

[3] Quant als apartats 1 i 2 veure els acords de la Comissió Bilateral, esmentats en la nota 1.
[4] Paràgraf modificat per la Llei 19/2019, de 30 de desembre, esmentada en la nota 1.

b) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes en el supòsit de pràctiques de compostatge domèstic o comunitari.
c) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes en els supòsits de bones pràctiques dutes a terme per la ciutadania i empreses en accions de prevenció de residus i preparació per a la reutilització dels residus generats.
d) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes per a les persones i les unitats familiars en situació de risc d'exclusió social.
e) La previsió de tarifes reduïdes per tal d'incentivar, en els seus inicis, la separació i recollida selectiva de matèria orgànica compostable.

TÍTOL II
RÈGIM COMPETENCIAL I PLANIFICACIÓ

CAPÍTOL I
RÈGIM COMPETENCIAL

Article 10. Competències del Govern i de l'administració autonòmica

1. Són competències del Govern i de l'Administració de la comunitat autònoma:
a) L'elaboració, la tramitació i l'aprovació del Pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, així com el seu seguiment, revisió i modificació.
b) L'autorització, la vigilància, la inspecció i la sanció de les activitats de producció i gestió de residus.
c) La fixació, si escau, de principis generals a què s'hauran de subjectar els instruments de planificació en matèria de residus d'àmbit insular i municipal, a fi de vetllar per l'equilibri i la cohesió de la planificació a tota la comunitat autònoma.
d) El registre de la informació en matèria de producció i gestió de residus.
e) L'exercici de les competències en matèria de trasllat de residus entre comunitats autònomes que tenguin per origen o destinació les Illes Balears, i en matèria de moviment de residus a l'interior del territori de les Illes Balears en els termes especificats en la legislació bàsica estatal, en aquesta llei i en la normativa que la desplegui.
f) En casos d'emergència o necessitat imperiosa i a falta d'enteniment entre els consells insulars afectats, la decisió final sobre l'aplicació dels principis d'autosuficiència i proximitat, tal com es recull en l'article 7 d'aquesta llei, per al temps absolutament indispensable que no podrà excedir de sis mesos.
g) Qualsevol altra competència que no hagi estat expressament atribuïda a cap altra administració.

2. El Govern de les Illes Balears pot delegar als consells insulars l'exercici de les competències d'autorització, de vigilància, la inspecció i la sanció de les activitats de producció i gestió de residus no perillosos, si ho justifiquen criteris d'eficàcia i eficiència en la gestió i atenent el concepte de màxima proximitat als ciutadans, sempre amb l'acord previ dels consells insulars.

Article 11. Competències dels consells insulars

1. Son competències dels consells insulars, com a institucions autonòmiques, en els àmbits territorials respectius:

a) L'elaboració, la tramitació i l'aprovació dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, així com el seu seguiment, revisió i modificació.
b) L'autorització per part del consell insular receptor del trasllat o moviment de residus que tengui com a destí les instal·lacions públiques del consell insular, sense perjudici de la competència a què es refereix l'article 10.1.f) anterior.

2. Son competències dels consells insulars, com a ens locals, als àmbits territorials respectius:

a) L'elaboració, la tramitació i l'aprovació, si escau, dels programes insulars de prevenció i gestió de residus, així com el seu seguiment, revisió i modificació en el marc dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus.
b) El tractament insularitzat de la fracció orgànica dels residus domèstics, sense perjudici del que disposa l'apartat c) de l'article 12 d'aquesta llei.
c) La coordinació de la recollida dels residus domèstics en els municipis de menys de 20.000 habitants, en els termes especificats en la legislació de règim local. A aquest efecte, els consells insulars han de decidir la forma de prestació dels serveis municipals en matèria de residus, que podrà ser o la prestació directa o la prestació a partir de fórmules de gestió compartida (consorcis, mancomunitats, etc.).
d) El tractament, si escau, de la resta de residus no perillosos en la forma que estableixin els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos.

Article 12. Competències dels municipis

Són competències dels municipis:

a) Com a servei obligatori, la recollida i el transport dels residus domèstics no perillosos i perillosos generats en els domicilis de la ciutadania, els comerços i els serveis, en els termes establerts en els plans de prevenció i gestió de residus i en les seves ordenances i reglaments.
b) Com a servei no obligatori, la recollida i el transport dels residus comercials no perillosos i dels residus domèstics no perillosos procedents d'indústries, sense perjudici de la previsió de l'article 12.5.c).2n de la Llei 22/2011, mentre els municipis puguin gestionar-los per si mateixos.
   L'adscripció obligatòria dels productors d'aquests residus al servei municipal únicament pot acordar-se de manera motivada i justificant-se en criteris de més eficiència i eficàcia.
   En qualsevol cas, els productors queden obligats a la separació en les fraccions establertes per llei i a justificar-ne la gestió correcta.
c) Com a servei no obligatori, el tractament, preferentment per compostatge, i la preparació per a la reutilització, de la fracció orgànica dels residus municipals ajustada a les seves característiques, sempre que el municipi, sol o associat, disposi dels mitjans tècnics i humans que en garanteixin el millor tractament i s'evitin, per tal de donar resposta als principis bàsics de l'economia circular, els desplaçaments per transport de materials i els consums i les emissions que se'n deriven.
d) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció i de la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.

e) L'elaboració, la tramitació, l'aprovació dels programes municipals de prevenció i gestió dels residus domèstics i dels residus comercials no domèstics, si és el cas, i el seu seguiment, si el municipi així ho determina.

Article 13. Declaració de servei públic

1. Es faculta el Govern de les Illes Balears per declarar servei públic de la seva titularitat el transport de residus entre illes i a la Península, així com la valorització o l'eliminació de qualsevol categoria de residus perillosos, amb consulta prèvia als municipis i si aquestes operacions no estan suficientment garantides per la gestió privada.

2. Els consells insulars poden declarar servei públic determinades categories i activitats de gestió de residus no perillosos.

3. La declaració de servei públic no exclou la lliure iniciativa privada. La prestació del servei públic en règim de monopoli exigeix, en tot cas, una previsió legal expressa.

4. Les administracions públiques, en l'exercici de les competències en matèria de residus que impliquen la gestió d'un servei públic, han d'assegurar el respecte a les finalitats i als objectius perseguits per aquesta llei i per la planificació en matèria de residus, la sostenibilitat econòmica i financera del servei i la correspondència necessària entre el cost del servei i la consecució dels objectius ambientals.

CAPÍTOL II
LA PLANIFICACIÓ EN MATÈRIA DE RESIDUS

Article 14. Planificació

La planificació de residus a les Illes Balears es concreta en els següents plans:

a) Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, de competència dels consells insulars.
b) El pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, de competència del Govern i de l'administració autonòmica de les Illes Balears.
c) Els programes locals de prevenció i gestió dels residus, si escau, en el marc de les seves competències.

Article 15. Naturalesa jurídica, tipus, àmbit i vigència dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus

1. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus tenen la naturalesa de plans directors sectorials d'acord amb el que determina l'article 11 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, així com la funció o finalitat que la legislació bàsica estatal en matèria de residus assigna als plans autonòmics de prevenció i gestió de residus.

2. S'estableixen dos tipus de plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus: els plans directors sectorials insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos i el pla director sectorial autonòmic de prevenció i gestió de residus perillosos.

3. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos tenen un àmbit territorial estrictament insular i el seu àmbit objectiu comprèn tots els residus no perillosos classificats com a tals per la Llista europea de residus.

4. El pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos té un àmbit autonòmic i el seu àmbit objectiu comprèn el de tots els residus perillosos classificats com a tals per la Llista europea de residus.

5. La vigència màxima dels plans a què es refereix aquest article és de 6 anys i es publiquen íntegrament en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Article 16. Principis dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus

1. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus han de tenir en compte el principi de fer pagar a qui contamina, la jerarquia de residus i els principis d'economia circular i sostenibilitat.

2. Així mateix, aquests plans han de tenir en compte els efectes del turisme i la població estacional, així com les previsions contingudes a la legislació d'avaluació ambiental dels plans i programes.

Article 17. Contingut dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus

1. El contingut dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus inclou els aspectes de determinació, ubicació i característiques de les infraestructures de residus, si són necessàries, i en tot cas els aspectes i elements de prevenció i gestió de residus.

2. En particular, el contingut mínim dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus és el que determina:

a) L'article 12 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, que, en relació amb la determinació i localització de les infraestructures, s'han de tenir en compte els principis de proximitat, autosuficiència i descentralització.
b) La legislació bàsica estatal per als plans autonòmics de gestió de residus i per als plans de prevenció de residus, i han de preveure l'adopció de mesures que permetin la gestió dels residus davant situacions excepcionals que n'impedeixin la recollida i el tractament correctes.
c) Els articles 7.4, 26.5, 28.8 i 9, 29.4.c), 32.2 i 56.5 d'aquesta llei, relatius, respectivament, a la importació de residus, el malbaratament alimentari, els sistemes de dipòsit, devolució i retorn de residus i la reducció d'envasos en el sector HORECA, l'habilitació del contenidor d'envasos per a la recollida d'altres materials i les infraestructures necessàries per a aquesta situació, el tractament previ dels residus abans de la seva incineració o valorització energètica i els llots d'aigües residuals depurades.
d) Una proposta d'indicadors per tal d'assolir els objectius del pla.

3. Tant el pla director sectorial autonòmic de prevenció i gestió de residus perillosos com els plans directors insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos poden incloure en la seva planificació instal·lacions mixtes per al tractament de residus perillosos i no perillosos, previ informe vinculant i favorable de l'altra part. Si es tracta d'instal·lacions públiques, la proposta i l'informe previ hauran de contemplar expressament i detalladament el model de gestió i condicions de l'administració que s'hagi de fer càrrec de les instal·lacions esmentades.

Article 18. Procediment per a l'elaboració i aprovació

1. El procediment d'elaboració i aprovació dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus és el previst a l'article 13 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial.

2. En tot cas, i d'acord amb el previst a l'article 13 bis de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus han d'integrar el component ambiental en totes les fases d'elaboració i aprovació, inclòs el seu seguiment, en els termes que estableix la normativa reguladora d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes.

Article 19. Efectes

1. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus vinculen el planejament urbanístic en els termes prevists a l'article 15 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, i la seva aprovació du implícita la declaració d'utilitat pública de les obres de les instal·lacions i els serveis que s'hagin previst de manera concreta, en els termes prevists a l'article 16 de la mateixa llei.

2. S'exclouen de la declaració d'interès general i de subjecció a llicència urbanística municipal o del règim de comunicació prèvia, les obres de construcció, d'infraestructures i equipaments que s'han previst amb el grau de detall suficient com a obres que s'han d'executar en els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus aprovats definitivament.

3. En el supòsit que no sigui d'aplicació l'exclusió de la declaració d'interès general, de llicència urbanística o del règim de comunicació prèvia a què es refereix l'apartat anterior, el Govern de les Illes Balears o els consells insulars podran acordar, pels actes promoguts per les seves administracions públiques o els seus ens instrumentals de dret públic, l'aplicació del règim previst a l'article 149 apartats 3 a 5 de la Llei 12/2017, de 29 de desembre, d'urbanisme de les Illes Balears.

4. En el cas d'instal·lacions subjectes a autorització ambiental integrada s'haurà d'aplicar el previst a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la seva normativa de desplegament.

Article 20. Programes locals de prevenció i gestió de residus

1. En el marc de la planificació insular i autonòmica en matèria de residus i en l'àmbit de les seves competències, els municipis de les Illes Balears i els consells insulars, en la seva condició d'ens locals, poden elaborar programes de prevenció i de gestió de residus de la seva competència, que han de tenir una vigència màxima de 6 anys.

2. El procediment d'elaboració i aprovació serà el previst a la legislació de règim local per a les ordenances, amb la particularitat que tractant-se de programes municipals es sol·licitarà informe al consell insular respectiu o a la comunitat autònoma, segons el tipus de residus de què es tracti. De no emetre l'informe en el termini d'un mes, a comptar des de la seva sol·licitud, l'ajuntament podrà continuar la seva tramitació.

3. Els programes municipals de prevenció i gestió de residus han d'incloure aspectes específics per a sectors econòmics estratègics del municipi.

4. Els programes municipals de prevenció i gestió de residus es podran elaborar individualment o de forma agrupada amb altres municipis.

5. En tot cas els municipis, per si sols o agrupats, o les entitats que prestin el servei tenen l'obligació de fer una dotació de recursos econòmics i humans que garanteixi la prevenció i la gestió adequades dels residus municipals. S'haurà d'assegurar que les persones que s'encarreguin de la gestió dels residus municipals tenguin formació específica en matèria de residus.

Article 21. Comissió de Residus de les Illes Balears

1. Es crea la Comissió de Residus de les Illes Balears com a òrgan consultiu i participatiu entre les diferents administracions competents en matèria de planificació i gestió de residus.

2. Correspon a la Comissió de Residus de les Illes Balears vetllar per la coordinació necessària de la planificació i gestió de residus de les diferents administracions públiques.

3. Formen la Comissió de Residus de les Illes Balears:

a) Persones representants del Govern de les Illes Balears.
b) Persones representants del Consell Insular de Mallorca.
c) Persones representants del Consell Insular de Menorca.
d) Persones representants del Consell Insular d'Eivissa.
e) Persones representants del Consell Insular de Formentera.
f) Persones representants de l'Ajuntament de Palma.
g) Persones representants de la resta d'ajuntaments de les Illes Balears.

4. El Govern de les Illes Balears regularà reglamentàriament el nombre de persones representants de cada entitat, que serà equilibrat i paritari, en l'organització i el funcionament de la Comissió.

5. Seran funcions de la Comissió:

a) Participar en els procediments d'elaboració dels instruments de planificació de residus.
b) Proposar i/o establir directrius per a la redacció dels instruments de planificació en matèria de residus de les Illes Balears, que inclouran objectius, continguts, polítiques de gestió i un calendari de tramitació i aprovació.
c) Formular recomanacions i propostes en relació amb la planificació i la gestió de residus als òrgans competents.
d) Promoure l'elaboració d'estudis en relació amb la planificació i la gestió de residus.
e) Revisar el compliment dels objectius i indicadors de seguiment dels instruments de planificació per al compliment de directives europees.

TÍTOL III
FONAMENTS DE LA GESTIÓ DE RESIDUS A LES ILLES BALEARS

Article 22. Mesures de prevenció, reutilització i disminució de la condició de perillositat dels residus

1. Les administracions de les Illes Balears, en l'àmbit de les pròpies competències, als efectes d'assolir un major nivell de prevenció en la generació dels residus, entre altres mesures, han d'adoptar les següents:

a) Promoure la venda i la compra a granel, sense menyscabar la seguretat alimentària i els drets dels consumidors, els béns i serveis duradors, l'ús de productes que siguin eficients en la despesa de recursos, reparables i reciclables.
b) Potenciar, afavorir i regular el mercat d'envasos retornables per tal d'incrementar els que siguin reutilitzables. I fomentar la disminució dels que siguin d'un sol ús, especialment dels de reutilització o reciclatge difícils.

c) Fomentar la implantació de sistemes i iniciatives i/o sistemes de bonificació econòmica que promoguin activitats de reparació i reutilització, especialment respecte dels residus d'aparells elèctrics i electrònics, roba i mobles.
d) Fomentar i facilitar la recuperació, classificació i reutilització dels documents que contenguin valor patrimonial, històric o cultural important (mapes, revistes, llibres, etc.).
e) Fomentar la reducció en la generació de residus en processos relacionats amb la producció industrial, l'extracció de minerals i la construcció i la demolició, tenint en compte les millors tècniques disponibles, així com la classificació i separació dels residus generats.
f) Establir criteris i la metodologia per a l'anàlisi del cicle de vida (ACV) dels productes, de manera harmonitzada amb les directrius de la Unió Europea.
g) Instaurar l'obligació d'informar els usuaris dels productes generadors de residus en tot allò que fa referència a la seva reutilització, reciclatge, valorització o eliminació i riscs de contaminació que comporten els residus que generen en col·laboració amb els sistemes de responsabilitat ampliada del productor, les plantes de reciclatge, etc.
h) Fomentar actuacions com les descrites en els apartats anteriors mitjançant desgravacions fiscals, subvencions o altres mesures.
i) Incloure les condicions que es considerin adients per a la prevenció en la generació de residus en els permisos ambientals per a l'exercici de l'activitat, en aplicació de les millors tècniques disponibles.
j) Promoure la recerca, el desenvolupament i l'ús de tècniques ecològiques racionals i de tècniques de disseny de productes que impliquin una reducció de l'impacte ambiental i de la generació de residus.
k) Establir objectius qualitatius en la producció de residus.
l) Incorporar criteris de prevenció en els procediments de contractació pública.
m) Incorporar en les ordenances municipals mesures de prevenció i minimització de l'abandonament de residus a la costa, com les llosques de tabac, envasos, objectes oxidats i altres d'ús habitual en les platges.
n) Fomentar l'ús de productes d'higiene femenina reutilitzables i/o biodegradables.

2. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències pròpies, han de promoure i fomentar l'ús de productes reutilitzats i procedents de la valorització material de residus. Així, s'han de preveure les mesures següents:

a) Foment de la reutilització i valorització interna i externa dels residus a les empreses, procurant-ne la transformació en subproductes.
b) Promoció de la creació d'una borsa de subproductes.
c) Foment i subvenció d'activitats per declarar la fi de condició de residu.
d) Elaboració d'una norma reguladora per a la promoció de la compra verda, de compliment obligat per a les administracions públiques.
e) Prioritització de la compra pública de productes reutilitzables i/o reciclats, que s'haurà de tenir en compte obligatòriament en els concursos públics de licitació.
f) Especialment, s'ha de considerar i prioritzar la reutilització de residus o productes procedents del tractament de residus, com els àrids reciclats i el mobiliari urbà fet de materials reciclats, quan aquests compleixin les exigències per a una aplicació determinada i tenguin les certificacions pertinents.

3. El Govern de les Illes Balears ha d'aprovar un reglament per a la prevenció dels residus generats en esdeveniments públics.

4. A partir de l'1 de gener de 2021, és obligatori l'ús de productes de neteja naturals i/o ecològics amb certificació a totes les contractes i compres públiques, sempre que existeixin productes d'aquestes característiques en el mercat.

Article 23. Regulació relativa als productes d'un sol ús

1. A partir de l'1 de gener de 2021, s'adoptaran les mesures següents:[5]

a) Els establiments que distribueixin bosses de plàstic sense la consideració de lleugeres o molt lleugeres han de cobrar un preu per aquestes i prioritzar l'ús de materials i plàstics constituïts per polímers naturals i menys agressius amb el medi ambient. En qualsevol cas, han d'estar constituïdes almenys amb un 50 % de plàstic reciclat i no fragmentable.[6]

b) Els establiments comercials no podran distribuir bosses de plàstic lleugeres d'un sol ús. Preferentment s'utilitzaran altres materials i únicament es podran distribuir envasos o bosses de plàstic compostables molt lleugeres, sempre que es destinin únicament a productes alimentaris per prevenir el malbaratament i/o per qüestions d'higiene o seguretat.[7]

c) No es permetrà la venda, distribució i ús de plats, coberts, tassons, tasses i safates alimentàries d'un sol ús fets de plàstic que no entrin dins l'àmbit d'aplicació de la Directiva 94/62/CE relativa a envasos i residus d'envasos, excepte els que siguin compostables.

   Tots aquests productes s'etiquetaran i identificaran suficientment i adientment per tal que el consumidor pugui identificar-los als efectes de la seva recollida selectiva en la fracció compostable dels residus domiciliaris.

d) No es podrà fer ús de productes alimentaris en monodosis, a excepció de les restriccions establertes pel Reial decret 895/2013, ni estris d'un sol ús en els establiments i les empreses turístiques del sector HORECA per al consum d'aliments i begudes en el mateix local, a excepció dels consumibles de cel·lulosa. A partir de l'aprovació d'aquesta llei s'impulsaran campanyes de sensibilització al sector HORECA per eliminar l'ús de productes alimentaris en monodosis i estris d'un sòl ús elaborats amb plàstics i altres productes de difícil gestió.

e) Només es podran distribuir, comercialitzar i usar a les Illes Balears les canyetes de begudes, els bastonets per a les orelles i els bastonets per a caramels fabricats amb materials compostables.

f) Les càpsules d'un sol ús de cafè, infusions, brous i altres utilitzades en cafeteres, posades a la venda a les Illes Balears, hauran de ser fabricades amb materials compostables o bé fàcilment reciclables, orgànicament o mecànicament.

   A aquest efecte, els fabricants, importadors o distribuïdors que optin pel seu reciclatge hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el reciclatge correcte dels productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears autoritzarà i registrarà aquests sistemes de responsabilitat ampliada del productor.

[5] Paràgraf modificat per la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, esmentada en la nota 1.
[6] Lletra modificada per la Llei 7/2024, d'11 de desembre, esmentada en la nota 1.
[7] Veure l'Acord de la Comissió Bilateral esmentat en la nota 1.

g) S'han de complir les prescripcions següents per a les tovalloletes humides que es posin al mercat a les Illes Balears:

i. No es podran eliminar de manera que afectin la xarxa de clavegueram.

ii. S'ha d'incorporar, en els envasos i en els punts de venda, informació clara i suficient per als usuaris que no indueixi a confusió i adverteixi del problema que aquests productes representen per la dificultat de gestionar-los i els efectes adversos que tenen per al medi ambient.

2. Totes les restriccions anteriors s'han d'entendre aplicables no només al comerç tradicional, sinó també a les vendes per mitjans electrònics i canals digitals.

3. Les referències fetes quant a l'obligatorietat de materials compostables s'entenen en relació amb la norma UNE EN 13.432:2001.

4. El Govern de les Illes Balears proposarà al Parlament la tramitació legislativa per establir restriccions a la venda, distribució i ús d'altres productes d'un sol ús o materials que, com a residus, presenten dificultat especial en la seva gestió i efectes adversos per al medi ambient o una generació excessiva que dificulti assolir els objectius de reducció.

Article 24. Regulació relativa a altres productes

1. A partir de l'1 de gener de 2021, queden prohibides la distribució i venda de:[8]

a) Productes que contenguin microplàstics i nanoplàstics.

b) Les versions no reutilitzables i no recarregables de cartutxos i tòners d'impressora i fotocopiadora.

c) Els models d'encenedors que no garanteixin al menys 3.000 enceses efectives. A tals efectes, es tindran en compte els requeriments de les normes EN 13869 i ISO 9994 considerant el total de la seva vida útil.

A aquest efecte, els seus fabricants, importadors o distribuïdors hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el reciclatge correcte dels productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears autoritzarà i registrarà aquests sistemes de responsabilitat ampliada del productor.

2. *Sense contingut*[9]

3. Totes les restriccions anteriors s'han d'entendre aplicables no només al comerç tradicional, sinó també a les vendes per mitjans electrònics i canals digitals.

Article 25. Mesures de prevenció d'envasos

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han d'afavorir i fomentar la prevenció d'envasos i l'ús d'envasos reutilitzables.

2. No es poden distribuir, amb caràcter general, begudes en envasos d'un sol ús en edificis i instal·lacions de les administracions i ens públics, amb independència de la seva modalitat de gestió, a partir de l'1 de gener de 2021.[10]

3. En aquests espais s'instal·laran i es mantindran operatives fonts d'aigua potable en condicions que garanteixin la higiene i la seguretat alimentària. Alternativament es podrà subministrar aigua en envasos reutilitzables, sens perjudici que en els centres

[8] Paràgraf modificat per la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, esmentada en la nota 1.
[9] La Llei 7/2024, d'11 de desembre, ha deixat sense contingut aquest apartat.
[10] Apartat modificat per la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, esmentada en la nota 1.

sanitaris i educatius es permeti la comercialització en envasos d'un sol ús. Els tassons subministrats seran preferentment reutilitzables o, en tot cas, compostables.

4. En els esdeveniments públics, inclosos els esportius, que tenguin el suport de les administracions públiques, sigui en el patrocini, l'organització o en qualsevol altra fórmula, s'han d'implantar alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de tassons d'un sol ús i, en tot cas, s'ha de garantir l'accés a aigua no envasada o en botelles reutilitzables. A més, s'ha d'implantar un sistema de dipòsit per evitar l'abandonament d'envasos i tassons o la seva gestió incorrecta.

5. En els establiments del sector HORECA s'ha d'oferir sempre als consumidors, clients o usuaris dels seus serveis, la possibilitat de consum d'aigua no envasada, de manera gratuïta i complementària a l'oferta del mateix establiment sempre que l'ajuntament o l'empresa subministradora de l'aigua garanteixi que és apta per al consum humà i que per tant presenta les condicions sanitàries exigibles.

6. No es podran distribuir paquets de llaunes o botelles de begudes subjectes mitjançant anelles de plàstic ni altres envasos col·lectius secundaris, que, en tot cas, hauran de ser de material biodegradable i indicar-ho així al consumidor a partir de l'1 de gener de 2021.[11]

Article 26. Sobre el malbaratament alimentari

1. El Govern de les Illes Balears ha de dur a terme actuacions encaminades a fomentar la reducció de la generació del malbaratament alimentari en la producció primària, en la transformació i la fabricació, la venda minorista i altres tipus de distribució d'aliments, en centres educatius i sanitaris, en restaurants i serveis alimentaris i també a les llars.

2. El Govern de les Illes Balears ha de promoure un pacte social per assolir una reducció efectiva i sensible del malbaratament alimentari.

Aquest pacte social s'ha de concretar en un codi de bones pràctiques, relatiu als excedents d'aliments, amb la participació de tots els agents implicats (especialment les administracions competents en matèria d'afers socials) amb els objectius següents:

a) Efectuar una diagnosi sobre el malbaratament alimentari a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Aquest estudi ha de permetre comptar amb una base estadística relativa a l'any 2020 per tal de permetre un seguiment futur dels avanços, així com l'elaboració d'una estratègia de reducció del malbaratament per a l'any 2030.
b) Millorar l'eficiència dels processos per reduir els excedents d'aliments aptes per al consum humà però no per a la comercialització, afavorir l'economia local i enfortir les xarxes de solidaritat.
c) Establir mecanismes perquè els excedents d'aquests productes siguin lliurats a organitzacions socials i distribuïts a persones que els necessitin amb totes les garanties exigibles.
d) Contribuir a conscienciar tota la cadena alimentària, des de productors a consumidors, de la necessitat d'un consum responsable i reduir el malbaratament alimentari.

3. El Govern de les Illes Balears desplegarà, normativament, la regulació que sigui necessària per disminuir el malbaratament alimentari. Aquesta regulació ha de preveure necessàriament, per regla general, la prohibició d'eliminar aliments en bon estat per part dels comerços i punts de venda, així com informar els consumidors de l'impacte i

[11] Apartat modificat per la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, esmentada en la nota 1.

els efectes negatius del malbaratament alimentari sobre el medi ambient i l'economia de les llars.

4. El Govern de les Illes Balears ha de dur a terme una harmonització de la normativa sanitària amb la de residus sota la seva competència, per tal de permetre que el menjar cuinat que sobri de menjadors escolars, hospitals, residències, grans col·lectius, grans esdeveniments, etc., pugui ser lliurat a menjadors socials i als particulars que ho necessitin.

5. Els plans directors sectorials i programes de prevenció i gestió de residus no perillosos elaborats per les administracions de les Illes Balears han d'incorporar normes específiques de quantificació del malbaratament i les pèrdues alimentàries, alineades amb els tempos de les normes europees, que permetin respectar els objectius d'aquesta llei.

6. A l'entrada en vigència d'aquesta llei, els establiments d'hoteleria i restauració hauran de facilitar als clients que, sota la seva responsabilitat així ho sol·licitin, les restes d'aliments no consumits en envasos compostables segons la norma UNE EN 13.432:2001, a excepció dels establiments que ofereixin bufet o menús col·lectius.

Article 27. Sistemes de responsabilitat ampliada del productor

1. La responsabilitat ampliada del productor de productes que es converteixen en residus es pot concretar mitjançant sistemes integrats de gestió o de dipòsit, devolució i retorn, de manera individual o col·lectiva. Es regula en la legislació bàsica de l'Estat i té per objectiu la prevenció en la generació, la disminució de la seva perillositat i l'organització de la gestió dels residus.

2. Els productors de productes que, tenint seu social a la comunitat autònoma de les Illes Balears, optin per un sistema individual per donar compliment a les obligacions establertes en el marc d'un sistema de responsabilitat ampliada han de presentar davant l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears una comunicació prèvia a l'inici de les activitats, on han d'indicar el funcionament del sistema i les mesures que aplicaran per al compliment d'aquestes obligacions. Aquesta comunicació serà inscrita d'ofici en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

3. Els sistemes individuals i col·lectius de responsabilitat ampliada dels productors estan obligats a subministrar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, durant el primer trimestre de cada any, informació sobre els residus gestionats, la relació d'entitats o empreses que els constitueixen i de les que hagin contractat per a la gestió dels residus o, si és el cas, d'entitats locals que realitzin la gestió dels residus, i un informe dels pagaments a entitats o empreses en relació amb aquestes activitats.

Aquestes dades, que es trametran electrònicament, podran concretar-se reglamentàriament i detalladament pel Govern de les Illes Balears mitjançant una ordre del conseller competent en matèria de residus.

4. En els acords o convenis signats per les administracions públiques de les Illes Balears amb els sistemes de responsabilitat ampliada del productor s'han de prendre com a referència de les dades relatives a població de les Illes Balears les elaborades per l'Institut Balear d'Estadística (IBESTAT), en la darrera revisió que n'hagi fet, de l'IPH (índex de pressió humana) per al període corresponent. Aquestes dades seran la referència per a qualsevol qüestió relacionada amb els ingressos que s'hagin de percebre.

5. Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de complir els objectius de recollida i reciclatge prevists pels plans i programes de prevenció i gestió de residus establerts per les administracions públiques de les Illes Balears i, als efectes de verificar-los adientment, han de subministrar les dades individualitzades dels productes, o envasos, posats en el mercat de les Illes Balears pels productors als quals representin, de manera desagregada dels totals nacionals.

6. Els convenis signats entre les administracions de les Illes Balears i els operadors dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de ser de coneixement públic i s'han de posar a l'abast de la ciutadania.

7. El Govern de les Illes Balears podrà establir l'obligatorietat d'altres sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada del productor o de dipòsit, devolució i retorn per a residus perillosos o no perillosos, a través dels instruments de planificació corresponents, en algun o alguns dels supòsits següents:

a) Si es tracta de residus de difícil valorització o eliminació.
b) Si es tracta de residus la perillositat dels quals exigeixi l'establiment d'aquest sistema per garantir-ne la gestió correcta.
c) Quan no es compleixin els objectius de gestió fixats en la normativa vigent.

8. La implantació d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn, en qualsevol cas, garantirà la devolució de les quantitats dipositades i el retorn del producte per reutilitzar-lo o del residu per tractar-lo, en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor. Això, amb la finalitat de reduir el "littering" (abandonament de residus en el medi), promoure la prevenció i millorar la reutilització, el reciclatge d'alta qualitat i la valorització material dels residus.

9. El sistema de dipòsit, devolució i retorn afectarà els envasos que delimiti el Govern de les Illes Balears, amb independència que es comercialitzin en la indústria, comerç, administració, sector serveis o en qualsevol altre lloc o via. Per a la seva implantació s'observarà l'obligació següent: els fabricants, importadors, distribuïdors majoristes o minoristes, intermediaris, comerciants, establiments o qualsevol altre agent responsable de la primera posada dels productes en el mercat insular estaran obligats a cobrar als clients, fins al consumidor final, una quantitat individualitzada per a cada producte que sigui objecte de transacció i que fixarà el Govern de les Illes Balears. Aquesta quantitat no tindrà la consideració de preu, ni estarà subjecte, per tant, a tributació.

Article 28. Sistemes de responsabilitat ampliada del productor per a residus d'envasos

1. En l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la responsabilitat ampliada del productor per a residus d'envasos serà aplicable a tots els productes envasats i contindrà tots els tipus d'envasos inclosos en la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i residus d'envasos, envasos de venda o primaris, col·lectius o secundaris i de transport o terciaris, ja siguin de generació domiciliària, comercial o industrial.[12]

2. Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor de residus d'envasos han de compensar les administracions per la totalitat dels costs del cicle de gestió de tots els residus d'envasos destinats a valorització, inclosa la part proporcional pels residus d'envasos recollits no selectivament i dels procedents de la neteja viària i d'altres espais com les platges.

[12] Apartat modificat per la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, esmentada en la nota 1.

3. A l'entrada en vigència d'aquesta llei, i posteriorment almenys cada dos anys, els sistemes integrats de gestió de residus d'envasos duran a terme una caracterització suficient, representativa i estadísticament significativa en l'àmbit territorial de les Illes Balears, dels residus dipositats per la ciutadania en els contenidors habilitats per a la recollida selectiva dels residus d'envasos, per tal d'acreditar els percentatges d'envasos i altres materials dipositats, el contingut en impropis i el compliment d'objectius.

Aquestes dades es contrastaran amb les caracteritzacions que puguin dur a terme les administracions locals, insulars o autonòmiques.

4. Atesa la potestat prevista per raons de protecció ambiental addicional, que preveu l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, si l'any 2020 no s'han complert els objectius marcats per aquesta llei o per la normativa estatal o europea més restrictiva, el Govern de les Illes Balears podrà establir altres sistemes complementaris de gestió de residus d'envasos, com el de dipòsit, devolució i retorn.

5. El càlcul d'objectius es basarà en les dades facilitades pels envasadors, tal com es preveu en l'apartat 5 de l'article 27 d'aquesta llei i en l'apartat 3 d'aquest article. En qualsevol cas, el Govern de les Illes Balears contrastarà les dades proporcionades amb estudis propis de caracterització o d'altres que es considerin adients.

6. El Govern de les Illes Balears elaborarà els estudis necessaris sobre la viabilitat i els aspectes que s'han de tenir en compte en l'establiment d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn de residus d'envasos.

L'establiment eventual d'aquest sistema ha de tenir en compte, amb consideració especial, les externalitats i implicacions tècniques i econòmiques sobre el conjunt dels sistemes actuals de recollida de residus d'envasos ja implantats, així com les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses.

Aquest sistema ha de justificar-se en la seva viabilitat tècnica i econòmica atenent el conjunt d'impactes per als consumidors, ambientals i per a la salut humana, i ha de garantir el funcionament correcte del mercat interior, el transport, la indústria local i la distribució, considerant el fet insular com a peculiaritat diferencial de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

7. En tot cas, la posada en funcionament d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos quedarà supeditada a una prova pilot de durada mínima d'un any, en un entorn controlat, amb una audiència prèvia als consells insulars.

8. En cas que es decidís la posada en funcionament d'aquest sistema, els consells insulars hauran d'incorporar-lo a la seva planificació en matèria de residus no perillosos.

9. Els plans directors sectorials i els programes de prevenció i gestió de residus aprovats per les administracions públiques de les Illes Balears han de regular específicament, per la seva importància, els fluxos de residus produïts al sector HORECA.

Article 29. Recollida de residus, preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització

1. Les administracions, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar la preparació per a la reutilització i, als efectes de fomentar un reciclatge d'alta qualitat, han de promoure la recollida separada de residus en origen.

2. Tot establiment públic o privat ha de tenir establerta la separació en origen dels seus residus. A aquest efecte, en les obres de nova construcció o en les de reforma si es disposa d'espai suficient, s'han d'habilitar els espais adients de superfície mínima necessària per ubicar-hi els contenidors necessaris.

3. L'obligació de separació en origen dels residus s'ha de preveure necessàriament en els contractes, públics i privats, de manteniment i neteja d'immobles des de la promulgació d'aquesta llei.

4. Els ens locals han d'establir sistemes per potenciar l'opció del compostatge domèstic i comunitari, i la recollida separada tindrà en compte les prescripcions següents:

a) Haurà d'incloure, com a mínim, les fraccions de paper, metall, plàstic, vidre, matèria orgànica compostable, podes, tèxtils i oli vegetal. També es recolliran separadament totes aquelles altres obligatòries per norma com les d'aparells elèctrics i electrònics, voluminosos, residus de la construcció i demolició, etc.
b) Els sistemes de recollida separada ja existents poden adaptar-se a aquestes fraccions recollint més d'un material en una sola fracció sempre que se'n garanteixi la separació posterior adequada, sense que això impliqui una pèrdua de qualitat dels materials obtinguts ni un cost superior.
c) A aquests efectes, el contenidor groc d'envasos lleugers s'ha d'utilitzar també per a la recollida de plàstics i metalls, i s'han de separar les diferents fraccions en les plantes de tractament previstes en la planificació insular.
d) La fracció orgànica dels residus domèstics s'ha de recollir mitjançant bosses compostables, d'acord amb la norma UNE EN 13.432:2001, la qual cosa s'haurà d'indicar en l'etiqueta de la bossa.

5. Els establiments i empreses turístiques del sector HORECA han d'habilitar la recollida separada de les fraccions esmentades abans, especialment de la fracció orgànica dels residus de menjador i cuina, una vegada que els municipis s'hagin adaptat a la previsió de la disposició transitòria tercera, així com dels olis vegetals.

6. Els vaixells que, fent ús dels serveis portuaris, descarreguin residus als ports de les Illes Balears han de seguir els mateixos criteris de separació establerts en aquest article.

7. En relació amb els residus de la construcció i la demolició, els plans insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos han de preveure sistemes que permetin la separació dels residus amb característiques de perillositat i, almenys, d'àrids, fusta, metalls, vidre i guix.

8. Les administracions, en l'àmbit de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per fomentar la valorització material i, en darrer terme, energètica, dels residus biodegradables.

9. Els ens locals i/o les entitats públiques en els quals hagin delegat aquesta competència han de dur a terme les actuacions necessàries per assegurar que els contenidors i les àrees d'aportació de recollida municipal fora del nucli urbà s'adiguin estèticament amb el seu entorn, especialment en zones d'especial interès i protecció ambiental.

A més, han de prendre les mesures adients per evitar contenidors aïllats que constitueixin un focus d'abocaments incontrolats.

10. Els ens locals han d'incorporar sistemes de recollida que garanteixin els bons resultats i que tendeixin a sistemes no anònims, com els de porta a porta.

Article 30. Compostatge domèstic i comunitari

1. El compostatge domèstic i el comunitari, si bé tendran consideració d'operació de reciclatge a efectes de consecució d'objectius, disposaran d'un règim simplificat d'autorització si es du a terme d'acord amb els preceptes següents:

a) Els bioresidus compostats procediran únicament dels domicilis o jardins de les persones usuàries de la instal·lació, però el material estructurant també podrà tenir altres procedències, com les restes de podes de parcs i jardins públics, palla, restes agrícoles i similars.
b) El compost resultant serà utilitzat exclusivament per les persones usuàries de la instal·lació i no es podrà comercialitzar a tercers.
c) La capacitat màxima de les instal·lacions no superarà 20 m3, comptant el volum dels compostadors però no el del material estructurant, que podrà disposar, com a màxim, de 10 m3 més per a l'emmagatzematge.

2. Els ajuntaments vetllaran perquè les instal·lacions de compostatge domèstic o comunitari produeixin un compost de qualitat, amb les condicions d'higiene degudes, característiques físicoquímiques, paràmetres biològics i contingut d'impropis.

3. Els punts de compostatge comunitari poden implantar-se en sòl públic o privat i han de ser autoritzats pels ajuntaments corresponents. Mantindran una distància mínima de 15 metres a zones habitades i altres espais sensibles, com zones comercials, centres sanitaris, llits de torrents o infraestructures de captació i emmagatzematge d'aigua.

Disposaran de mesures per evitar les males olors, l'accés de rosegadors i altres animals, i restaran sota responsabilitat d'una persona, que s'encarregarà de supervisar-ne l'ús i funcionament.

4. Obtinguda l'autorització municipal pertinent, els centres de compostatge comunitari hauran de presentar comunicació prèvia i declaració responsable de la seva activitat davant l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears.

5. Els ajuntaments aportaran a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, d'acord amb les previsions de l'article 69 d'aquesta llei, les dades anuals relatives a les instal·lacions de compostatge comunitari que hagin autoritzat.

6. Amb autorització de la conselleria competent en matèria de residus es podran realitzar altres operacions de compostatge que permetin la seva comercialització o permuta.

Article 31. Deixalleries municipals

1. Tots els municipis han de garantir el servei de deixalleria als seus ciutadans, ja sigui de forma independent o mancomunada, per a la recepció i recollida de determinats residus d'origen domiciliari. Aquest servei i les instal·lacions necessàries s'han d'incloure en els instruments de planejament urbanístic respectius, de conformitat amb el que estableixen els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos.

2. Els ens municipals incentivaran l'ús de les deixalleries per part dels seus ciutadans com a punt de recollida d'aquells residus que no siguin objecte de recollida domiciliària.

A més de la recollida dels residus domèstics, no perillosos i perillosos, de manera obligatòria i gratuïta per a tota la ciutadania, els ens locals poden preveure la recollida a les deixalleries d'altres residus d'origen comercial i/o industrial, d'oficines i serveis, si així ho estableixen les ordenances municipals corresponents, i n'han de fixar, si escau, les taxes pertinents.

3. Les deixalleries han de complir les prescripcions tècniques que siguin aprovades pel Govern de les Illes Balears i comptar amb les autoritzacions previstes per la normativa sectorial en matèria de residus.

4. Correspon als municipis, o als ens en què hagin delegat competències, regular les normes de funcionament de les deixalleries a través de les ordenances corresponents.

5. Totes les deixalleries han d'incloure la recepció i l'emmagatzematge selectiu de productes usats i residus destinats a la seva reutilització o preparació per a la reutilització. Almenys ha de ser així per a residus d'aparells elèctrics i electrònics, mobles, tèxtils i altres en què així es faci constar en la seva autorització.

Ja sigui de manera independent o mitjançant acord amb altres centres, han de preveure i incorporar igualment les activitats necessàries per a la preparació per a la reutilització.

6. De la mateixa manera, les deixalleries hauran de preveure la recollida selectiva del material que, d'acord amb la previsió de l'article 22.d) d'aquesta llei, puguin constituir documents escrits amb valor històric o cultural, i el seu lliurament a les entitats adients per a la conservació del patrimoni (arxius, instituts especialitzats, universitats, etc.).

Article 32. Tractament finalista dels residus[13]

1. Els residus amb codi LER 20.03.01 han de ser sotmesos a un tractament previ abans de ser eliminats mitjançant dipòsit en abocador.

La resta de residus que hagin de ser eliminats mitjançant dipòsit en abocador també han de ser sotmesos a un tractament previ, llevat que no sigui viable tècnicament o no quedi justificat per raons de protecció de la salut humana i el medi ambient.

2. Tots els residus s'han de sotmetre també a un tractament previ abans de la seva incineració o valorització energètica, llevat que aquest tractament no sigui viable tècnicament o no quedi justificat per raons de protecció de la salut humana i el medi ambient.

3. Els dipòsits controlats i les plantes incineradores de residus han de complir les exigències establertes per la legislació bàsica estatal, que poden ser desplegades reglamentàriament pel Govern de les Illes Balears.

Article 33. Fons de Prevenció i Gestió de Residus[14]

1. Es crea el Fons de Prevenció i Gestió de Residus, destinat a finançar mesures que tenguin per objecte mitigar els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació i la gestió de residus.

2. El Fons de Prevenció i Gestió de Residus s'integra de manera diferenciada en el pressupost de la conselleria competent en matèria de residus, mentre que la seva gestió s'adscriu a la direcció general pertinent.

3. El Fons de Prevenció i Gestió de Residus es proveeix dels recursos següents:

a) Els ingressos derivats dels cànons sobre la disposició del rebuig de residus i altres imposts ambientals finalistes que es puguin crear per a la prevenció i la reducció de residus.
b) Les aportacions del pressupost del Govern de les Illes Balears.
c) Les assignacions que corresponguin al Govern de les Illes Balears procedents de la imposició per les administracions públiques de taxes administratives de residus.
d) Les subvencions i els ajuts atorgats per altres ens.

[13] Apartats 1 i 2 modificats per la Llei 19/2019, de 30 de desembre, esmentada en la nota 1.

[14] Pel que fa al règim transitori per gestionar aquest Fons, vegeu DT 3a del DL 8/2025, de 5 de desembre, esmentat en la nota 1. Vegeu, també, DT 3ª de la Llei 4/2026, d'11 de juny, també esmentada en la nota 1.

e) L'import recaptat de les sancions imposades per l'Administració del Govern de les Illes Balears com a conseqüència d'infraccions de la normativa sobre residus.
f) Les donacions, les herències, les aportacions i els ajuts que els particulars, les empreses o les institucions destinin específicament al Fons.
g) Els romanents procedents d'economies en la contractació, de revocacions o de renúncies en els procediments d'atorgament d'ajuts o subvencions als ens locals finançats amb el Fons, o altres ròssecs, inclosos els que provenen dels sistemes que s'estableixin per a la gestió de residus municipals, ja siguin del mateix exercici o d'exercicis anteriors.
h) Les aportacions per a les accions de promoció i comunicació provinents dels sistemes que s'estableixen per a la gestió dels residus d'envasos o d'altres sistemes de gestió de residus que es desenvolupin en el marc de la responsabilitat ampliada del productor i, si és el cas, les no utilitzades per a aquests fins per les entitats locals, en els termes establerts pels convenis respectius.
i) Les aportacions específiques de l'Estat.
j) Les garanties financeres dipositades per a la gestió de residus davant la Tresoreria del Govern de les Illes Balears no retornades una vegada complerts els terminis prevists en aquesta llei.
k) Qualsevol altra aportació destinada a finançar operacions de gestió de residus.

4. El Govern de les Illes Balears ha d'establir els criteris de gestió, organització i distribució del Fons de Prevenció i Gestió de Residus.

TÍTOL IV
ENS DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

Article 34. Denominació i naturalesa jurídica

1. El Govern de les Illes Balears proposarà al Parlament, no més tard de 24 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la creació de l'Ens de Residus de les Illes Balears, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient, la qual exercirà el control de l'eficàcia de la seva activitat i establirà la seva organització i règim jurídic segons el que estableix la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. L'Ens de Residus de les Illes Balears ha de tenir personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de la seva finalitat institucional.

Article 35. Funcions

1. Les finalitats institucionals de l'Ens de Residus de les Illes Balears seran les següents:
a) La gestió del Fons de Prevenció i Gestió de Residus.
b) La creació de l'Oficina de Prevenció de Residus.
c) Altres actuacions en matèria de residus i sòls contaminats que li atribueixin els estatuts propis.

2. Serà el responsable d'executar el Fons de Prevenció i Gestió de Residus segons les directrius marcades per la conselleria competent en matèria de medi ambient.

3. Inclourà, com a part de la seva estructura, l'Oficina de Prevenció de Residus, que podrà ser de naturalesa virtual en xarxa, que actuarà com a òrgan dinamitzador, assessor i gestor en matèria de prevenció de residus i impulsor de l'economia circular.

4. Les funcions de l'Oficina de Prevenció de Residus seran les següents:

a) La promoció de la prevenció.
b) La promoció de la reutilització i el reciclatge, altres formes de valorització material i de totes aquelles mesures previstes en l'article 22.2 d'aquesta llei.
c) L'observatori de dades de residus i economia circular, que promourà la caracterització de residus i altra informació necessària per al càlcul d'objectius.
d) La recerca d'aliances entre els agents involucrats en la gestió de residus.
e) La creació i la dinamització de grups de treball sobre residus.
f) El seguiment dels plans directors sectorials i programes de prevenció i gestió de residus de les Illes Balears.
g) La canalització de consultes generals sobre residus i economia circular.
h) L'impuls de campanyes de comunicació, de sensibilització i d'educació ambiental sobre bones pràctiques en residus.
i) Donar suport als ajuntaments en tot el que comporta el desplegament d'aquesta llei.

5. Per tal de donar compliment a les funcions establertes en l'apartat anterior, es tindrà en compte la participació, de manera equilibrada i paritària, dels agents implicats, gestors de residus, entitats ciutadanes, col·legis i associacions professionals, universitats, etc.

6. En cas que s'estableixi un cànon sobre l'abocament i la incineració de residus segons el que preveu la disposició addicional sisena d'aquesta llei, l'Ens de Residus de les Illes Balears serà el responsable de fer-ne la distribució.

7. L'Ens de Residus de les Illes Balears podrà assumir qualsevol altra funció o competència pròpia de la comunitat autònoma en matèria de residus i sòls contaminats, si així ho determinen els seus estatuts.

Article 36. Recursos i béns

1. Es consideraran ingressos de l'Ens els provinents del Fons de Prevenció i Gestió de Residus, així com qualsevol altre ingrés de dret públic que legalment se li atribueixi.

2. L'Ens de Residus de les Illes Balears podrà adquirir, mitjançant les compensacions que siguin procedents, els immobles i les instal·lacions necessaris per a la prestació dels seus serveis, ja sigui en propietat o mitjançant cessió d'ús.

TÍTOL V
RÈGIM ADMINISTRATIU DE LA PRODUCCIÓ, LA POSSESSIÓ I LA GESTIÓ DE RESIDUS

CAPÍTOL I
REGISTRE DE PRODUCCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

Article 37. Creació

Es crea el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, les dades del qual han de ser incorporades, en el que sigui procedent, al Registre de Producció i Gestió de Residus del ministeri competent en matèria de medi ambient.

Article 38. Contingut i finalitat

1. El Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, que és públic, ha de recollir les dades d'identificació de les persones físiques o jurídiques productores o gestores de residus a les Illes Balears, el motiu del registre o l'autorització administrativa atorgada. El contingut del Registre consta en l'annex 1 d'aquesta llei.

2. La inscripció en el Registre té efectes declaratius i dóna fe i publicitat davant tercers.

3. El Govern de les Illes Balears ha de permetre a la ciutadania l'accés a les dades de lliure disposició contingudes en el Registre, principalment a través dels mitjans electrònics.

4. La inscripció en el Registre dóna lloc a l'assignació del número d'identificació mediambiental (NIMA) a l'entitat, centre o instal·lació registrada, i constitueix la seva identificació com a autoritzat o registrat pel Govern de les Illes Balears als efectes escaients.

Article 39. Baixa del Registre

Són causes de baixa en el Registre les següents:

a) La suspensió temporal o definitiva de l'activitat acordada per resolució ferma.
b) La comunicació del cessament de l'exercici de l'activitat que va determinar la inscripció en el Registre.
c) L'incompliment sobrevingut dels requisits necessaris per a l'exercici de l'activitat prevists en disposicions específiques en matèria de residus.

CAPÍTOL II
PRODUCCIÓ I POSSESSIÓ INICIAL DE RESIDUS

Article 40. Obligacions dels productors de residus

1. Els productors de residus a les Illes Balears estan subjectes a les obligacions determinades per la legislació bàsica de l'Estat, a les previstes en els preceptes següents i a les que el Govern de les Illes Balears pugui establir reglamentàriament.

2. Les persones o entitats que, com a conseqüència de la seva activitat econòmica, generin per a cada centre productor residus perillosos en qualsevol quantitat i no perillosos en quantitat superior a 1.000 tones anuals, queden obligades a les prescripcions següents:

a) Han de presentar una comunicació prèvia a l'inici de la seva activitat per a cada instal·lació ubicada a les Illes Balears.
b) Han de disposar d'un contracte de tractament amb el gestor dels seus residus, en el qual ha de constar com a mínim el contingut de l'article 5 del Reial decret 180/2015.
c) Han de lliurar els residus a una persona o entitat registrada o autoritzada per a gestionar-los, i han d'acreditar de manera adient cada entrega.
d) Han de disposar d'un arxiu cronològic, preferiblement en suport digital, de la informació relativa als residus produïts i de la seva destinació, amb el contingut mínim següent:
   - Quantitat i codi d'identificació dels residus segons la codificació de la Llista europea de residus (LER).
   - Origen dins el procés productiu o activitat pròpia de l'empresa.

- Data i descripció dels pretractaments realitzats, si escau.
- Data d'inici i finalització de l'emmagatzematge temporal, si escau.
- Data de cessió i destinació de cada remesa.
- Freqüència de recollida i mitjà de transport.

Aquest arxiu ha d'estar a disposició de les autoritats competents, als efectes d'inspecció i control, així com tota la documentació relativa a cada operació de gestió, durant un mínim de tres anys.

e) Han de presentar l'estudi de minimització a què fa referència l'article 42 d'aquesta llei, si els correspon.

f) Han d'observar les obligacions que estableixi la legislació vigent en matèria de residus, en particular les previstes en els articles 17 i 18 de la Llei 22/2011 respecte de la gestió dels residus que generin i de les condicions del seu emmagatzematge, envasament i etiquetatge.

3. Els productors han d'informar de qualsevol canvi rellevant en l'exercici de la seva activitat, així com de l'ampliació, la modificació substancial o el cessament d'aquesta. El canvi de CIF, NIF o trasllat a una altra ubicació s'ha de considerar un nou centre productor i no una modificació de l'existent.

4. Queden exempts de presentar la comunicació prèvia de productor els productors de residus no perillosos que generen menys de 1.000 tones a l'any i les persones o entitats que hagin obtingut l'autorització com a gestors per a instal·lacions de tractament de residus i que com a conseqüència de la seva activitat també produeixin residus. Això no obstant, mantenen la consideració de productors de residus als altres efectes regulats en aquesta llei o en qualsevol altra norma que els afecti.

5. En cas de residus domèstics o comercials en què un intermediari, com a conseqüència de la seva activitat professional en el sector de serveis o distribució, els reculli organitzadament, aquest en tindrà la consideració de productor a tots els efectes, en substitució del posseïdor inicial.

Article 41. Inscripció com a productor

1. La comunicació prèvia esmentada abans, que s'ha de fer per a cada centre productor, ha d'incloure el contingut mínim següent:

a) Dades d'identificació de l'empresa i de la persona representant legal.

b) Dades d'identificació del centre productor, inclòs el codi nacional d'activitats econòmiques (CNAE).

c) Qualsevol altra dada d'identificació necessària per a la presentació electrònica de la comunicació.

d) La quantitat estimada de residus produïts anualment.

e) Els residus produïts en cada procés que permeten qualificar-los de perillosos segons l'annex del Reglament UE 1357/2014 i identificats segons la Llista europea de residus (codi LER) de l'annex de la Decisió de la Comissió 2014/955/UE.

f) Les condicions d'emmagatzematge en el lloc de producció.

g) Les operacions de tractament previstes per als residus, segons els annexos I i II de la Llei 22/2011.

h) Una còpia del contracte de tractament amb el gestor dels residus o declaració responsable en què es faci constar el compromís de tenir-lo (segons el model de l'annex 2 d'aquesta llei).

2. La formalització de la comunicació prèvia a l'inici de l'activitat, així com la seva modificació o baixa, es podrà efectuar per mitjans telemàtics, a través del portal d'accés i de tramitació habilitat a l'efecte per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, o a través dels processos electrònics que reglamentàriament es determinin, sense perjudici de fer ús de la resta de mitjans establerts a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La persona comunicant ha de garantir que les dades recollides en la comunicació prèvia són vertaderes i fidedignes, i ha d'assumir la responsabilitat de comunicar-ne qualsevol canvi o modificació.

4. La comunicació prèvia a l'inici de l'activitat correctament efectuada comporta la seva inscripció en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears i l'assignació del codi d'identificació mediambiental (NIMA), i té validesa en tot el territori nacional.

5. El canvi de titularitat de les activitats de producció de residus, el cessament total o parcial de l'activitat i qualsevol modificació de les dades inscrites s'han de comunicar al Registre en un termini de 10 dies des que en tengui constància l'entitat o persona titular.

Article 42. Estudis de minimització de la producció de residus

1. Tots els productors de residus de les Illes Balears han de tenir en compte i planificar mesures de minimització dels residus que generin, seguint l'ordre de prioritats de les polítiques en matèria de residus.

2. Els productors estan obligats a elaborar i trametre al Govern de les Illes Balears un estudi de minimització en la producció de residus cada quatre anys. Aquesta obligació ha de ser inclosa per les administracions competents com a condició dels permisos ambientals i d'activitats necessaris per a l'exercici de l'activitat.

3. Queden exempts de la presentació de l'estudi de minimització els productors de residus perillosos que, en cada centre, generin menys de 10 tones a l'any i els productors de residus no perillosos que, en cada centre, generin menys de 1.000 tones a l'any.

4. Els productors obligats han de presentar el primer estudi de minimització davant l'òrgan ambiental competent transcorregut un any des de la posada en funcionament de l'activitat i, posteriorment, amb una periodicitat de quatre anys.

5. L'estudi s'ha d'elaborar per centre productor i reflectir el compromís de l'activitat de reduir la generació de residus en la mesura de les seves possibilitats.

6. En cas que una activitat inclogui diversos centres de treball a la comunitat autònoma de les Illes Balears, la persona o entitat titular pot elaborar un pla de minimització de manera conjunta per a tots els centres, sempre que les característiques de l'activitat així ho permetin.

7. El contingut de l'estudi ha d'incloure, com a mínim, les dades següents:

a) Dades d'identificació de l'empresa i del centre productor.
b) Identificació dels residus generats (codi LER).
c) Relació de cada tipus de residu amb el procés productiu que els genera.
d) Quantificació dels residus generats per unitat de producció de béns o serveis associats.
e) Identificació i selecció de mesures per minimitzar els residus quantificats i proposta d'índexs que s'han d'utilitzar per fer-ne el seguiment.
f) Avaluació de la viabilitat tècnica i econòmica de les mesures seleccionades.

g) Planificació de la implantació de les mesures i dels objectius que s'han d'assolir en els quatre anys següents.
h) Grau de compliment dels objectius en els quatre anys previs, a excepció de si es presenta per primera vegada.

8. En aquest estudi, els productors estan obligats a especificar-hi la quantitat d'envasos que han reutilitzat, el percentatge que això suposa respecte del total d'envasos que utilitzen, les mesures que es proposen per augmentar el nombre d'envasos reutilitzats i l'objectiu d'augment dels percentatges esmentats per als propers anys fins a assolir l'objectiu previst en aquesta llei d'una reducció d'un 10 %, respecte de l'any 2010, per a 2020 i d'un 20 % per a 2030.

9. El Govern de les Illes Balears pot establir per ordre del conseller competent en matèria de residus l'obligació que, amb independència del volum generat a cada centre productor, determinats sectors estratègics, per la seva magnitud o rellevància, hagin de presentar plans de minimització sectorials.

CAPÍTOL III
AUTORITZACIONS ADMINISTRATIVES EN MATÈRIA DE GESTIÓ DE RESIDUS

Article 43. Obligacions dels gestors de residus

Els gestors de residus que duen a terme la seva activitat a les Illes Balears estan subjectes a les obligacions determinades per la legislació bàsica de l'Estat i a les previstes en els preceptes següents:

a) Les activitats de gestió de residus desenvolupades a les Illes Balears i subjectes al règim d'autorització administrativa de la Llei 22/2011, requereixen l'autorització per a les instal·lacions on es desenvolupin i, de manera separada, d'una altra autorització com a operador per a les persones físiques o jurídiques que en facin l'explotació. Les unions temporals d'empreses (UTE) que hagin de desenvolupar activitats de gestió de residus en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears requeriran igualment autorització d'operador per part del Govern de les Illes Balears.
b) Les entitats o persones titulars de les autoritzacions de gestió de residus, d'instal·lació o d'operador, emeses per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, han de complir, a més de la normativa d'àmbit estatal o autonòmic que els sigui aplicable, tots els condicionants expressament establerts en les resolucions d'autorització corresponents.
c) Les autoritzacions s'han d'atorgar per un termini màxim de vuit anys, passat el qual es renovaran automàticament per períodes successius. Les entitats o persones titulars de les autoritzacions de gestió de residus no hauran de sol·licitar la renovació de l'autorització un cop transcorregut el termini de vigència. L'administració, d'ofici, en haver comprovat prèviament el compliment dels requisits de l'autorització, la renovarà.
d) Les entitats o persones titulars de les autoritzacions administratives de gestió de residus que pretenguin dur a terme modificacions no substancials (tant de les instal·lacions com dels operadors) n'han de fer una petició raonada a l'òrgan competent per atorgar les autoritzacions. Aquestes modificacions no substancials

s'han d'incorporar, amb un informe tècnic previ favorable, a la resolució d'autorització administrativa corresponent.

e) En cas que les entitats o persones titulars de les autoritzacions administratives de gestió de residus projectin fer-hi modificacions de caràcter substancial, ho hauran de sol·licitar i això serà objecte d'una nova resolució d'autorització.

f) En cas de successives modificacions no substancials d'una autorització, l'administració competent, per tal d'atorgar-les, podrà determinar la necessitat de resoldre una nova autorització.

Article 44. Autoritzacions per a instal·lacions de gestió de residus i tramitació

1. Per obtenir l'autorització per a instal·lacions de gestió de residus, la persona interessada ha de presentar una sol·licitud mitjançant un formulari estandarditzat, que ha d'anar acompanyat de la documentació que inclou l'annex 3 d'aquesta llei.

2. Les modificacions substancials al projecte inicialment presentat, introduïdes a petició de la persona o entitat sol·licitant abans de la resolució de l'expedient d'autorització, seran motiu d'un nou procediment.

3. El projecte de la instal·lació ha d'anar acompanyat de la memòria o l'estudi d'impacte ambiental quan ho estableixi la normativa d'avaluació ambiental, i ha de seguir la tramitació establerta en aquesta normativa.

En cas d'una declaració d'impacte ambiental desfavorable, es desestimarà i s'arxivarà la sol·licitud d'autorització.

Si la declaració d'impacte ambiental és favorable, s'incorporaran els possibles condicionants a la proposta de resolució.

4. L'autorització del projecte ha d'incloure el contingut de l'annex VII de la Llei 22/2011 i ha d'establir un termini màxim per a la posada en funcionament de les instal·lacions, que, en cap cas, no pot ser superior a quatre anys. En cas de no posar en funcionament les instal·lacions en el termini establert, l'autorització atorgada perdrà la vigència, a excepció del següent:

a) L'entitat o persona titular de l'autorització del projecte pot sol·licitar la pròrroga abans que transcorri el termini previst en l'apartat anterior, ateses circumstàncies fora del seu abast, que quedarà suspès en aquest cas.

b) L'òrgan competent en matèria de residus i en l'atorgament de l'autorització podrà acordar una pròrroga en cas que no s'hagin produït canvis substancials en els elements essencials del projecte i ampliar-ne la vigència per dos anys addicionals. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi començat l'execució del projecte o activitat, el promotor ha d'iniciar novament el procediment d'autorització.

c) La manca de resolució expressa sobre la sol·licitud de pròrroga es considerarà en sentit positiu.

5. Aquesta autorització ha d'incorporar les condicions que resultin pròpies de la instal·lació i, per tant, exigibles al seu titular, separadament d'aquelles altres aplicables, que haurà de tenir en compte el seu operador o explotador.

6. La resolució d'autorització no permetrà, directament, la posada en funcionament de les instal·lacions, sinó que, un cop que la persona interessada comuniqui la disponibilitat d'aquestes, s'hauran de sotmetre a una visita d'inspecció per tal de certificar que s'ajusten a la normativa aplicable, així com al projecte i a les condicions imposades en l'autorització atorgada. Aquest certificat també podrà ser expedit per una entitat acreditada segons la previsió de l'article 74 d'aquesta llei.

7. L'acta o el certificat favorables de la inspecció prèvia han de formar part, com a annex, de l'autorització inicialment atorgada, que s'ha d'inscriure en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, per desplegar-ne així l'efectivitat i l'eficàcia com a tal.

8. En cas d'inspecció desfavorable, s'atorgarà un termini per tal que l'entitat o persona titular de l'autorització esmeni les deficiències detectades. Si no du a terme les esmenes, es podrà revocar l'autorització inicial.

9. Prèviament a la inscripció en el registre esmentat, l'autorització podrà preveure un període de prova per un temps determinat, per al qual s'han d'establir els requisits adients.

10. L'entitat o persona titular de l'autorització prevista en aquest article queda obligada a comunicar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, en tot moment, l'operador de la instal·lació. Aquest operador ha d'estar autoritzat i ha d'acreditar haver constituït les assegurances de responsabilitat ambiental i les garanties financeres previstes per a aquesta instal·lació davant l'òrgan de la Tresoreria del Govern de les Illes Balears, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte si es disposa d'un sistema de gestió ambiental implantat a l'empresa, que s'ha d'acreditar als efectes prevists per l'article 49.1 d'aquesta llei, relatiu a la bonificació de fiances.

11. Les entitats o persones titulars de les instal·lacions autoritzades han de presentar cada dos anys un certificat expedit per una entitat acreditada respecte del compliment de la normativa vigent i del manteniment de les condicions establertes en l'autorització.

L'incompliment de les condicions de l'autorització pot donar lloc a la revocació en qualsevol moment.

12. Les instal·lacions de gestió de residus autoritzades han d'exhibir a la seva entrada principal una placa identificativa en la qual hi consti la informació relativa a l'autorització atorgada, d'acord amb les indicacions i el model de l'annex 8 d'aquesta llei.

Article 44 bis. Modificacions no substancials de l'autorització per a la gestió de residus[15]

1. Les modificacions no substancials de les instal·lacions de gestió de residus autoritzades, a què es refereix l'article 43.d), es poden tramitar d'acord amb el règim previst en aquest article.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per modificació no substancial qualsevol alteració de les característiques, del funcionament o de l'abast de la instal·lació que, atenent criteris qualitatius i quantitatius relacionats amb la mida i producció de la instal·lació, el consum d'aigua i energia, el volum, el pes i la tipologia dels residus generats, el grau de contaminació produït o el risc d'accidents, entre d'altres, no suposi canvis essencials o considerables en l'autorització atorgada.

Es presumeix no substancial la modificació que compleixi simultàniament els criteris següents:

a) La modificació no requereix d'una avaluació d'impacte ambiental, ni en la modalitat simplificada ni en l'ordinària.
b) L'increment de capacitat de gestió derivat de la modificació és, com a màxim, del 10% si afecta residus perillosos i del 30% si afecta residus no perillosos, calculat en tones/any i respecte de l'autorització vigent.

[15] Article afegit per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

c) No s'incorporen noves operacions de tractament de residus de les relacionades en els annexos II i III de la Llei 7/2022, de 5 d'agost, de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació de les Illes Balears, ni canvia el règim de l'operador autoritzat de la instal·lació.

També es presumeix el caràcter no substancial de la modificació quan únicament i exclusivament afecta la incorporació de nous codis LER de residus pertanyents a un mateix capítol i subcapítol de la Decisió 2014/955/UE, relativa a la llista de residus.

3. Poden acollir-se al règim previst en aquest article les instal·lacions que comptin amb una autorització administrativa per a la gestió de residus i estiguin al corrent de la presentació del certificat previst a l'article 44.11 d'aquesta llei.

En el cas d'instal·lacions subjectes a avaluació d'impacte ambiental, han de comptar amb la declaració d'impacte ambiental o informe d'impacte ambiental favorable i vigent.

No es poden acollir a aquest règim:

a) Les instal·lacions que estiguin dins l'àmbit d'aplicació del text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, que es regeixen per la norma sectorial, de conformitat amb el que preveu l'article 45 d'aquesta llei.
b) Els titulars de les instal·lacions que incompleixin els condicionants expressament establerts en la resolució d'autorització.

4. La tramitació de la modificació no substancial ha de seguir el procediment següent:

a) El titular de l'autorització ha de comunicar a la conselleria competent en matèria de residus les modificacions que pretengui dur a terme a la instal·lació. La comunicació s'ha de fer mitjançant la presentació d'un certificat d'una entitat de control acreditada, que ha de justificar el caràcter no substancial de la modificació i acreditar el compliment de la normativa aplicable.
b) El certificat tramès té la consideració d'informe tècnic previ a què es refereix l'article 43.d) d'aquesta llei i és suficient per dictar la resolució de modificació de l'autorització, sens perjudici que l'òrgan competent en matèria de residus pugui oposar-s'hi, totalment o parcialment, o pugui dur a terme actuacions complementàries abans de dictar la resolució finalitzadora del procediment.

5. D'acord amb l'article 43.f) d'aquesta llei, la conselleria competent en matèria de residus pot apreciar d'ofici, en qualsevol moment, que una modificació té el caràcter de substancial i exigir-ne la tramitació pertinent, de manera motivada, quan concorrin circumstàncies que així ho justifiquin, o quan s'acumulin successives modificacions al llarg del temps per a una mateixa instal·lació.

La notificació feta a la persona interessada és suficient per determinar l'exclusió de l'aplicació d'aquest règim.

Article 45. Instal·lacions sotmeses a autorització ambiental integrada

1. Els propietaris de les instal·lacions de gestió de residus sotmeses al Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, que aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, han de tramitar l'autorització pertinent davant l'òrgan competent en aquesta matèria del Govern de les Illes Balears, que ha de requerir un informe del servei competent en matèria de residus.[16]

[16] Apartat modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

2. En aquest cas, l'autorització ambiental integrada ha de substituir l'autorització d'instal·lació prevista en l'article anterior i ha de seguir els mateixos criteris i requisits establerts per l'article 44 d'aquesta llei.

3. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de comunicar al servei competent en matèria de residus les autoritzacions definitivament atorgades, modificades o revocades, per tal que aquest dugui a terme la inscripció, la modificació o la baixa en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

Article 46. Autorització per a les persones físiques o jurídiques que realitzen operacions de tractament de residus

1. La persona interessada, que ha de tenir el domicili a les Illes Balears, ha de presentar la sol·licitud d'autorització mitjançant un formulari estandarditzat, que ha d'anar acompanyat d'una memòria d'explotació, signada per un tècnic o una tècnica competent, que ha d'incloure el contingut establert en els apartats b), c) i d) de l'annex VI.2 de la Llei 22/2011.

En cas d'incloure residus sanitaris, s'atendrà la normativa sectorial de les Illes Balears i s'hi adjuntarà una memòria específica per a aquests tipus de residus.

2. Els operadors únicament poden dur a terme les operacions de tractament de residus que tenguin específicament autoritzades i sempre a les instal·lacions degudament autoritzades, per a les mateixes operacions i sobre els residus emparats per l'autorització de la instal·lació corresponent. Els tipus de residus i les quantitats que s'han de tractar han de ser els especificats en cadascuna de les autoritzacions de les instal·lacions que operin.

3. Els operadors estan obligats a dipositar una fiança quan així ho exigeixin les autoritzacions de les instal·lacions en què prevegin operar. En cas d'operar a diverses instal·lacions en les quals s'estableixi l'obligació de constituir diferents fiances, s'haurà d'acreditar, separadament, el dipòsit per a totes i cada una d'aquestes.

4. Els operadors no poden actuar a les instal·lacions l'autorització de les quals exigeixi la constitució d'una fiança fins que aquesta s'hagi constituït i acreditat correctament.

5. L'incompliment de les condicions de l'autorització pot donar lloc a la revocació en qualsevol moment.

Article 47. Autorització per a activitats no permanents

1. Es consideren no permanents les instal·lacions en què es desenvolupin activitats de gestió de residus de durada temporal limitada inferior a tres mesos. En casos excepcionals, transcorregut aquest termini podran autoritzar-se noves pròrrogues amb les mateixes condicions que la inicial i fins a una durada total d'un any, a petició de la persona interessada i de manera motivada.

2. Aquestes instal·lacions s'han de sotmetre a un procediment simplificat d'autorització en cas de residus perillosos i de comunicació prèvia en cas de residus no perillosos.

3. El procediment esmentat pot quedar integrat en el de recuperació voluntària o obligatòria de sòls contaminats regulat en el títol VII d'aquesta llei.

4. Juntament amb la sol·licitud o comunicació, s'ha de presentar una memòria executiva de les instal·lacions i l'activitat que s'hi ha de desenvolupar, acompanyada d'una declaració responsable de l'entitat o persona titular que garanteixi el compliment de tots els requisits aplicables.

5. En qualsevol cas, en la sol·licitud o comunicació prèvia s'han d'incloure les previsions adients per tal de garantir el desmantellament de les instal·lacions, i la conselleria competent en matèria de residus pot fixar una garantia financera que així ho asseguri. Igualment, pot exigir-se una assegurança de responsabilitat ambiental per al període previst per a l'activitat temporal.

6. Les instal·lacions no permanents s'han de sotmetre a inspecció per part de l'autoritat competent en matèria d'autoritzacions de residus i han de ser motiu d'inscripció i atorgament d'un NIMA temporal en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

7. A petició de l'entitat o persona titular, un cop emesa certificació —que pot ser per part d'una entitat col·laboradora acreditada— de la finalització de l'activitat i comprovat el desmantellament i la gestió correcta de les instal·lacions, es donarà de baixa del registre esmentat i es procedirà a la devolució de les fiances dipositades.

Article 48. Règim de comunicació prèvia

1. L'activitat de recollidor de residus prevista per la Llei 22/2011 i sotmesa a règim de comunicació prèvia es podrà considerar de manera conjunta a la de transportista de residus amb caràcter professional, i s'ha de sotmetre al mateix règim administratiu.

La comunicació de transportista de residus amb caràcter professional, per ser inscrita en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, ha d'anar acompanyada de la documentació especificada en l'annex 4 d'aquesta llei.

L'activitat de transport de residus amb instal·lacions d'emmagatzematge associades comporta la necessitat d'una autorització administrativa com a gestor de residus, tal com es preveu en els articles precedents.

2. Per a la inscripció de negociant prevista en la Llei 22/2011 en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, és necessari acreditar que la persona física o jurídica que presenta la comunicació prèvia realitza dues accions: la compra de residus i la venda posterior.

Per a això podrà prendre, o no, possessió física dels residus, però, en qualsevol cas, tindrà la consideració d'operador del trasllat, als efectes del Reial decret 180/2015.

El negociant assumeix la responsabilitat d'assegurar el tractament complet i adient dels residus adquirits i de justificar-lo al seu productor o posseïdor.

3. Les persones físiques o jurídiques sotmeses al règim de comunicació prèvia que estiguin obligades a presentar garanties financeres no s'inscriuran en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears —i, per tant, la comunicació no resultarà vàlida— fins que no hagin acreditat el dipòsit de les garanties davant l'òrgan de la Tresoreria del Govern de les Illes Balears.

Article 49. Garanties financeres

1. En el càlcul de les garanties financeres que correspongui establir d'acord amb la previsió de la Llei 22/2011 i la resta de la normativa sectorial, especialment el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador, tant per a abocadors de residus perillosos com no perillosos, s'ha de tenir en compte i s'ha de bonificar el fet de disposar d'un sistema comunitari de gestió i auditoria ambiental (EMAS) o d'un sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001 vigent, implantat i certificat per part de l'empresa

operadora de les instal·lacions de què es tracti. Aquesta previsió també és aplicable als transportistes de residus perillosos.

2. El Govern de les Illes Balears podrà regular les modalitats i el càlcul de les garanties financeres aplicables per a les activitats de gestió de residus. L'obligació d'aquestes garanties pot incloure en determinats casos els residus no perillosos, no solament en el cas del dipòsit en abocador.

3. Els terminis i procediments per a la reclamació dels avals i les fiances dipositats davant l'òrgan de la Tresoreria del Govern de les Illes Balears en virtut de les autoritzacions emeses per a la gestió de residus, des de la finalització de l'activitat de l'empresa o renúncia d'aquesta i, per tant, des de la vigència de l'autorització de què s'hagi gaudit, seran els que estableixi per norma el Govern de les Illes Balears. En darrer cas, passaran a formar part del Fons de Prevenció i Gestió de Residus previst en l'article 33 d'aquesta llei.

CAPÍTOL III BIS[17]
ENTITATS COL·LABORADORES EN MATÈRIA DE RESIDUS I SÒLS CONTAMINATS

Article 49 bis. Entitats col·laboradores

1. La conselleria competent en matèria de residus pot exercir les funcions en matèria de gestió de residus i sòls contaminats a través d'entitats col·laboradores, en aquells procediments en què així s'estableixi, en els termes previstos en aquest capítol i d'acord amb el que disposa el títol IV de la Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació de les administracions públiques de les Illes Balears, i també la normativa estatal aplicable.

2. Als efectes d'aquesta llei, i sens perjudici del que estableix l'article 74, s'entenen per entitats col·laboradores les previstes a la Llei 7/2024, que poden exercir, a més, les funcions següents:

a) Verificar la integritat, la suficiència i la idoneïtat de la documentació exigida en els procediments en matèria de residus.
b) Realitzar les inspeccions a les instal·lacions per comprovar el compliment dels requisits per obtenir el títol habilitant corresponent.
c) Comprovar la conformitat tècnica dels projectes, les instal·lacions i les operacions amb la normativa aplicable en matèria de residus i amb les condicions ambientals exigibles.
d) Emetre certificats i informes de conformitat o de no conformitat per incorporar-los a l'expedient administratiu.
e) Verificar, si escau, el compliment de condicions imposades en autoritzacions vigents, a efectes de renovació, adaptació o revisió.
f) Aquelles altres requerides per la conselleria competent en matèria de residus, sempre que estiguin relacionades amb les anteriors.

En cap cas no poden emetre actes que impliquin l'exercici de potestats administratives d'inspecció sancionadora, imposició de mesures cautelars o provisionals, o de resolució.

[17] Capítol (art. 49 bis, 49 ter i 49 *quater*) afegit per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

3. La designació com a entitat col·laboradora en matèria de residus (ECMR) i sòls contaminats s'ha de realitzar mitjançant resolució administrativa dictada per la conselleria competent en matèria de residus per la qual es declari l'aptitud i la capacitat d'una entitat col·laboradora i del seu personal tècnic, per exercir les funcions previstes en aquesta llei.

4. Per poder ser designada com a entitat col·laboradora en matèria de residus s'ha de complir amb el que preveu aquesta llei i, a més, tenir l'acreditació com a organisme de control d'acord amb la normativa estatal.

5. Són obligacions de les entitats col·laboradores les següents:

a) Mantenir la independència, la imparcialitat i la integritat tècnica en la seva actuació i abstenir-se en casos de conflicte d'interès.
b) Mantenir els requisits en funció dels quals se'ls ha atorgat l'habilitació, així com informar la conselleria competent en matèria de residus de qualsevol canvi en aquests requisits.
c) Garantir la competència tècnica del personal i la disponibilitat de mitjans adequats al tipus d'actuació.
d) Sotmetre's en qualsevol moment a la supervisió de l'òrgan competent en matèria d'habilitació, així com lliurar còpia de les actes, els informes i les certificacions emesos que se li requereixin en l'exercici de les seves funcions.
e) Disposar d'un sistema d'atenció al públic i de reclamacions a disposició de les persones físiques i jurídiques objecte de les seves actuacions.
f) Subscriure les pòlisses d'assegurances per cobrir els riscos de la seva activitat en una quantia mínima de 2 milions d'euros.
g) Assegurar la traçabilitat de les comprovacions i conservar, durant el termini de cinc anys, els registres i les evidències documentals que donin suport als certificats o informes emesos.
h) Respectar la confidencialitat de la informació a la qual tinguin accés i complir la normativa de protecció de dades de caràcter personal.
i) Col·laborar amb l'Administració i facilitar les tasques de verificació i control quan siguin requerides.

Article 49 ter. Sistema de garanties

1. La conselleria competent en matèria de residus està facultada per supervisar les actuacions de les entitats col·laboradores en l'exercici de les funcions reconegudes en aquest capítol.

2. Les persones afectades per les actuacions de les entitats col·laboradores poden presentar reclamacions en cas d'incompliment de les seves obligacions.

En cas de resolució desfavorable o de manca de resolució, les persones afectades poden traslladar la reclamació davant l'òrgan competent en matèria d'habilitació.

3. L'incompliment de les obligacions a què estan subjectes les entitats habilitades o el seu personal tècnic faculta la conselleria competent en matèria de residus per acordar la suspensió temporal o la retirada definitiva de l'habilitació a l'entitat o, si escau, al personal tècnic responsable, d'acord amb el que preveu el títol IV de la Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació de les administracions públiques de les Illes Balears, i sens perjudici del règim sancionador que estableix aquesta Llei i, si s'escau, altres lleis sectorials.

Article 49 *quater*. Publicitat

Els procediments en què sigui d'aplicació la Certificació Documental Acreditada i les entitats col·laboradores de certificació que poden intervenir en aquests procediments s'han de publicar en un espai específic habilitat a aquest efecte dins del lloc web de l'Administració o entitat instrumental competent.

CAPÍTOL IV
TRASLLAT I MOVIMENT DE RESIDUS

Article 50. Trasllat de residus

1. Des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, queda prohibida la importació de residus amb destinació a plantes de tractament públiques ubicades en el territori de les Illes Balears.

2. Els trasllats de residus entre comunitats autònomes que tenguin com a origen o destinació el territori de les Illes Balears s'han de regular per les disposicions contingudes en la legislació bàsica estatal i en la forma que determini el ministeri competent en matèria de medi ambient, i hi ha de quedar garantit el compliment d'objectius.

3. El transport de residus entre illes o el seu trasllat a la península, per motius d'economia d'escala o gestió ambientalment adient, ha de ser objecte de subvenció d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei estatal 22/2011 i les estipulacions establertes pel Règim Especial de les Illes Balears (REB).

4. En els règims de subvenció que es puguin implantar s'hauran d'atendre, específicament, les circumstàncies especials i les peculiaritats de l'illa de Formentera.

Article 51. Moviment de residus dins les Illes Balears

1. En aplicació de les previsions del Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, i les atribucions reguladores previstes per la disposició addicional segona d'aquest Reial decret, s'estableix el règim per als moviments de residus dins el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears que s'indica a continuació.

2. [18]S'ha de realitzar la notificació prèvia en cas de transportar residus entre illes. També s'ha de fer entre gestors o instal·lacions de titularitat diferent en els casos següents:

a) Els trasllats de residus, perillosos i no perillosos, destinats a eliminació;
b) Els trasllats de residus perillosos, de residus domèstics barrejats identificats amb el codi LER 20 03 01 i els que es determinin per reglament, destinats a valorització.

Queden exclosos del requisit de notificació prèvia els trasllats de residus destinats expressament a anàlisi de laboratori per avaluar-ne les característiques físiques o químiques o per determinar-ne la idoneïtat per a operacions de valorització o eliminació, els quals han d'anar acompanyats del document d'identificació. La quantitat de residus s'ha de determinar en funció de la quantitat mínima que sigui raonablement necessària per realitzar l'anàlisi en cada cas.

[18] Apartat modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

3. Aquesta notificació s'ha de presentar davant l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears de manera telemàtica i mitjançant l'aplicació electrònica que es posi a l'abast dels productors i els gestors.

La notificació prèvia pot ser de caire general i preveure múltiples transports per al mateix residu per un termini màxim de tres anys.

4. El Govern de les Illes Balears es pot oposar a un moviment de residus a l'interior del territori autonòmic, subjecte a notificació prèvia, quan no hi hagi instal·lacions adequades per al tractament dels residus o quan en els plans de residus de les Illes Balears s'hi hagi previst una solució alternativa al tractament.

L'oposició al trasllat s'ha d'efectuar dins el termini màxim dels deu dies següents a la data de presentació de la notificació del moviment de residus. Aquest termini quedarà interromput si l'òrgan competent sol·licita informació, documentació complementària o esmena de deficiències, de conformitat amb la normativa de procediment administratiu. L'oposició al moviment es pot recórrer en els termes prevists en la normativa sobre procediment administratiu.

La falta de resposta en el termini esmentat abans implicarà l'autorització del trasllat.

Quan es tracti d'un moviment de residus a instal·lacions dels consells insulars caldrà autorització prèvia del consell insular receptor a excepció del que preveu l'article 10.1.f) d'aquesta llei.

5. No es requereix una notificació prèvia per als transports de residus d'origen domiciliari recollits pels serveis municipals amb destinació a les plantes de tractament establertes i assignades en cada cas dins l'àmbit del servei públic insularitzat propi per a cada illa, ni tampoc en els casos de recollida itinerant realitzada pels transportistes privats amb destinació a les instal·lacions pròpies degudament autoritzades.

6. [19]Tots els transports de residus s'han de documentar mitjançant el document d'identificació (DI) de trasllat establert per al trasllat de residus, i hi ha l'obligació de disposar d'una còpia durant tot el transport. Aquest document d'identificació, en el cas de trasllats dins d'aquesta comunitat autònoma, s'ha de generar telemàticament sempre mitjançant la plataforma electrònica SINGER o la designada pel Govern de les Illes Balears que la substitueixi.

En cas de transport de residus gestionats per les entitats locals de manera directa o indirecta, per al mateix tipus de residu i amb el mateix origen i destinació, el document d'identificació ha de ser únic per a diversos moviments i amb una vigència d'un any.

Aquest document s'ha de trametre anualment a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears mitjançant la plataforma electrònica designada pel govern esmentat.

En tots els altres casos, s'ha d'utilitzar el document d'identificació que estableix el Reial decret 553/2020 amb caràcter general.

7. Les exempcions contingudes en aquest article no eximeixen els beneficiaris de la resta d'obligacions i controls prevists en la normativa en matèria de residus, com el seguiment telemàtic de l'activitat o la presentació de memòries anuals.

8. El Govern de les Illes Balears, a proposta de la conselleria competent en matèria de residus, ha d'establir la taxa que hauran d'abonar els usuaris de les aplicacions informàtiques esmentades en aquest article, basant-se en un cost fix i en un altre de variable en funció del volum d'informació per al control dels moviments de residus, que han de revertir en el manteniment i la millora dels mateixos sistemes de control.

[19] Apartat modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

TÍTOL VI
GESTIÓ DE DETERMINATS RESIDUS

CAPÍTOL I
RESIDUS DE LA CONSTRUCCIÓ I LA DEMOLICIÓ

Article 52. Consideracions generals[20]

1. Les disposicions relatives als residus de construcció i demolició, de qualsevol procedència, d'un volum inferior a 2 m³, han de seguir el règim previst per la normativa estatal bàsica i els són aplicables les previsions establertes per als residus procedents d'obra menor previstes a la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular.

2. D'acord amb les previsions de l'article 4 del Reial decret 105/2008, tots els projectes d'execució d'obra han d'incloure un estudi de gestió dels residus de construcció i demolició generats, amb el contingut mínim previst.

En els casos que s'indiquen a continuació, el promotor ha de presentar l'estudi esmentat, mitjançant el corresponent procediment telemàtic específic, a la conselleria competent en matèria de residus, perquè realitzi la supervisió pertinent i l'aprovació prèvia:

a) Demolicions d'edificis d'habitatges plurifamiliars i assimilables (hotels, edificis d'apartaments, hospitals, edificis d'oficines, institucionals, etc.), naus industrials i instal·lacions esportives de gran volum.
b) Qualsevol obra que inclogui un pressupost d'execució per a la demolició superior a 500.000 euros o un pressupost de projecte de nova construcció superior a 1.000.000 d'euros.

La conselleria competent en matèria de residus pot exigir la presentació d'estudis de gestió de residus de construcció i demolició per a projectes diferents dels establerts en les lletres a) i b), sempre que ho consideri convenient per la seva rellevància o especial perillositat.

3. Els promotors de projectes d'obra enumerats a l'apartat anterior han d'incloure el justificant de presentació de l'estudi de gestió davant la conselleria competent en matèria de residus en la sol·licitud de llicència municipal, quan aquesta correspongui.

Atenent la prestació d'assistència mútua entre administracions prevista a l'article 6.1 del Reial decret 105/2008, els ens locals han de vigilar el compliment d'aquesta mesura i han de comunicar a la conselleria competent en matèria de residus el seu incompliment. Així mateix, la conselleria competent en matèria de residus ha de comunicar als ens locals els estudis de gestió de residus de construcció i demolició supervisats.

4. Els estudis de gestió de residus obligats i previstos pel Reial decret 105/2008 han d'incloure no només els aspectes relatius a la gestió dels residus de construcció i demolició generats a l'obra, sinó també, si s'escau, les previsions, els mitjans i la gestió de materials consistents en la valorització de residus de la mateixa obra o d'una altra procedència; sempre respectant els condicionants i les limitacions establerts en els plans directors sectorials de residus de cada illa.

[20] Article modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

Article 52 bis. Exempció d'autorització per a la valorització de residus en la mateixa obra en què s'han generat[21]

1. En aplicació de l'article 9.1 del Reial decret 105/2008, s'eximeix de tramitar l'autorització administrativa de gestor de residus regulada en els apartats 1 a 3 de l'article 8 del Reial decret esmentat i també en la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular i en aquesta llei, per a les activitats de valorització de residus de construcció i demolició en la mateixa obra en què s'hagin produït, entenent com a tal aquella subjecta a una mateixa llicència municipal o projecte d'execució, quan es compleixin, alhora, les condicions següents:

a) Es tracti de residus inclosos en l'àmbit del Reial decret 105/2008, atenent les excepcions d'aquesta norma contemplades en el seu article 3; als quals, per tant, no serà aplicable l'exempció d'autorització.
b) El volum màxim de residus que es poden acollir a l'exempció d'autorització serà el màxim generat en la mateixa obra que compleixi els requisits anteriors i, per tant, sigui susceptible de valorització.
c) La valorització es durà a terme sense afectar ni posar en perill la salut humana ni el medi ambient, respectant la legislació aplicable, sense provocar molèsties per soroll ni olors i sense danyar el paisatge i els espais naturals protegits.

2. L'estudi de gestió de residus de construcció i demolició, que sempre ha de contemplar la possible valorització adequada al projecte, ha d'incloure la justificació del compliment de les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 d'aquest article.

Els casos en què l'estudi de gestió de residus s'hagi de sotmetre a supervisió, la seva aprovació ha d'establir les condicions particulars que puguin donar lloc a l'exempció d'autorització prevista en aquest article.

En tot cas, la direcció facultativa de l'obra ha de vigilar l'adequada gestió dels residus generats i la valorització in situ realitzada, i ha d'emetre una certificació al promotor, la qual s'ha de presentar en cas de requeriment per l'administració.

Article 53. Valorització en pedreres que disposin d'un pla de restauració

1. L'aprovació dels plans de restauració de pedreres, de conformitat amb les obligacions establertes per la normativa sectorial en matèria de mines, en què es prevegi el rebliment amb residus de la construcció i la demolició o d'altres, ha de comptar amb un informe previ, vinculant, emès per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, que ha d'establir els condicionants pertinents en l'àmbit de la seva competència.

Aquest informe previ i vinculant també serà necessari en les actualitzacions, revisions o modificacions de plans de restauració ja aprovats en què no s'hagi informat abans o s'introdueixi o modifiqui el rebliment de la pedrera mitjançant qualsevol tipus de residus.

2. Atenent l'anterior, l'òrgan competent en matèria de residus ha d'avaluar si es considera una valorització de residus —i, per tant, se segueix una tramitació de gestor de residus en aquest sentit— o si es tracta d'una eliminació i hi resulta aplicable el Reial decret 1481/2001, regulador del dipòsit de residus en abocador.

[21] Article afegit per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

3. L'ús efectiu de residus en una pedrera, amb el pla de restauració aprovat, ha de ser motiu, en cada cas de nova tipologia i/o origen dels residus, de comunicació prèvia de l'entitat o persona titular de la instal·lació, en la qual s'ha d'aportar un certificat expedit per una entitat acreditada de les proves de lixiviació que s'hagin efectuat sobre una mostra representativa del residu que s'hagi de valoritzar, d'acord amb l'annex II del Reial decret 1481/2001.

4. En aquest moment seran objecte d'inscripció en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

5. El certificat esmentat anteriorment s'ha de renovar i presentar anualment abans del dia 31 de març, juntament amb una memòria relativa a l'activitat desenvolupada quant al rebliment amb residus durant l'exercici anterior.

6. En tot cas, l'entitat o persona titular de la instal·lació ha de complir els requisits de control documental prevists en la normativa vigent en matèria de residus i, particularment, els continguts en la Llei 22/2011 i en el Reial decret 180/2015.

7. En cap cas no es pot fer una valorització de residus que tenguin la consideració de perillosos en pedrera; aquesta ha de seguir el procediment previst en la normativa relativa al dipòsit de residus en abocador.

Article 54. Valorització en antigues pedreres sense pla de restauració i en espais degradats

1. El rebliment mitjançant residus, de construcció i demolició o d'altres, d'espais degradats o d'antigues pedreres que no disposin de pla de restauració ni de l'obligació de tenir-lo, ha de seguir el procediment que s'estableix en aquest article.

2. La persona interessada, titular de la pedrera, dels drets d'explotació o el que correspongui segons la normativa minera, en coneixement de l'anterior, ha de presentar una sol·licitud davant l'òrgan competent en matèria de residus, en la qual ha de detallar els tipus de residus que s'han de valoritzar en el rebliment, la codificació d'acord amb la Llista europea de residus, les quantitats i la metodologia proposada, i les proves de lixiviació que s'hagin efectuat i que certifiqui una entitat acreditada.

3. Atenent l'anterior, l'òrgan competent en matèria de residus ha d'avaluar si es tracta d'un cas exceptuat per l'Ordre APM 1007/2007, de 10 d'octubre, o norma que la substitueixi, i si es considera una valorització de residus —i, per tant, se segueix una tramitació de gestor de residus en aquest sentit— o si es tracta d'una eliminació i hi resulta aplicable el Reial decret 1481/2001.

4. En el tràmit que se segueixi per a la recuperació d'espais degradats o d'antigues pedreres sense pla de restauració, l'òrgan competent en matèria de residus podrà sol·licitar els informes adients d'altres departaments o administracions afectats.

5. La validesa i l'efectivitat de l'autorització que s'hagi d'atorgar es produirà mitjançant la inscripció d'aquesta en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

CAPÍTOL II
ALTRES RESIDUS

Article 55. Centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil

1. Les autoritzacions emeses per als centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil han d'indicar, separadament, si inclouen altres vehicles fora

dels sotmesos al Reial decret 20/2017, de 20 de gener, sobre els vehicles al final de la seva vida útil, i respecte dels quals, en tot cas, les instal·lacions han de complir igualment els annexos II i IV de la norma esmentada en tot el que hi sigui aplicable.

2. L'autorització emesa a favor dels centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil com a gestors de residus faculta les entitats o persones titulars dels centres per tramitar la baixa dels vehicles gestionats per aquests centres, tant si estan sotmesos al Reial decret 20/2017 com si no hi estan, per als quals s'haurà d'expedir igualment el certificat oficial de destrucció.

3. Tota la documentació original relativa als vehicles donats de baixa es conservarà i restarà sota custòdia dels centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil durant un termini de cinc anys.

4. Els centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil resten obligats a la destrucció efectiva d'aquests en el termini de trenta dies dictat per a l'expedició del certificat oficial de destrucció previst en el Reial decret 20/2017.

5. El paviment impermeable a què fa referència i obliga en diversos articles el Reial decret 20/2017 esmentat és aquell en què es compleix, amb certificació prèvia de l'empresa subministradora, instal·ladora o d'entitat col·laboradora acreditada, un coeficient de permeabilitat de $K \leq 1 * 106$ m/s.

Article 56. Ús dels llots en el sector agrari

1. Queda prohibida, en el sector agrari, l'aplicació directa sobre el terreny dels llots procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals, els quals s'han de sotmetre necessàriament a un tractament previ en aplicació estricta del Reial decret 1310/1990 i de la Directiva 86/278/CEE.

2. Resten sotmeses al règim d'autorització administrativa per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears les persones físiques o jurídiques que duguin a terme operacions d'aplicació dels llots de depuració als sòls amb fins agraris.

3. Aquesta autorització de gestor, com preveu l'article 27 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, resta vinculada a l'autorització o a l'informe, preceptiu i vinculant, de l'administració competent en matèria d'agricultura relativa als requisits d'idoneïtat, en aplicació de les normes esmentades en l'apartat 1 d'aquest article, sobre les condicions i terrenys aptes per a l'aplicació dels llots, que substituirà la d'instal·lació prevista també per la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

4. L'administració competent en matèria d'agricultura, d'acord amb l'article 69 d'aquesta llei, haurà de proporcionar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears la informació necessària sobre la utilització dels llots tractats destinats a l'activitat agrària, d'acord amb el que estableix el Reial decret 1310/1990 i requereix el ministeri competent en matèria de medi ambient.

5. Els consells insulars resten obligats a incloure les disposicions pertinents i les previsions de tractament i infraestructures necessàries en els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos.

TÍTOL VII
SÒLS CONTAMINATS I DEGRADATS

CAPÍTOL I
DISPOSICIONS GENERALS

Article 57. Competències en matèria de sòls degradats i contaminats

1. Aquesta llei estableix el règim jurídic aplicable als sòls contaminats i sòls degradats existents en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

2. La conselleria competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears exercirà les competències en aquest àmbit i en els termes establerts en la legislació bàsica de l'Estat.

3. Correspon al titular de l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears iniciar i resoldre els procediments de declaració de sòls degradats i de sòls contaminats, aprovar els projectes de recuperació i desclassificar els sòls que han deixat d'estar degradats o contaminats. Correspon també al mateix òrgan l'aprovació dels programes de control i seguiment i dels plans de millora dels sòls degradats. Tot això amb el compromís en relació amb la recuperació i la conservació de la qualitat biològica i química del sòl.

Article 58. Inventari de sòls degradats i contaminats

1. En compliment de la legislació bàsica en matèria de residus, es crea l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears, que ha de disposar de tres seccions:

i. Registre de processos de recuperació voluntària.

ii. Registre de declaracions de sòls contaminats.

iii. Registre de declaracions de sòls degradats.

Cadascun d'aquests registres ha de contenir, almenys, la informació que es recull en l'annex 5 d'aquesta llei i tota la de caire ambiental relativa a l'emplaçament.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears administrarà l'Inventari, que ha de ser d'accés públic i telemàtic en els termes que estableix la normativa vigent en matèria d'accés a la informació en matèria de medi ambient. Així mateix, l'administració haurà de generar mapes amb Sistemes d'Informació Geogràfica (SIG) per a la seva consulta i posada a disposició del públic.

Article 59. Nivells genèrics de referència per a metalls pesants a les Illes Balears

La relació de contaminants i nivells genèrics de referència de metalls en sòls per a la protecció de la salut humana i el medi ambient en el territori de les Illes Balears s'estableix en l'annex 6 d'aquesta llei.

Article 60. Subjectes obligats i establiment de fiances

1. Qualsevol persona física o jurídica, entitat, pública o privada, causant o no, propietària o no, d'un terreny en el qual es detecti una presumpta contaminació del sòl per qualsevol motiu, resta obligada a posar-ho en coneixement de l'administració competent en aquesta matèria en la major brevetat.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, de manera justificada, pot requerir al presumpte causant i/o a la persona o entitat propietària o posseïdora d'un sòl, fins i tot una vegada extingit el títol habilitant de possessió, presumptament degradat o contaminat amb motiu de les activitats que s'hi

han desenvolupat, la realització, al seu càrrec, d'investigacions de camp i de detall als efectes de determinar si constitueixen un risc per a la salut de les persones o el medi ambient.

3. No podran considerar-se en cap cas exemptes de responsabilitat ambiental i del principi de qui contamina paga aquelles persones físiques i jurídiques explotadores directament o mitjançant cessió a tercers de les activitats potencialment contaminants del sòl que no tramitin cadascun dels informes obligatoris derivats d'aquesta llei i de la legislació nacional amb especial indicació a l'informe de cessament o transmissió de l'activitat.

4. Aquestes actuacions, així com les posteriors de descontaminació que pertoquin, no es poden finançar amb càrrec a despesa pública, excepte les que hagin de ser motiu d'execució subsidiària.

5. Les persones causants de la contaminació d'un emplaçament resten obligades a recuperar-lo en funció de l'ús urbanístic vigent existent quan es va produir la contaminació, de manera que no es poden requerir mesures de sanejament complementàries derivades d'un nou ús del sòl, llevat que hagi estat promogut pels mateixos causants. En tot cas, és el promotor del nou ús qui ha d'adoptar les mesures addicionals de recuperació.

6. Quan es consideri necessari, la resolució de declaració d'un sòl com a degradat o contaminat pot exigir la constitució d'avals, fiances o altres garanties suficients per tal d'assegurar el compliment de les obligacions de recuperació establertes en cada cas.

Article 61. Inici del procediment de declaració de sòls contaminats i degradats

1. A partir dels informes preliminars i periòdics de situació establerts en el Reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, o a partir d'altres fonts disponibles, sempre que hi hagi indicis fonamentats de contaminació, l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears podrà exigir al titular d'una activitat o, si és el cas, a la persona o entitat propietària del sòl, la realització d'una anàlisi de qualitat del sòl en els termes i els paràmetres que l'òrgan competent estableixi.

Aquesta anàlisi l'ha de dur a terme una entitat acreditada a proposta de l'obligat i sota supervisió de l'òrgan competent, i ha d'identificar els possibles focus de contaminació, els tipus i les quantitats de contaminants presents i la delimitació de les àrees afectades, tant en la vertical com en l'horitzontal, incloent-hi l'elaboració d'un mostreig suficient de sòls i d'aigües.

2. En funció dels resultats obtinguts, l'òrgan competent pot determinar, de manera raonada i justificada, l'ampliació de l'abast d'aquesta investigació i incloure altres contaminants a més dels prevists pel Reial decret 9/2005.

3. Els resultats s'han d'avaluar i interpretar comparant-los amb els nivells genèrics de referència establerts en el Reial decret 9/2005 i els nivells genèrics de referència per a metalls pesants establerts en l'annex 6 d'aquesta llei o, en el cas de no haver-hi referències estatals o autonòmiques, amb altres referències internacionals per als contaminants no prevists en aquesta normativa, i han de ser objecte d'una valoració detallada dels riscs que puguin comportar quan hi concorri alguna de les circumstàncies previstes en l'annex IV del Reial decret 9/2005. En aquest cas, s'ha de tenir en compte l'ús més restrictiu dels que es puguin preveure per al sòl en qüestió.

4. Quan els resultats de la valoració detallada del risc determinin que el risc és inacceptable per a la salut humana o els ecosistemes, s'ha de seguir la tramitació específica per a sòls contaminats. En cas que la valoració detallada del risc determini que és acceptable per a la salut humana o els ecosistemes, però s'hagin obtingut valors superiors als nivells de referència per a algun o alguns dels paràmetres analitzats, s'ha de seguir la tramitació específica per a sòls degradats.

5. En casos excepcionals, pel fet de tractar-se de zones d'especial vulnerabilitat, valor ambiental o d'altres, de manera motivada, es podran requerir determinades actuacions de neteja fins i tot per als espais degradats en què el sòl presenti valors de contaminants superiors als de fons, però inferiors als nivells de referència.

6. En qualsevol cas, si s'acredita la presència de components perillosos procedents de l'activitat humana, s'ha d'iniciar el procediment pertinent, en el qual l'òrgan competent podrà ordenar l'adopció de les mesures necessàries en cas de risc greu per a la salut de les persones o el medi ambient, així com fixar els terminis adients per a la presentació del projecte de recuperació corresponent.

7. Els productes lliures no aquosos constitueixen focus actius de contaminació i, per tant, s'han d'extreure en tots els casos, atès que representen una situació no acceptable. Per aquest motiu, s'iniciaran les accions oportunes a fi de retornar el medi a la seva situació original, fins i tot sense necessitat de requeriment administratiu, la qual cosa, en tot cas, ha de ser comunicada.

8. L'extracció de fase lliure, que necessàriament haurà de continuar amb la neteja del sòl, assolirà els valors objectius fixats per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, en cada cas, amb la consulta prèvia a l'administració competent en matèria d'aigües.

CAPÍTOL II
RECUPERACIÓ VOLUNTÀRIA

Article 62. Recuperació voluntària

1. Atenent el que estableix l'article 38 de la Llei 22/2011, un cop feta la notificació d'inici del procediment, el subjecte obligat a la recuperació del sòl afectat pot manifestar la intenció de dur-ne a terme la recuperació voluntària. En aquest cas, ha de presentar, sense perjudici de les mesures adoptades en l'inici del procediment i en el termini màxim que s'hi estableixi, un projecte de sanejament i recuperació del terreny afectat.

2. Si en aquest termini, l'obligat no ha presentat el projecte esmentat s'entendrà que no vol fer ús de la recuperació voluntària i se seguirà el procediment obligatori.

3. El projecte de recuperació voluntària ha de comptar amb la Resolució d'aprovació expressa de l'òrgan instructor del procediment, el qual ha d'establir els valors de descontaminació que s'han d'assolir com a objectiu. Si el projecte no s'ha executat totalment i satisfactòriament en els terminis establerts en aquesta aprovació, s'entendrà desestimada la petició de recuperació voluntària i s'iniciarà el procediment que pertoqui de recuperació obligatòria.

4. Aquest procediment s'ha de notificar als causants de la contaminació, a les persones o entitats propietàries registrals del sòl, al posseïdor i posseïdors en cas que no siguin els mateixos, a l'ajuntament o ajuntaments afectats en els quals es localitzi la contaminació, a l'òrgan competent en matèria d'aigües superficials i subterrànies i a qualsevol altre organisme que pugui veure's afectat en l'àmbit de les seves

competències, així com a qualsevol persona que es consideri interessada en els termes prevists en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

5. L'aprovació d'un projecte de recuperació voluntària serà motiu de registre en l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears.

6. Un cop duta a terme de manera satisfactòria la recuperació ambiental del sòl afectat d'acord amb el projecte aprovat, i després de l'informe i el certificat expedit per una entitat acreditada en matèria de sòls, l'òrgan competent així ho farà constar en el registre esmentat abans.

CAPÍTOL III
RECUPERACIÓ OBLIGATÒRIA DE SÒLS CONTAMINATS

Article 63. Declaració de sòls contaminats

1. Quan a conseqüència de l'anàlisi de la qualitat del sòl, de la valoració de riscs o en els supòsits prevists en l'annex III del Reial decret 9/2005, així correspongui, s'ha d'iniciar motivadament el procediment de declaració de sòl contaminat.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls ha de notificar el procediment als causants de la contaminació, a les persones o entitats propietàries registrals del sòl, al posseïdor i posseïdors en cas que no siguin els mateixos, a l'ajuntament o ajuntaments afectats en els quals es localitzi la contaminació, a l'òrgan competent en matèria d'aigües superficials i subterrànies i a qualsevol altre organisme que pugui veure's afectat en l'àmbit de les pròpies competències, així com a qualsevol persona que es consideri interessada en els termes prevists en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats i a l'ajuntament o ajuntaments respectius on se situï el terreny o terrenys objecte de la declaració, i se'ls ha d'atorgar un termini de quinze dies perquè presentin les al·legacions que considerin oportunes.

4. La resolució mitjançant la qual es declari un sòl contaminat ha d'incloure, com a mínim, la informació següent:

a) Dades generals d'identificació del sòl: denominació de l'emplaçament, adreça, municipi, referència cadastral, dades registrals i ús de l'emplaçament.
b) Dades específiques: causants de la contaminació, si estan identificats, activitat o activitats desenvolupades, persones i entitats propietàries o posseïdores actuals, superfície afectada i contaminants presents.
c) Dades relatives a la recuperació ambiental: obligat principal i subsidiaris que han de realitzar les tasques de neteja i recuperació, actuacions necessàries per dur a terme la neteja i terminis en què els obligats han de presentar una proposta detallada del pla de neteja i recuperació de l'indret afectat.
d) Suspensió dels drets urbanístics i d'usos en cas que resultin incompatibles amb les mesures de neteja que siguin necessàries per a la recuperació dels terrenys afectats.
e) Garanties financeres que assegurin el compliment de les obligacions de recuperació.

Article 64. Efectes de la declaració de sòl contaminat

1. La declaració d'un sòl com a contaminat obligarà els responsables a realitzar les operacions de neteja, descontaminació i recuperació ambiental que s'estableixin en la

forma i el termini dictats. Aquesta obligació pot exigir-se qualsevol que sigui el període transcorregut des que es produí la contaminació.

2. Els responsables han de presentar una proposta de pla de neteja i recuperació, que ha d'incloure de manera detallada les actuacions que es duran a terme, juntament amb un termini d'execució. El pla de neteja i recuperació ha de ser aprovat per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats. Aquesta aprovació ha d'incloure els valors objectius que s'han d'assolir.

3. Si no s'accepta el pla esmentat anteriorment, la recuperació s'ha de dur a terme en els termes i els terminis que dicti l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears.

4. La fermesa de la declaració d'un sòl com a contaminat en determina la inclusió automàtica en el Registre de sòls contaminats.

5. Les operacions de neteja i recuperació dels sòls contaminats, a càrrec de l'obligat o obligats, s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 7 del Reial decret 9/2005, amb l'abast i el contingut establerts en l'annex IV del mateix Reial decret.

Article 65. Desclassificació d'un sòl contaminat

1. Una vegada realitzades les operacions de neteja i recuperació dels sòls contaminats, els subjectes responsables de la recuperació han de presentar un informe elaborat per una entitat acreditada en matèria de sòls, en el qual s'ha de certificar que la contaminació romanent es tradueix en nivells de risc acceptables per a l'ús previst del sòl i se situa en valors inferiors als dels objectius a assolir aprovats.

2. Un sòl deixa de tenir la condició de contaminat per a un ús determinat una vegada que sigui ferma la resolució administrativa que ho declari així, després de la comprovació, per part de personal funcionari de l'òrgan competent, de les actuacions de recuperació practicades, segons l'anterior.

3. La declaració administrativa de desclassificació d'un sòl com a contaminat té com a efectes els següents:

a) L'exclusió del Registre de sòls contaminats.
b) La sol·licitud al Registre de la propietat de la cancel·lació de la nota marginal de declaració de sòl contaminat, mitjançant un certificat expedit per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, al qual s'ha d'incorporar la resolució administrativa de desclassificació.

CAPÍTOL IV
RECUPERACIÓ OBLIGATÒRIA DE SÒLS DEGRADATS

Article 66. Declaració de sòl degradat

1. Quan a conseqüència de l'anàlisi de la qualitat del sòl s'obtenguin valors dels paràmetres contaminants per sobre dels nivells de referència, malgrat que de la valoració detallada del risc resulti un risc acceptable per a la protecció de la salut humana o els ecosistemes, de manera motivada, l'òrgan ambiental ha de resoldre motivadament la necessitat o no de restablir l'emplaçament al seu estat original, mitjançant un procediment de declaració de sòl degradat.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears ha de notificar l'inici del procediment als causants de la contaminació, a les persones o entitats propietàries registrals del sòl, al posseïdor i posseïdors en cas que no siguin els

mateixos, a l'ajuntament o ajuntaments afectats en els quals es localitzi la contaminació, a l'òrgan competent en matèria d'aigües superficials i subterrànies i a qualsevol altre organisme que pugui veure's afectat en l'àmbit de les seves competències, així com a qualsevol persona que es consideri interessada en els termes prevists en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats i a l'ajuntament o ajuntaments respectius on se situï el terreny o terrenys objecte de la declaració, i se'ls ha d'atorgar un termini de quinze dies perquè presentin les al·legacions que considerin oportunes.

4. La resolució mitjançant la qual es declari un sòl degradat ha d'incloure, com a mínim, la informació següent:

a) Dades generals d'identificació del sòl: denominació de l'emplaçament, adreça, municipi, referència cadastral, dades registrals i ús de l'emplaçament.
b) Dades específiques: causants de la contaminació si estan identificats, activitat o activitats desenvolupades, persones i entitats propietàries o posseïdores actuals, superfície afectada i contaminants presents.
c) Dades relatives a la recuperació ambiental: obligat principal i subsidiaris a realitzar les tasques de neteja i recuperació, actuacions necessàries per dur a terme la neteja i terminis en què els obligats han de presentar una proposta detallada del pla de neteja i recuperació de l'indret afectat.
d) Suspensió dels drets urbanístics i d'usos en cas que resultin incompatibles amb les mesures de neteja que siguin necessàries per a la recuperació dels terrenys afectats.
e) Garanties financeres que assegurin el compliment de les obligacions de recuperació.

Article 67. Efectes de la declaració de sòl degradat

1. La declaració d'un sòl com a degradat obliga els responsables a realitzar les operacions de neteja, descontaminació i recuperació ambiental que s'estableixin en la forma i el termini dictats. Aquesta obligació pot exigir-se qualsevol que sigui el període transcorregut des que es produí la contaminació.

2. Els responsables han de presentar una proposta de pla de neteja i recuperació, que ha d'incloure de manera detallada les actuacions que es duran a terme, juntament amb un termini d'execució. El pla de neteja i recuperació ha de ser aprovat per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears. Aquesta aprovació ha d'incloure els valors objectius a assolir.

3. Si no s'accepta el pla esmentat anteriorment, la recuperació s'ha de dur a terme en els termes i els terminis que dicti l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears.

4. La fermesa de la declaració d'un sòl com a degradat en determina la inclusió automàtica en el Registre de sòls degradats.

5. Els responsables de la descontaminació i la recuperació han de respondre de les seves obligacions, segons l'establert a l'article 36 de la Llei 22/2011.

6. Les despeses de neteja i recuperació de sòls degradats han de ser a càrrec de l'obligat o obligats, en cada cas, a realitzar aquestes operacions.

Article 68. Desclassificació d'un sòl degradat

1. Una vegada realitzades les operacions de neteja i recuperació dels sòls degradats, els subjectes responsables de la recuperació han de presentar un informe elaborat per una entitat acreditada en matèria de sòls, en el qual s'ha de certificar que la contaminació romanent se situa en valors inferiors als dels objectius a assolir aprovats.

2. Un sòl deixa de tenir la condició de degradat una vegada que sigui ferma la resolució administrativa que ho declari així, després de la comprovació, per part de personal funcionari de l'òrgan competent, de les actuacions de recuperació practicades, segons l'anterior.

3. La declaració administrativa de desclassificació d'un sòl com a degradat té com a efecte l'exclusió del Registre de sòls degradats de l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears.

TÍTOL VIII
INFORMACIÓ SOBRE RESIDUS

Article 69. Obligacions de subministrament d'informació en matèria de producció i gestió de residus

1. Els gestors de residus registrats, siguin perillosos o no, estan obligats a presentar durant el primer trimestre de l'any, llevat que en una norma de rang superior, sectorial o específica s'estableixi un període menor, les dades relatives als residus produïts i gestionats durant l'any anterior.

2. Igualment hi estan obligats els productors quan així s'especifiqui expressament, i en els mateixos terminis que s'indiquen en l'apartat anterior.

3. El Govern de les Illes Balears, als efectes de poder fer el seguiment del nivell de consecució dels objectius establerts en aquesta llei i de la planificació de residus, i per poder donar compliment a les obligacions d'informació a l'Estat espanyol o a la Unió Europea, pot establir obligacions addicionals d'informació als productors i gestors de residus a través de disposicions de caràcter general o bé directament en els títols habilitants per a l'exercici de l'activitat.

4. Els consells insulars i els ens locals, durant el primer trimestre de l'any, han de trametre a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears un informe sobre la situació i la gestió dels residus gestionats durant l'any anterior en el seu àmbit competencial, incloent-hi les dades desglossades segons el model de l'annex 7 d'aquesta llei. Aquestes dades, un cop creat l'Ens de Residus de les Illes Balears, han de ser publicades per l'Oficina de Prevenció de Residus del Govern de les Illes Balears abans del dia 30 de juny de cada any.

5. Els productors o altres posseïdors inicials de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables als domèstics que optin per gestionar-los per si mateixos d'acord amb l'article 12.5.c).2n de la Llei 22/2011, han de trametre la informació requerida, que ha de ser subministrada pels seus gestors, als ens locals, els quals l'han d'integrar i presentar conjuntament amb la seva.

6. Als efectes esmentats, en qualsevol moment, l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears pot requerir a altres administracions afectades o a qualsevol dels agents esmentats la informació de què disposin en relació amb la producció o la gestió de residus.

7. El Govern de les Illes Balears, mitjançant una ordre del conseller competent en matèria de residus, podrà establir i regular procediments i formats editables de la informació que han de subministrar els diferents agents, que s'ha de recollir i ha d'estar disponible digitalment.

Article 70. Transparència, accés a la informació i participació

1. El Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els municipis, en l'àmbit de les competències pròpies, han de garantir els drets de participació i d'accés a la informació en matèria de residus, en els termes prevists en la normativa aplicable, i també d'acord i a través de l'Oficina de Prevenció de Residus prevista en l'article 35.3 d'aquesta llei.

2. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, amb la col·laboració dels consells insulars i de les entitats locals, ha de recopilar i mantenir actualitzada la informació sobre la gestió dels residus en tot l'àmbit de la comunitat autònoma. Aquesta informació ha d'incloure totes les infraestructures disponibles i, per a cada una, la quantificació i la caracterització dels residus entrants i sortints, els tractaments realitzats i les destinacions concretes de valorització o eliminació dels residus.

3. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, anualment i a través de l'Oficina de prevenció de residus, un cop creat l'Ens de Residus de les Illes Balears, ha de fer pública la informació sobre el nivell de compliment dels objectius fixats pels plans de residus de les Illes Balears.

4. En els sis primers mesos de cada any, els consells insulars i el Govern de les Illes Balears, si n'era el cas, donaran a conèixer a través de la seva seu electrònica els comptes de beneficis o pèrdues de les seves empreses concessionàries per al tractament de residus.

TÍTOL IX
INSPECCIÓ, CONTROL I RÈGIM SANCIONADOR

CAPÍTOL I
VIGILÀNCIA, CONTROL I INSPECCIÓ

Article 71. Atribucions

1. Els òrgans de les administracions públiques, en l'àmbit de les competències corresponents, han de vetllar per l'observança de la legislació sectorial en matèria de residus.

2. Correspon a la conselleria competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, als ajuntaments o als ens públics en què hagin delegat competències, la inspecció, la vigilància i el control del compliment d'aquesta llei i les seves disposicions de desplegament, tot això sense perjudici de les competències que altres òrgans tenguin atribuïdes per aplicació de la normativa vigent.

3. Per a això disposen de les facultats següents:

a) Accedir lliurement, amb l'acreditació prèvia i sense necessitat d'una notificació prèvia, a les instal·lacions i les dependències on es desenvolupi l'activitat inspeccionada.

b) Requerir tota la documentació que es consideri necessària relacionada amb el motiu de la inspecció, i obtenir-ne còpies o reproduccions.
c) Prendre o treure les mostres que es considerin necessàries relacionades amb el motiu de la inspecció.
d) Practicar les proves, les investigacions o els exàmens necessaris per comprovar directament el compliment de la normativa en matèria de residus.

Article 72. Activitats subjectes a inspecció

1. Les persones que duen a terme operacions de tractament de residus, les que recullin o transportin residus amb caràcter professional, els agents i negociats i els establiments i empreses que produeixen residus estan subjectes a les inspeccions que les autoritats competents estimin adequades.

2. Aquests subjectes tenen el deure de col·laborar i facilitar al personal inspector les tasques pertinents i, especialment, les previstes en l'apartat 3 de l'article 71 anterior.

Article 73. Personal inspector

1. Les actuacions inspectores s'han de dur a terme per personal funcionari que ocupi llocs de treball que tenguin atribuïdes funcions en matèria d'inspecció o de residus del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars o dels municipis, pel cos d'agents de medi ambient de les Illes Balears, per la Guàrdia Civil, la Policia Nacional o la Policia Local, cada un en l'àmbit de les pròpies competències.

El personal funcionari que fa tasques d'inspecció en matèria de residus té el caràcter d'agent de l'autoritat als efectes del que preveuen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i pot accedir a qualsevol lloc, vehicle, instal·lació o dependència de titularitat pública o privada, tot respectant els límits del dret fonamental a la intimitat i la inviolabilitat del domicili.

Els fets constatats i formalitzats en acta d'inspecció tenen la presumpció de certesa a efectes probatoris.

Quan, per a la realització de controls ambientals prevists en les autoritzacions atorgades o en les resolucions derivades de les declaracions d'impacte ambiental sigui necessari entrar en parcel·les de titularitat privada alienes a l'activitat avaluada i la persona posseïdora s'hi oposi, serà preceptiva l'autorització judicial corresponent.

En la resta de supòsits, els agents de l'autoritat a qui competeix la inspecció de les instal·lacions o dels establiments estan facultats per accedir-hi en l'horari de desenvolupament de l'activitat sense avís previ i sempre que s'identifiquin.

2. En l'exercici de les funcions pròpies, el personal inspector pot sol·licitar la col·laboració d'altres agents de l'autoritat. Els inspectors poden anar acompanyats, per a l'acompliment de les funcions pròpies, d'assessors tècnics degudament identificats i autoritzats per qui sigui titular de l'òrgan competent de la inspecció, els quals, en cap cas, no tenen la consideració d'agents de l'autoritat. Aquest personal està obligat a guardar secret respecte de les dades i les informacions de les quals tenguin coneixement en l'exercici d'aquestes funcions.

3. Els inspectors necessàriament han de tenir formació específica en matèria de residus.

Article 74. Entitats col·laboradores

1. El personal de les entitats col·laboradores de l'administració en matèria de medi ambient pot realitzar tasques d'inspecció i control de les instal·lacions de gestió de residus i expedir certificats relacionats amb el compliment de les condicions establertes en la normativa que els afecta o en les respectives autoritzacions, si bé no tenen caràcter d'agent de l'autoritat i les seves declaracions no tenen presumpció de veracitat.

2. Quan així ho determini l'òrgan competent en matèria de residus o en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, es podrà requerir dels interessats la necessitat que determinats certificats o investigacions de camp hagin de fer-se necessàriament per part d'entitats acreditades en la matèria.

Article 75. Actes d'inspecció

1. De tota visita d'inspecció se n'ha d'estendre una acta descriptiva dels fets i, en especial, dels que poden ser constitutius d'una infracció administrativa, i s'hi han de fer constar les observacions que realitzi el responsable de l'activitat. S'hi han de recollir les possibles irregularitats detectades i s'han de documentar les actuacions desenvolupades per la inspecció orientades a avaluar l'eficàcia de les condicions imposades per a l'exercici de l'activitat.

2. L'acta d'inspecció, amb les formalitats exigides, té presumpció de veracitat i valor probatori, sense perjudici de les altres proves que els interessats puguin aportar en defensa dels interessos propis. L'acta ha d'anar signada per l'agent inspector i se n'ha de lliurar una còpia a la persona interessada.

3. Les actes d'inspecció es poden complementar amb un informe posterior quan sigui necessari valorar el compliment de la normativa, els resultats dels mostreigs o, en general, quan hagin de realitzar-se valoracions posteriors dels fets comprovats en la inspecció.

Article 76. Plans d'inspecció

1. Els òrgans competents per dur a terme les tasques d'inspecció en matèria de residus han de garantir que totes les instal·lacions o activitats que disposen d'una autorització en matèria de residus diferent de l'autorització ambiental integrada regulada en la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, estan cobertes per un pla d'inspecció. La periodicitat de la seva revisió i actualització l'han d'establir cadascun dels òrgans competents.

2. Els plans d'inspecció han d'estar a disposició del públic, entre d'altres, pels mitjans electrònics, sense més limitació que la que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

3. Els plans d'inspecció han d'incloure actuacions adients per tal de detectar les activitats il·legals o no autoritzades.

CAPÍTOL II
RÈGIM SANCIONADOR

Article 77. Infraccions

1. A més de les infraccions tipificades per la normativa bàsica estatal i les seves normes de desplegament, tenen la consideració d'infracció, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, les següents:

a) Infracció greu:

i. La posada en funcionament d'instal·lacions, aparells, instruments mecànics o vehicles precintats.

ii. L'obstrucció a les disposicions i actes dictats per l'autoritat competent als efectes del compliment d'aquesta llei i altra normativa en matèria de residus.

iii. L'incompliment de la comunicació prevista a l'article 60.1 d'aquesta llei, del requeriment de reparació de la situació alterada, restauració o adopció de mesures, efectuades per l'administració a les persones responsables de la regeneració de sòls degradats i d'abocaments de residus.

iv. L'incompliment de l'obligació de presentació del programa de neteja i sanejament a què es refereixen els articles 62, 64 i 67 d'aquesta llei en relació amb els sòls degradats o contaminats.

v. L'incompliment de l'obligació de retirada del producte lliure no aquós existent en el medi un cop ha estat requerida per l'administració.

vi. L'incompliment de les obligacions imposades als productors de productes en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor.

vii. L'incompliment relatiu a les regulacions relatives a la comercialització, distribució, venda i ús d'articles d'un sol ús.

viii. L'incompliment, per part de les entitats col·laboradores de certificació en matèria de residus, de les obligacions previstes a la normativa reguladora.[22]

b) Infracció lleu:

i. La demora no justificada en l'aportació de documentació que sigui requerida per l'administració, d'acord amb la normativa aplicable, en les estipulacions contingudes en les autoritzacions o que hagin d'acompanyar les comunicacions.

ii. L'incompliment del requeriment de dur a terme els estudis d'investigació i l'anàlisi de risc necessaris per determinar l'existència d'un sòl contaminat.

iii. La no-presentació, en els terminis requerits, de la documentació exigida per les directives europees, normes estatals o aquesta mateixa llei als efectes de la vigilància del compliment d'objectius, i que poden donar lloc a procediments sancionadors per la Unió Europea.

iv. L'abandonament d'objectes, residus o altres deixalles fora dels contenidors i llocs habilitats i autoritzats.

v. L'incompliment relatiu a les obligacions de separació en origen i recollida selectiva dels residus previstes per l'article 29 d'aquesta llei, així com l'entrega en condicions que n'impedeixin o dificultin el tractament i valorització posterior.

vi. El dipòsit de residus en contenidors aliens als del terme municipal propi, sempre que el municipi receptor no tengui el mateix sistema de recollida.

vii. La no-comunicació d'actuacions de neteja en sòls degradats o contaminats.

viii. L'incompliment o l'obstrucció de qualsevol altra de les prescripcions contingudes en aquesta llei.

2. Els ens locals, en l'àmbit de les competències pròpies, a través de les ordenances, han de tipificar les infraccions i sancions corresponents, tot ajustant la classificació de les infraccions, les sancions, el procediment i altres requisits al que estableix tant la normativa bàsica estatal com aquesta llei.

[22] Punt afegit per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

Article 78. Sancions

1. [23]El règim de sancions aplicables és el que regula la legislació bàsica de l'Estat en matèria de residus i sòls contaminats, a excepció de les multes, que s'estableixen en els imports següents:

a) Infraccions lleus: multa de fins a 9.000 euros, excepte en el cas de residus perillosos o sòls contaminats, en els quals la multa serà de fins a 20.000 euros.
b) Infraccions greus: multa de 9.001 euros fins a 300.000 euros, excepte en el cas de residus perillosos o sòls contaminats, en els quals la multa serà de 20.001 euros fins a 600.000 euros.
c) Infraccions molt greus: a partir de 300.001 euros fins a 3.500.000 euros, excepte en el cas de residus perillosos o sòls contaminats, en els quals la multa serà de 600.001 euros fins a 3.500.000 euros.

2. La multa pot arribar fins al doble del benefici obtingut si, a conseqüència de la comissió de la infracció, l'infractor obté un benefici quantificable. En aplicació d'aquest criteri, l'import de la multa pot superar els límits màxims establerts en l'apartat anterior per als diferents tipus d'infraccions.

En qualsevol cas, atenint-se a l'article 29.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, l'establiment de sancions pecuniàries haurà de preveure que la comissió de les infraccions tipificades no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

3. En els casos en què la sanció tengui únicament caràcter pecuniari, el reconeixement de la responsabilitat per part de l'infractor i el pagament voluntari, en ambdós casos abans del que dicti la resolució, comportarà una reducció de l'import que s'hagi d'abonar en els termes establerts en l'article 85 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 79. Graduació de les sancions

1. Les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduen tenint en compte els criteris següents, que poden ser apreciats separadament o conjuntament:

a) L'afectació o el risc per a la salut i la seguretat de les persones.
b) L'alteració social a causa del fet infractor.
c) La gravetat del dany causat al medi ambient.
d) El volum, la quantitat i la naturalesa dels residus i també la superfície afectada i el seu deteriorament.
e) La reparació de la realitat fàctica i el restabliment de la legalitat infringida.
f) El benefici derivat de l'activitat infractora.
g) L'incompliment dels advertiments previs, si s'han produït.
h) La reincidència.
i) El grau d'intencionalitat de la persona causant de la infracció i la reiteració.
j) El grau de participació en el fet infractor.
k) La capacitat econòmica de la persona infractora.
l) Altres que es puguin considerar pertinents.

[23] Apartat modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

Article 80. Potestat sancionadora

1. El Govern de les Illes Balears, els consells insulars (tenint en compte l'article 10.2 d'aquesta llei) i els municipis, han d'exercir la potestat sancionadora en matèria de residus en funció de les competències que tenen atribuïdes.

2. En els casos en què la potestat sancionadora correspongui al Govern de les Illes Balears, aquesta ha de ser exercida per:

a) La direcció general competent en matèria de residus, per a les infraccions lleus i greus.
b) La conselleria competent en matèria de residus, per a les infraccions molt greus.

3. Els ens locals han d'exercir la potestat sancionadora en el supòsit d'abandonament, abocament o eliminació no autoritzats dels residus la recollida i la gestió dels quals els correspongui, i en el supòsit que siguin lliurats sense complir les condicions previstes en les ordenances municipals reguladores.

Article 81. Concurrència de sancions i publicitat

1. En cas de concurrència d'infracció a diferents lleis sota la competència de la conselleria competent en matèria de medi ambient, en aplicació de l'article 52.3 de la Llei 22/2011, els serveis jurídics d'aquesta conselleria han de tramitar l'expedient, i s'ha d'imposar, amb l'informe previ de cada departament afectat, la sanció de més gravetat.

2. Quan del suposat fet infractor, denunciat per un particular o per un agent de l'autoritat, i en tot cas corroborat per aquests, se sospiti que és constitutiu d'un presumpte delicte ecològic, se n'ha d'informar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, el qual ha de trametre les pròpies conclusions a la secretaria general de la conselleria en què estigui adscrit per a remetre-les, feta la consulta prèvia als serveis jurídics, al Ministeri Fiscal.

3. Seguint i atenint-se a la previsió de l'article 56 de la Llei 22/2011, en cas d'infraccions greus i molt greus, el Govern de les Illes Balears, per raons d'interès públic, donarà a conèixer a través dels mitjans de comunicació que consideri adients les resolucions fermes dels expedients sancionadors resolts i les sancions imposades als infractors.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Mitjans per assegurar el compliment de la llei

En un termini màxim de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, i als efectes d'assegurar-ne el compliment, el Govern de les Illes Balears ha de dur a terme les actuacions necessàries per proveir de recursos i llocs de treball suficients el servei competent en matèria de residus i sòls contaminats, actualment adscrit a la Direcció General d'Educació Ambiental, Qualitat Ambiental i Residus de la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca. Aquests llocs de treball s'han d'incorporar a la relació de llocs de treball (RLT) de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en la primera modificació que se'n faci.

Disposició addicional segona. Tramitació electrònica i registres informàtics

1. La tramitació dels procediments administratius i el compliment de les obligacions d'informació continguts en aquesta llei s'han de dur a terme per via electrònica.

2. Els registres regulats en aquesta llei són públics. Qualsevol persona física o jurídica pot conèixer el contingut de les inscripcions practicades, amb les restriccions establertes per la normativa relativa a la protecció de dades personals.

Disposició addicional tercera. Subproductes i fi de la condició de residu

1. Mentre l'Administració de l'Estat no desplegui aquesta matèria, i atès que no s'han complert les previsions que estableix la disposició addicional vuitena de la Llei 22/2011 en relació amb els subproductes i la fi de la condició de residu, el Govern de les Illes Balears, atenint-se a la previsió de la disposició transitòria de la llei esmentada anteriorment, ha de seguir els procediments que es regulen en els apartats següents, tot tenint en compte els principis continguts en els articles 4.1 i 5.1 de la Llei 22/2011.

2. Tenen la consideració de subproducte els materials que, inicialment procedents d'un productor de residus, obtenguin aquesta declaració mitjançant una resolució de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, amb la sol·licitud prèvia presentada de manera justificada o motivada pels interessats, el productor del residu i el seu destinatari. Aquesta resolució serà vàlida per al període de temps que s'hi determini.

3. Perdran la consideració de residu els materials que, procedents d'un gestor de residus autoritzat, en consideració a les previsions d'una norma que ho reguli així o amb la sol·licitud prèvia del seu generador de manera motivada i justificada, complint els requisits de l'article 5.1 de la Llei 22/2011, obtenguin aquesta declaració mitjançant una resolució de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears. Aquesta condició es mantindrà mentre es donin les condicions que varen donar lloc a aquella declaració i així ho pugui acreditar el seu titular.

4. Les autoritzacions que es resolguin seguint el procediment de fi de la condició de residus i de subproducte s'han de registrar i s'han de comunicar a la Comissió de Coordinació estatal prevista en la Llei 22/2011.

Disposició addicional quarta. Entitats col·laboradores

Mentre el Govern de les Illes Balears no reguli el sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'administració en matèria de residus i sòls contaminats, poden operar en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears les entitats reconegudes i acreditades davant l'Administració de l'Estat i davant altres comunitats autònomes. Aquestes entitats poden auxiliar els òrgans competents de l'Administració de les Illes Balears en aquesta matèria a requeriment seu o de les parts interessades.

Disposició addicional cinquena. Llicències d'activitats

En l'atorgament de les llicències municipals d'activitats, com en les seves renovacions, s'han de tenir en compte els preceptes obligats per aquesta llei.

Disposició addicional sisena. Cànon sobre l'abocament i la incineració de residus

1. En cas que no es compleixin els objectius en matèria de prevenció, reutilització, preparació per a la reutilització o reciclatge que marca la normativa vigent en matèria de residus per a l'any 2020, el Govern de les Illes Balears ha de promoure l'establiment d'un cànon per gravar la disposició del rebuig dels residus municipals destinats a dipòsit

controlat i incineració, amb recuperació energètica o sense, a fi que entri en vigor l'1 de juliol de 2021.[24]

2. El cànon sobre l'eliminació en dipòsit controlat i la incineració de residus ha de ser un tribut indirecte, de naturalesa real i de caràcter extrafiscal que ha de gravar l'eliminació en abocador i la incineració dels residus en instal·lacions situades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3. El cànon ha de ser compatible amb qualsevol altre tribut aplicable a les operacions gravades i, en particular, amb la percepció de taxes per part de les entitats locals.

4. La finalitat del cànon ha de ser fomentar la prevenció, la preparació per a la reutilització i el reciclatge dels residus, amb la fracció orgànica com a fracció preferent, així com desincentivar l'eliminació en abocador i la incineració.

5. S'han d'establir diferents tipus de gravamen en euros per tona de residus municipals, segons el seu tractament finalista i segons si l'entitat local responsable de la recollida ha iniciat o no el pagament per generació previst en l'article 9 d'aquesta llei i la recollida selectiva de fracció orgànica.

6. Els tipus de gravamen aplicables a l'eliminació en abocadors seran superiors als tipus de gravamen aplicables a la incineració de residus amb recuperació energètica en coherència amb el principi de jerarquia previst a l'article 6.2 de la present llei.

Disposició addicional setena. Execució de la prova pilot del sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos de begudes a l'illa de Formentera[25]

Sense contingut

Disposició addicional vuitena. Finalització de la vida útil de l'abocador de Ca na Putxa a l'illa d'Eivissa[26]

1. Davant la finalització imminent de la vida útil de l'abocador de residus de Ca na Putxa, a l'illa d'Eivissa, i sens perjudici del que estableix l'article 13 d'aquesta Llei, es faculta el Consell Insular d'Eivissa perquè pugui adoptar un acord plenari mitjançant el qual, amb l'autorització prèvia del Consell Insular de Mallorca que fixi les eventuals condicions de la recepció, inclosa la durada d'aquesta, es determini el trasllat de la totalitat de la fracció rebuig dels residus a les plantes de tractament de l'illa de Mallorca per a la seva valorització energètica.

L'adopció d'aquest acord implicarà la declaració de servei públic del trasllat, incloent-hi tant el transport marítim com el terrestre.

Aquest trasllat es podrà mantenir vigent fins que s'aprovi la revisió del Pla Director Sectorial de Prevenció i Gestió de Residus d'Eivissa, que haurà d'establir un sistema definitiu per gestionar aquesta fracció rebuig.

2. A fi de concretar l'operativa i els aspectes tècnics del trasllat a què es refereix l'apartat anterior, abans de posar-lo en marxa, i amb l'autorització prèvia del Consell Insular de Mallorca, es durà a terme per l'entitat concessionària del servei públic obligatori insular una prova pilot d'aquest trasllat, el cost de la qual serà assumit pel

[24] Apartat modificat per la Llei 19/2019, de 30 de desembre, esmentada en la nota 1.

[25] Disposició afegida per la Llei 5/2021, de 28 de desembre, esmentada en la nota 1. Posteriorment, la Llei 4/2026, d'11 de juny, l'ha deixat sense contingut.

[26] Disposició afegida pel DL 8/2025, de 5 de desembre, esmentat en la nota 1. Vegeu, també, Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

Consell Insular d'Eivissa o per les persones públiques o privades beneficiàries del servei, segons pertoqui.

La durada d'aquesta prova pilot l'ha de determinar el Consell Insular d'Eivissa, amb el consentiment del Consell Insular de Mallorca, i es podrà executar amb anterioritat a la tramitació administrativa que calgui per posar en marxa el trasllat regulat en l'apartat anterior.

Disposició addicional novena. Aportacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a favor del Consell Insular de Mallorca per cofinançar com a administració receptora els costs inherents al tractament de residus procedents d'Eivissa[27]

1. D'acord amb la lletra b) de l'article 7.1 del Text refós de la Llei de subvencions, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, s'estableix una subvenció legal a favor del Consell Insular de Mallorca a càrrec dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a fi de coadjuvar en el finançament del cost suportat com a administració receptora de residus, directament o indirectament per mitjà de l'amortització inherent al cost de les inversions efectuades per l'entitat concessionària del servei a les plantes de tractament de l'illa de Mallorca, per un import màxim de 50.000.000 d'euros distribuïts proporcionalment fins a deu anualitats.

2. La subvenció legal establerta en l'apartat anterior l'ha de tramitar i resoldre, amb la sol·licitud prèvia del Consell Insular de Mallorca, la conselleria competent en matèria de residus, d'acord amb les normes aplicables als procediments de concessió directa de subvencions, en el marc del títol IV de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

A aquests efectes, s'autoritza el conseller competent en matèria d'hisenda perquè habiliti els crèdits necessaris en la secció dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de l'exercici corresponent a la conselleria competent en matèria de residus, esmentada en el paràgraf anterior, sens perjudici de les modificacions de crèdit que, si s'escau, s'hagin de fer a fi de dotar les partides corresponents.

En tot cas, la justificació de la subvenció esmentada s'ha de fer mitjançant un certificat emès per l'òrgan gestor de la subvenció que acrediti la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat de la subvenció, i també un informe emès per la Intervenció del Consell Insular de Mallorca que acrediti la veracitat i la regularitat de la documentació justificativa de la subvenció.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Planificació

1. Els plans directors sectorials de residus no perillosos aprovats inicialment a l'entrada en vigor d'aquesta llei podran continuar la seva tramitació. En cas que el Pla director sectorial de residus no perillosos aprovat inicialment només contengui els aspectes estrictament territorials, el consell insular corresponent podrà tramitar i aprovar un pla de prevenció i gestió de residus no perillosos, seguint el procediment de

[27] Disposició afegida pel DL 8/2025, de 5 de desembre, esmentat en la nota 1. Vegeu, també, Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

la Llei 14/2000, de 21 de desembre, sense que sigui preceptiu l'informe de la Comissió de Coordinació de Política Territorial, i haurà d'integrar el component ambiental en totes les fases d'elaboració i aprovació, inclòs el seu seguiment, en els termes que estableix la normativa reguladora d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes, i el seu contingut serà:

a) El que determina la legislació bàsica estatal per als plans autonòmics de gestió de residus i per als plans de prevenció de residus i han de preveure l'adopció de mesures que permetin la gestió dels residus davant situacions excepcionals que n'impedeixin la recollida i el tractament correctes.
b) El que determinen els articles 7.4, 26.5, 28.8 i 9, 29.4.c), 32.2 i 56.5 d'aquesta llei, relatius, respectivament, a la importació de residus, el malbaratament alimentari, els sistemes de dipòsit, devolució i retorn de residus i la reducció d'envasos en el sector HORECA, l'habilitació del contenidor d'envasos lleugers per a la recollida d'altres materials i les infraestructures necessàries per a aquesta situació, el tractament previ dels residus abans de la seva incineració o valorització energètica i els llots d'aigües residuals depurades.
c) Una proposta d'indicadors per tal d'assolir els objectius del pla.

2. En la primera revisió dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus, els consells insulars han d'adaptar el seu planejament a la present llei.

3. Les previsions dels articles 29.4.c) i 32.2 d'aquesta llei no seran efectives mentre els plans insulars de residus no les hagin tingut en compte i s'hagin posat en funcionament les infraestructures necessàries.

4. L'aplicació de la disposició prevista en l'apartat c) de l'article 12 i dels articles 29.4.c) i 32.2 d'aquesta llei ha de ser efectiva mentre no trenqui l'equilibri economicofinancer de les concessions administratives vigents.

5. Mentre no es modifiqui la declaració actual de servei públic, i es compleixi la previsió de l'article 13 d'aquesta llei, sense trencar l'equilibri economicofinancer de la concessió administrativa vigent del Consell Insular de Mallorca, la valorització de residus de construcció i demolició en pedreres i altres espais degradats a l'illa de Mallorca es durà a terme respectant les condicions establertes pel Pla director sectorial vigent per a la gestió dels residus de la construcció i demolició, voluminosos i pneumàtics fora d'ús de l'illa de Mallorca (publicat en el BOIB de 23/11/2002).

Disposició transitòria segona. Tramitació electrònica

La tramitació dels procediments administratius i de les obligacions d'informació prevists per aquesta llei es durà a terme per mitjans electrònics quan es trobin habilitades a aquest efecte les eines informàtiques pertinents.

Disposició transitòria tercera. Recollida de noves fraccions de residus

Els ens locals disposen d'un termini de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei per implantar la recollida diferenciada de la matèria orgànica compostable, la poda, l'oli vegetal usat, els residus tèxtils i els residus perillosos, tots d'origen domiciliari.

Disposició transitòria quarta. Adaptació de tributs

Les administracions públiques de les Illes Balears disposen d'un termini de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei per adaptar les ordenances reguladores i els tributs de la seva competència al que estableix aquesta mateixa llei.

Disposició transitòria cinquena. Deixalleries

Els ens locals han de donar compliment a la previsió de l'article 31.1 d'aquesta llei abans de 24 mesos des de la seva entrada en vigor.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que disposa aquesta llei, la contradiguin o hi resultin incompatibles.

En particular, es deroga l'article 69 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries.

A l'entrada en vigor d'aquesta llei queden derogats el Decret 10/2000, de 4 de febrer, pel qual es fixa, provisionalment i amb caràcter d'extrema urgència, el triatge i l'abocament dels residus de construcció i demolició (publicat al BOCAIB de 07/02/2000), i l'Ordre de la consellera de Medi Ambient, de 28 de febrer de 2000, de mesures transitòries per a l'autorització d'instal·lacions de valorització i eliminació de residus de construcció i demolició (publicada al BOCAIB de 07/03/2000); si bé es tindran en compte els requisits del seu annex I als efectes de les autoritzacions pertinents.

Igualment queda sense efecte la Resolució de la consellera de Medi Ambient de 26 de febrer de 2001 en aplicació de la disposició addicional de l'Ordre de 28 de febrer de 2000 (publicada al BOCAIB de 28/02/2001).

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament reglamentari

Es faculta el Govern de les Illes Balears i els consells insulars, en l'àmbit de les seves competències, per desplegar les disposicions d'aquesta llei.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de les directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries, i de la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori

1. Es modifiquen l'article 58.2, la denominació del capítol tercer del títol II i els articles 67 i 68 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries, que queden redactats de la següent forma:

"Article 58

2. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos i perillosos."

"Capítol 3

Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus"

"Article 67

L'ordenació, prevenció i gestió dels residus s'ha d'establir mitjançant els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, d'àmbit insular, i el pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, d'àmbit autonòmic.

Article 68

Per a la redacció dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus s'hauran de tenir en compte els principis i criteris establerts a la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears."

2. Es modifica l'apartat 2.b) de l'article 1 de la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, que tindrà la següent redacció:

"b) Pla director sectorial de prevenció i gestió de residus no perillosos."

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears

S'afegeix un apartat a l'article 47 de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears:

"4. En cas d'infracció flagrant o dany greu i imminent al medi ambient, l'agent de medi ambient, en compliment de les obligacions derivades de la seva tasca, ha d'ordenar la paralització de l'activitat, sota els principis de legalitat, precaució i proporcionalitat, atenent sempre la gravetat del fet. En qualsevol cas, ha de fer constar a l'acta d'inspecció l'ordenament de la paralització immediata de l'activitat i advertir al presumpte infractor que la desobediència pot donar lloc a la responsabilitat penal o administrativa que derivi de la comissió de la infracció o del fet delictiu presumptes."

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, sense perjudici de les previsions contingudes a la disposició transitòria primera anterior.

ANNEX 1
CONTINGUT DEL REGISTRE DE PRODUCCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

Codi P01. Instal·lacions de producció de residus perillosos de més de 10 t/any.
Codi P02. Instal·lacions de producció de residus perillosos de 10 o menys de 10 t/any.
Codi P03. Instal·lacions de producció de residus no perillosos de més de 1.000 t/any.
Codi P04. Instal·lacions de producció de residus no perillosos de 1.000 o menys de 1.000 t/any.
Codi P05. Posseïdor de residus de construcció i demolició. Posseïdor de residus, en general.
Codi G01. Instal·lacions de tractament de residus perillosos (R1-R12, R14/D1-D14).
Codi G02. Instal·lacions de recollida de residus perillosos (R13/D15).
Codi G04. Instal·lacions de tractament de residus no perillosos (R1-R12, R14/D1-D14).
Codi G05. Instal·lacions de recollida de residus no perillosos (R13/D15).
Codi G06. Plataformes logístiques de residus d'aparells elèctrics i electrònics.
Codi E01/E02. Persones físiques o jurídiques que fan operacions de gestió de residus perillosos/no perillosos.

Codi A01/A02. Agents de residus perillosos/no perillosos.
Codi N01/N02. Negociants de residus perillosos/no perillosos.
Codi T01/T02. Transportistes de residus perillosos/no perillosos.
Codi SIR. Sistemes individuals de responsabilitat ampliada del productor.
Codi SCR. Sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada del productor.

ANNEX 2
MODEL DE DECLARACIÓ RESPONSABLE PER AL TRASLLAT DE RESIDUS

[Nom i llinatges] ....., amb el NIF ....., en qualitat de ..... de l'empresa ....., amb el CIF ....., adreça de notificació ....., telèfon ..... i adreça electrònica .....,

DECLAR:

Als efectes del que preveu l'article 1.f) de l'annex VIII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, modificada pel Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, el compromís de disposar del contracte de tractament corresponent amb el gestor de residus i de presentar les notificacions de trasllat que preveu l'article 25 de la Llei 22/2011, prèviament a cada trasllat de residus que faci a una comunitat autònoma distinta de la d'origen.

Palma, ... d ..... de .....
[rúbrica]

ANNEX 3
DADES I DOCUMENTACIÓ QUE S'HA D'APORTAR A LA SOL·LICITUD D'AUTORITZACIÓ PER A INSTAL·LACIONS DE GESTIÓ DE RESIDUS

a) DNI de la persona sol·licitant.
b) Còpia compulsada de l'escriptura de la societat i acreditació per un mitjà admissible en dret de la capacitat de representació que exerceix la persona signatària, juntament amb els DNI i CIF corresponents.
c) Document acreditatiu d'abonament de taxes.
d) Còpia compulsada de l'escriptura de propietat de l'immoble o contracte d'arrendament en vigor en el qual quedi constància que la persona o entitat propietària de l'immoble està assabentada que es realitzarà una activitat de gestió de residus.
e) Projecte de la instal·lació, elaborat i signat per una persona tècnica competent, amb el contingut que indiquen l'annex VI de la Llei 22/2011, de 28 de juliol (BOE núm. 181, de 29/07/2011) i la normativa aplicable en cada cas particular (una còpia en format de paper i una en format digital).

f) Si les instal·lacions estan sotmeses a la normativa sobre avaluacions d'impacte ambiental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, s'inclourà una memòria resum ambiental del projecte i es presentaran dues còpies en format paper i dues còpies en format digital de tota la documentació. En cas que la persona interessada consideri que el seu projecte no està sotmès a la normativa relativa a avaluacions d'impacte ambiental, justificarà motivadament la manca de necessitat d'aquesta tramitació.

Els documents d'aquesta llista que la persona interessada ja hagi aportat anteriorment es podran incorporar d'ofici a l'expedient, si aquesta manifesta així la seva voluntat i identifica la seva presentació prèvia, d'acord amb el que preveu l'article 4 del Decret 6/2013, de 8 de febrer, de mesures de simplificació documental dels procediments administratius, i sense perjudici que l'administració disposi dels mitjans adients per fer-ho.

ANNEX 4
DADES I DOCUMENTACIÓ QUE S'HA D'APORTAR A LA COMUNICACIÓ DE TRANSPORTISTA AMB CARÀCTER PROFESSIONAL

a) DNI de la persona sol·licitant.
b) DNI de la persona representant i documentació acreditativa de la representació legal, si escau.
c) Còpia del model 036/model 037/certificat de situació censal de l'Agència Tributària.
d) Autorització necessària d'acord amb la legislació vigent en matèria de transport de mercaderies o, en cas que estigui exceptuat d'obtenir l'autorització de transport corresponent, fitxa tècnica dels vehicles (per ambdues cares).
e) En cas de transport de residus sanitaris, memòria operativa.
f) Acreditació de disposar d'un sistema de gestió ambiental en vigor, si escau.

Els documents d'aquesta llista que la persona interessada ja hagi aportat anteriorment es podran incorporar d'ofici a l'expedient, si aquesta manifesta així la seva voluntat i identifica la seva presentació prèvia, d'acord amb el que preveu l'article 4 del Decret 6/2013, de 8 de febrer, de mesures de simplificació documental dels procediments administratius, i sense perjudici que l'administració disposi dels mitjans adients per fer-ho.

ANNEX 5
CONTINGUT DEL REGISTRE DE SÒLS DEGRADATS, DE SÒLS CONTAMINATS, DE PROCESSOS DE RECUPERACIÓ VOLUNTÀRIA I DE DECLARACIONS DE SÒL CONTAMINAT

a) Identificació de la persona física o jurídica causant de la contaminació.
b) Dades generals de l'emplaçament: ubicació mitjançant coordenades geogràfiques, classificació i qualificació del sòl, descripció de l'activitat desenvolupada i titularitat cadastral.
c) Dades relatives a la contaminació o degradació: contaminants dels sòls i de les aigües subterrànies; superfícies i volums estimats de sòls i aigües afectats, receptors considerats i naturalesa del risc.
d) Dades relatives a la descontaminació: tipus de restitució duta a terme (obligatòria, voluntària), tècnica aplicada, mesures de vigilància o seguiment.

ANNEX 6
NIVELLS GENÈRICS DE REFERÈNCIA PER A METALLS PESANTS A LES ILLES BALEARS

La caracterització química dels sòls a les Illes Balears s'ha efectuat a partir de la determinació dels continguts en les divuit espècies metàl·liques pesades següents: Al, As, Ba, Bi, Cd, Co, Cr, Cu, Fe, Hg, Mg, Mn, Mo, Ni, Pb, Ti, V i Zn, dels quals onze tenen caràcter de contaminants del sòl (As, Ba, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mo, Ni, Pb i Zn) i són utilitzades com a paràmetres indicadors de la qualitat del sòl en diferents països.

Metall	*Nivell de fons (mg/kg)*	*NrA* (mg/kg)*	*NrB**(mg/kg) (ús residencial)*	*NrB (mg/kg) (ús industrial)*	*NrB (mg/kg) (ús agrícola)*
As	0,96	1,5	30	140	35
Ba	103	167	525	3.600	450
Cd	0,46	0,7	2,5	70	3
Co	8,2	15	85	200	50
Cr	35	59	200	700	140
Cu	18,5	32	125	1.000	250
Hg	0,33	0,5	1	30	1,5
Mo	1,7	1,8	90	700	5
Ni	22,4	36	50	800	85
Pb	22	33	150	1.000	250
Zn	49,4	90	250	3.000	300

* NrA: s'estableix a partir de les concentracions naturals de metalls en el sòl, denominades nivells de fons (NF); són les concentracions que acoten superiorment l'interval de variabilitat natural (actual) dels valors de fons.

** NrB: representen les concentracions màximes, o càrrega crítica, de substàncies orgàniques i inorgàniques considerades com a contaminants. S'estableix per a escenaris d'ús predeterminats i receptors de risc específics, i superar-ne els nivells implica, com a mínim, la necessitat d'una avaluació de riscs associada a la contaminació.

Criteris per a l'aplicació dels nivells de referència en l'avaluació dels sòls potencialment contaminats

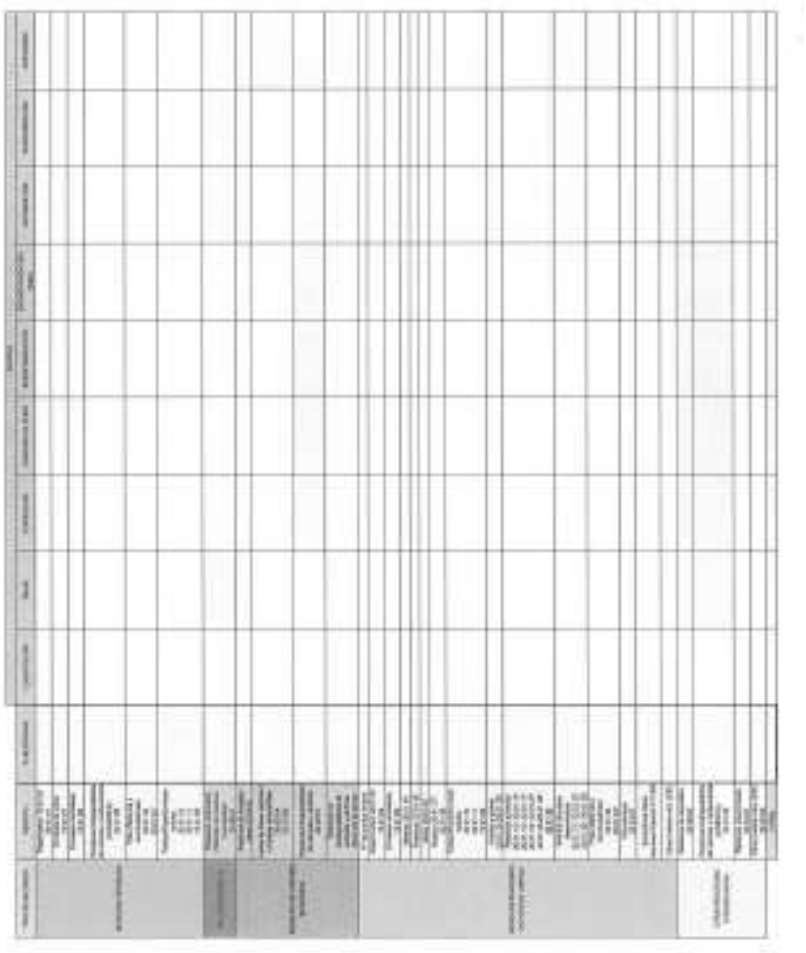
L'aplicació dels nivells de referència permet classificar els sòls, en funció dels seus continguts (C) en metalls pesants, en les categories següents:

C < NrA. Sòl no contaminat. La concentració en metalls pesants no supera els nivells de referència A, determinats a partir dels nivells de fons per a sòls naturals.

NrA < C < NrB. Sòls potencialment contaminats. Sòls que suporten una càrrega de metalls pesants superior a la natural, en els quals el grau de presumpció de contaminació variarà segons si les concentracions determinades són més pròximes als NrA o als NrB. En qualsevol cas, els emplaçaments que es trobin en aquest cas hauran de ser objecte d'una caracterització de detall per precisar el grau d'afectació del sòl.

C > NrB. Sòl contaminat. Els emplaçaments que compleixin aquesta condició per a un o diversos metalls pesants hauran de ser objecte d'una caracterització de detall, si no ho han estat prèviament, completada amb una anàlisi de risc específica per determinar amb precisió si el sòl en qüestió constitueix un perill imminent per a la salut o els ecosistemes, que en aquest cas requerirà accions correctores.

ANNEX 7[28]
DECLARACIÓ DE DADES RELATIVES ALS RESIDUS MUNICIPALS

[28] Vegeu els annexos 7 i 8 al BOIB núm. 23, de 21 de febrer de 2019.

ANNEX 8
PLACA IDENTIFICATIVA PER A LES INSTAL·LACIONS DE GESTIÓ DE RESIDUS

La placa identificativa, de mides 30 x 30 centímetres, s'ajustarà al següent model i seguirà els criteris establerts pel Manual d'Identitat Corporativa del Govern de les Illes Balears:

